

★ MÜCADELE

Emperyalizme ve Oligarşye Karşı

Haftalık Siyasal Gazete, Fiyatı: 15.000 TL. 16 Nisan 1994 Sayı: 93

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Soygun paketine hayır!



Zamlara ve işçi kıyımına karşı mücadeleleyi yükseltelim

ZAM FURİYASI: Hükümet eliyle soygun sürüyor!

DOĞAL OLMAYAN AFET: Sabit gelirli emekçiler perişan!

"ACI İLAÇ" DEĞİL KÖLELİK ZİNCİRİ: Sömürü düzeninin sahipleri, emekçilerin daha çok çalışıp, daha az tüketmesini istiyor.

ZAMLARA VE İŞÇİ KİYIMINA ÖFKE: Protesto eylemleri dalga dalga yükseliyor.

DEMOKRASİ ALDATMACASI: Soygun paketinin ardından açıklanan "demokratikleşme paketi"yle iktidar bir kez daha halkın gözünü boyayarak, tepkileri yumuşatmaya çalışıyor.

MÜCADELEDEN BAŞKA SEÇENEK YOK: Ya boyun eğip sefalet içinde yaşamayı kabul edeceğiz; ya da mücadele ederek, zamları püskürtecek, özelleştirme ve işçi kıyımını durduracağız! Haklarımızı kendi mücadelemizle alacağız. Unutmayalım ki, biz kendimizi düşünüp, mücadele etmezsek, onlar bizi hiç düşünmezler.

"Şehitlerimizin bıraktığı bayrağı zafere taşıyacağız"



30 Mart-17 Nisan Devrim Şehitlerini Anma Günleri'nin ikinci haftasında da bayraklar, pankartlar duvarları süsledi. Ülkenin her yerinde şehitlerimizin mezarları başında devrim andı içildi. Devrimci Sol Güçler devrimcilerin katledildiği evlerin önünde, sokak gösterilerinde devrim şehitlerini selamladılar.

ŞEHİTLERİMİZLE KAZANACAĞIZ Şehitlerimize söz veriyoruz ki, yarattıkları örnek direnişlerle, bize bıraktıkları değerleri gözümüz gibi koruyacak, onların ışığında, Çifttehavuzlar'da yükseğe kaldırdıkları devrim bayrağını Türkiye'nin dört bir yanında onurla, gururla dalgalandıracağız.

MERHABA

Yine hiç üzerimizden eksik olmayan başlıklarla başlıyoruz sözlerimize, Evet 92. sayımız da topladıldı. Bu hafta da gazetemiz çalışanları ve okurlarımız üzerine yoğun baskı, gözetil ve işkence vardı.

Geçen sayımız toplanırken, Diyarbakır'da yaşanan bir olayın haberenin dolaylı hakkımızda dava açılı. Alışıldığımız gerekçelere benzeriyordu bu seferde. *Ne halkı sınıf ve renk ayırıcı gözetimci köpürümün de ne yasadışı örgüt propagandası yapılmıştır. Nasil mi? Sadece, Diyarbakır'da konuların tecrübenin uğrayan iki genç kızın haberini yazarak... DGM başka gerekçe bulamamış, mağdurların isminin yayınlanmasını taklîmihi bu kez. Nedenise iki kez "mağdurların haklarını korumak" gerekçe hissedilmişti...*

Evet gözetilme eksik olmadı demiştik.

OKURLARDAN

Gündem Ekonomik Kriz ve İslazik

Gündümlüme var olan işsizlik ve hayat pahalılığına bir de kriz eklendi. Sonuç yüzde 100'lük kamla ve topla kışkılar oldu. Zindan Çerçköy'de Profilo AEG Fabrikası'nda bir taserden da çalışmaktayım. Normalde üç vardiya çalışan fabrika tek vardiya oldu ve 200 işçinin çıkışı verildi. Buna karşılık Türk Metal-İS Sendikası en ufak bir tepki bile göstermedi.

Daha önce de bir hadise olmuştu. Kışın kar yağması ve yolların kapanması yüzünden bizler işe gidemedik. Fakat sendikamızın pistliği su yüzüne yine çıktı. Sanki işçiler tanırlı söz birliği yapmış gibi kar yağdı, yol kapandı, işe gidemedik. İyiyen ve sendika haftada bir pazarımız iptal ederek bildi çalıştırdılar, madem öyle, zaten düdük onların, açtırsaydı yolu bile de gider çalışırdı. Ve pazarımız iptal olmasını olurdur. Gerçekten gündümlüme artık iyiyenere bittiyse; kalımsayın. Çünkü işçi öksün onlardan daha iyi temsilcileri vardır. Bunları da işsizlere yazıyoruz. Bizim sözde temsilcimiz olmuşlar. Gündümlüme artık sendika temsilcisi bile iyiyenere muhbirlik konumuna girmiş. '94 yılının devrimciler için atılım yılı olması dileğiyle...

Çerçköy'den
Bir Mücadele Okuru

Gazetemiz muhabiri Savaş Karakurum ve Çağdaş Gazeteciler Derneği Yönetim Kurulu Üyesi ve FOSEM çalışanı Sadık Çelik 12 Nisan günü bir haberin takip etmek için gittiği Çağdaş'ta sivil polisler tarafından gözaltına alındılar. Ve 24 saat Kağıthane Emniyet Amirliği'nde gözaltında tutuldular. Yanlarında da İYÖ-DERİ'ye öğrenci vardı.

Konya Çarşıbeyli'de gazetemizin ödül sayısını dağıtırken gözaltına alınan Yunus Habus'un aile arananak gazetemize el konuldu.

Eskişehir'de Hamit Akgün adı okunmuş, hakkında herhangi bir dava açılmayan ve toplatılmayan özel sayıların dağıtılınca gözaltına alınmıştı. Ve "örge bilidisi dağıtılmak" tutuklandı. Bu tür uygulamaları olguların kendi yasaları da ayaklar altına almakta çekimmediğini gösteriyor. Yine Diyarbakır

temsilcimizin yaptıkları bir yıldır tutuklu bulunduğu dava sonuçlandı. Temsilcimiz Sakine Fidan'ın 20 ay hapis 208 milyon lira para cezası verildi.

Adana polisi daha önce büroümü muhbir sokmaya çalışarak bizi engellemeye çalışmıştı. Bunu başarılmasınca bu kez de büroümüz zaman zaman fotokopi pektirliği fotokopi dükkanını tehdit etmeye başladı.

Olgıları tüm resmi kurumlar ve yeni yöntemlerle saldırıların devam ettiriyor. Bizi engellemek için her türlü yöntemi deniyor ve deneyecek. Çabalarının boğuşu olduğunu her defasında tekrarlıyor. Baskı politikası yalnızca onların acizliklerini gösteriyor. Her şeyi rağmen gerçekleri hakkımızda ulaştırma devam edecektir.

Haftaya Kadir... Dostlukla...

Devrimci Sol Avrupa Temsilciliği'nin 11 Nisan günü Milliyet gazetesinde çıkan bir haberle ilgili olarak yaptığı açıklamayı aşağıya yayınıyoruz.

11 Nisan 1994 tarihli Milliyet gazetesinde Alman polisinin göstericilere engel başlığıyla bir haber yayınlanmıştır. Bu haberin gerçekte bir ilişki yoktur. Sözü edilen tarihte ve yerde Devrimci Sol'un bir geçesi olmamıştır. Habere konu olan olayın hareketimizin adını kullanmak isteyen bir grup kaçakçılar zorlama bir girişimi olduğu anlaşılmaktadır. Örgütümüz kendisi ile ilgili meydana gelen gelişmeleri önceden kamuoyuna kendisi açıklamaktadır.

Kamuyuun ve basının örgütümüzü, tarafından doğrulanamayan böyleli haberlere itibar etmemesini duyuruyoruz.

12 NISAN 1994

DEVİRMİCİ SOL AVRUPA TEMSİLCİLİĞİ

Özgür Gündem'in yayını durduruldu
GERÇEKLER KARANLIKTAN KALMAYACAĞ

Özgür Gündem gazetesinin yayını 14 Nisan'da İstanbul 2 No'lu DGM'nin aldığı bir kararın Yargıtay'a onaylaması üzerine on beş gün süreyle durduruldu. Özgür Gündem gazetesinde DGM tarafından verilen kapatma "cezası" 2-3 Mayıs '92'de PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan'la yapılan bir röportaj ve gazetesinin yayını Abdullah Konuk'un "Dayanışma Platformu" başlıklı yazıları gerekçe gösterilerek verildi. Karar, Yargıtay'ın onaylaması üzerine 14 Nisan'da yürürlüğe konuldu.

Daha birkaç gün önce siyasi iktidarı sözcüsü Yıldırım Aktuna, ülkede basın özgürlüğünün dem vuruyordu. Pratikte olan ise farkedir. Kendisine halkın sesi olma misyonu yüklenmiş devrimci-demokrat ve yurtsever basın yayını durduruldu, kapatılarak halkla buluşmeme ve gerçekleri yazması engellenmeye çalışılıyor. Sosyalist basın gücünün iktidarı sözcülüğünü yapan diğer basın güçleri holdingerden, tekellerden değil halk kendisinden almaktadır. Halkların yükselen mücadelesini dile getirmeye çalışan sosyalist, yurtsever basın, yayını durdurulsa da, kapatılsa da üzerine düşeni sonuna kadar yerine getirmekte kararlı olacaktır. Bir kimseden icazet dlenilmiyoruz ve dlenmeyeceğiz.

Bu kararlar Türk ve Kürt halkının sürdürdüğü özgürlük mücadelesini dile getirmeye çalışan devrimci-demokrat, yurtsever basın susturamazacaktır.Ö

BÜROLARIMIZ

Adana: İstifad Kat: 3. Kızılay İstasyonu arkası Orkay Apt 47/A Kat: 1

Tel: 351 97 25

Ankara: Marasra Kat: Kırma Apt No: 12/7 Şişhane Tel-Fax: 434 10 92

Antalya: İstifad Kat: 3. Sok. Örnekte Pasajı No: 9 Tel: 213 56 06

Bursa: Hazal Kat: Kırma Apt. Aşkın İstasyonu (Herkel) Kat: 8/408

Tel: 224 47 80

Bolu: İzzet Baykal Cad. Menekşe Pasajı No: 1/8

Denizli: Denizli Çırmı Meydanı Çırmı Kat: 3

Diyarbakır: İstifad Kat: 3. Sok. Örnekte Pasajı No: 3/50 Tel-Fax: 221 85 89

Ezine: İstasyon Mah. Hazal Kat: Şişhane No: 4/1 Tel-Fax: 212 45 19

Eskişehir: Özalp Saray Kat: 3 No: 122 Tel-Fax: 231 16 44

Gaziantep: Gaziantep Cad. Karatürk Mah. Yemirli Kat: No: 27 Kat: 5 Daire: 10

Tel: 223 18 50

İzmir: 853 Kat: No: 27/501 Bilen İstasyonu Kat: 441 95 86

Karabük: Karabük İstasyon Kat: 2 Tel: 223 75 25

Karşıyaka: Medrese Mah. De İstasyon Kat: Pak Oteli yan No: 4-D

Kocaeli: İstasyon Kat: Hazal Saray Kat: Dönüşer İstasyon Kat: 5 Tel: 325 75 35

Konya: Kızılköy Mah. Akıncılar Karşıyaka Kat: Sınırlı İstasyon 1/4A Kat: 2

No: 201 Tel: 350 50 77

Malatya: Pak Kat: İstasyon Kat: 2 No: 12/121 Tel: 325 28 45

Mardin: Mardin Mah. 118 Sok. Çiğ İstasyon Kat: 2 No: 13 Tel: 336 75 74

Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhanne Cad. Dönüşer İstasyon Kat: 1

Tel: 435 59 81

Sivas: Sularbaşı Mah. Beldeye Kat: Şişhane Kat: No: 508 Tel-Fax: 222 20 22

Traşant: Çarşı Mah. Uzun Sok. Kızılköy Kat: 3 No: 80

Tel: 326 10 70

Tunceli: Moğolcu Mah. Okul Kat: Çarşı Kat: Şişhane Kat: No: 11

Tel: 212 51 89

Zonguldak: Mithatpaşa Mah. Okul Sok. Kızılköy Kat: 14 Kat: 2

Tel: 253 99 63

Düsseldorf: Allee Kat: 37, 47166 Düsseldorf/Almanya

Tel: 0203548825

Amsterdam: Kinkerdraat 48 BG 1052 DZ Amsterdam/Nederland

Tel: 003120687145

Alban: Verisat: 3rd Floor No: 7 Pletis Kaniogaj (Kaniogaj) 10677

Alban: Greco Tel-Fax: 3648051

London: 2 B Prince George Road London-N 16 Tel: 00 4471/2499378

Paris: 18 Rue De Mazagan 75010 Paris Tel: 00 33142466254

Sahibi: Hazine Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti. Alina Güler ŞİŞHANE

Yani İleri Medya: Çarşı ÇAKMAK

Yönetim ve Yazma Adresi: Biberbiber

Mah. Terzihan Kat: Kağıthane İstasyon No: 11 Kat: 1 Sultanahmet-İstanbul

Tel: 518 84 37 / Fax: 516 24 14

Baskı: Serier Matbaası

Yayın: 15.000 TL. Gecikme: 4 DM

Fransız: 15 FF. İsviçre: 4 SF

Hollanda: 4 FT. İngiltere: £ 1.5

Ahane Köşuller

Yayıncı Ahane

6 ayık: 360.000 TL / 1 ylık: 720.000 TL

Yarıyıl Ahane: 6 ayık: 35 DM;

1 ylık: 170 DM

Hesap No: Gülden Şişhane / İ. Şişhane

Akayur Şişhane 100 48 44

Soygun ve kıym paketine dur diyelim

Siyasi iktidarın soygun paketine karşı salt duyarlılığımızı ispatlamak için birkaç eylem yapıp, ondan sonra köşelerimize mi çekileceğiz? İşçi, memur, gençlik ve esnaf olarak yine çokça tartışıp, çok laf ederek, statülerimiz surları içinde kalan eylemlerle mi yetineceğiz? Bizleri iştin apt, ücretlerimizi sıfırlayıp, geçim derdi içinde boğdularında gerekli gücü kullanan için geç kalması olmayacak mıyız?

Eğer böyle bir kaçış, bizi bir hareket tarzı içinde olamaya devam edersek, kendi zıyafatı boyunuza ipe uzatan idam mahkumundan hiçbir farkımız yok demektir.

Elbette iş bu kadar basit de değil. Şimdiye kadar "İstikrar paketi" adı altında yutturulan acı reçetelerin emekçi halkımızın zenginlik kaynaklarını, emeğinizi ve alın terinizin her geçen gün daha fazla emperyalistlere peşke çekilmesi demek olduğuna düünden daha iyi biliyoruz. Bu nedenle "artık yeter" demekten başka çıkış yolumuz yoktur.

Sömürütürlerin, kam emcilerin işyerlerinde kıtlı vurma, ücretlerimizi düşürme, emeklilik hakkımızı gasp etmesi, sendikla iradeyi devre dışı bırakarak, ihnden ipliğe kadar her şeyi birkaç mslil zam yapmasından başka bir şey olmayan bu paket, ancak bilimsizlik, emizmize karşı köydeğün zaman parçalanabilir. Bunun için gülmüüz; kendimize, sınıfımıza haklılığın olma güvenimizde ve işyerlerinde oluşturduğumuz/olusturacağımız öz örgütlerimizde.

Zam paketleri açıklanın açıklaması sendika ağalarının bürokratik işleyişinin sırasını beklemekten gösterdiğimiz tepkiler olmalıdır. Ve bizlerin işlemleri takdirde ürettinden gelen gücümüzü kullana becerisine ve sendika ağalarını açarak kapasiteye sahip olduğumuzdan da önemli bir göstergesidir. Buradan hareketle bizleri tek bir yurum, tek bir yürek ve tek bir ses olarak herkece etmemizi sağlayacak işyeri örgütlenmelerimiz zaman geçirmeden oluşturmamız zorundadır. Çünkü sendika yöneticileri soygun paketinin açıklanmasından ardından işyerliklerini kapattırmış, sendikla haklarımızdan taviz verilememesi konusunda süzümde bizimle hemfikir görüşüyorlar. Ancak onların yerine kadar güvenebileceğimiz yaşam bize can, sonut örnekleşiyor. Zira ve soygun paketinin açıklanacağına herkes gibi Türk-İş ağaları da biliyorlardı. Gerçekten buna karşı durma niyetleri olmaydı, eylem için gerekli olan, o çok sevdiğimiz bürokras çarkını önceden işletmiş olurlardı. Şimdi iş, işçilerin tepkisinin gerilimden kalmamak için "doğal alayıştırmaların" misali, yer yer miltirlede, yürüyüşlerde "okudak bizdimir kapattırmak", "KIT'ler sermayeye peşke çekmek" diyorlar. Değir yandan kararlara alcağız diyorlar. Ancak atı alan Öksü'dü. Geçer. 5 Nisan'ın üstünden bir hafta geçmesine karşı eylem kararı almak için 12 Nisan'ı beklemeleri, onların bu konuda ne denli "ciddi" olduğunun da bir göstergesidir.

Tepkilerimiz, yaşam deneyleri güvenilirliği olmayan sendikaların alcağı "kararlar" sürecine birmakmak veya "bekleyen karar çıkaracağı" sütlüne kaamak, soygun paketini doluduzun uygulamak isteyen DYP-SHP iktidarının işine yarayacaktır. Ancak radyolardan, televizyonlardan "işçilerin, memurların tepkisi normaldir. Ancak bir süre sonra bu tepkileri dinleceğini umuyoruz" demektedir. Evet, biz önce alayıştırmaların tepki göstermeyi, sonra "asud olsa sendika yükselttik" diyoruz süssamay hem kendimiz kanaksadık, hem de sendika ağaları ve sıyalı iktidara bu şekilde kanaksattık. Bunun böyle olmayacağına göstermeliyiz. Ancak bizim haklarımız, taleplerimiz için başından kulak tükayarak, süssamam bekliyorlar. Soygun paketinin gücü ise soframızdan, cebimizden cıncıncıncı kendini çok geçmeden gösterdi. Dünya Bankası yetkilileri ise, "Henüz bu başlangıç, yeni acı reçeteler gelecek" diyerek, yaşam hakkımızın ne denli polikte altında olduğunun haberini büyük bir pışkınlıkla adeta müjdeliyorlar!

Sermaye Sınıfının Ağzun Sömürüsüne Karşı, Kendi Sınıf Çıkarlarımızı Dört Üstü Sarılamalı

İşçilerin memurlar, köylülerden esnafına, öğrencilerinden aydınına kadar tüm emekçiler bu soygun paketini, kendi haklarımızı sahip çıkarak, hak alma mücadelesini çok yönlü yükseltmek isteyecek olabiliriz.

O hep dilemiş olduğumuz sendika ağalarının, bu süreçte ağızına hakmak yerine, onların süratından sikipti atıyor. Alan terimle önemli bir mal birikimine erişmiş ancak süratlısinden tenizleyerek, sendikalarımızı işçi sınıfının mücadelesinde etkin bir kurumu niteliğine kavuşturuyor. Soygun ve zam paketinin hedefi olan tüm emekçiler başlarını kendi işyerlerinde, dükkanlarında, okullarında, tarlalarında dışarı çıkarak, buna karşı mücadeleyi birleştirilmiş, sıut olarak saldırılarını karşısına dikilmeleri. DYP-SHP hükümetinin arkasında sermaye sınıfı var. Çiler ve Karayakın TOBB'dan, TÜSİAD'dan, emperyalistlerden destek alarak bize kendini dayatıyor. "Usual kaçış" adını bir avuç sermayenin esnelliği için fedakarlık itiyor. Ya boyun eğip işiz ve aç kalmaya razı olacağız, ya da örgütlenerek ve mücadele ederek hakkımızı olan insanca yaşam koşullarını süzümde alacağız. O

Ekonmik soygun paketinin açıklanmasından

Ekonomik soygun paketinin açıklanmasından itibaren henüz çok zaman geçmedi. Her şeyi anında yansıyan yüzde 100-150'lik zamla, aylık ücretlerimizi, emeğinizi yarısını götürdü bile. Soygunun mamların zam ve işyeri kapatmaların bağlayıcı olduğunu, yeni düzenlemelerin yapılacağını da belirletmiştir. Bu düzenlemelerin kapsamında yine işçiler, memurlar ve esnafın yer aldı. Emekliğe yeni düzenleme adıyla "Para bul, kendin emekli ol, paran yoksa devlete bedava çalış" uygulamasından sonra, ücretlerden daha fazla prim kesintisi yapılması için yasal kıtlı hazırlanıyor. Mevcut vergilerin yükünü kaldırmayan küçük esnafa işe gel ve kurulum vergisi yüzü getiren yasa tasarılan hızla yasalaştırıldı.

Peş peşe gelen zamların, kapatılacak ve "kapsamı daraltılacak" işyerlerine ilişkin haberlerin tokunu yayagyan işçi ve memurlar, doğu olarak tepkilerini açığa vurarak, çeşitli eylemler gerçekleştirmiyorlar. Ancak gerek işçiler, gerekse kamu emekçileri, mevcut eylem çizgisinde paketin uygulanmasını engellemek, bu oyunu bozabilmeleri olanaklı olmayacağını da bilincindedir. Dolayısıyla her zamanki biçimlerde yapılan yürüyüş ve eylemlerde "Daha bunlar ne ki, diğer sendikaların işçileri birleşelim, asil o zaman ne olduğunu göstereceğiz" demektedir. Tabii işçiler de, kamu çalışanları da daha güçlü ve daha kitlesel eylemlerle emekçilerin birlikte ve aktif gücünü hareket getirmenin sendikaların bu yünde alcağı kararla olanaklı olduğunu da belirterek, bu yönde beklentilerini dile getirmiş oluyorlar. Her geçen gün artan işçi kıymı ve yokullu karşısında işyerlerinde demokratik ve devrimci üstlenilecek yapıların oluşturulması, işçilerin daha kendilerine hep hayal kinklığı yaratan sendikaların "Bu defa yine bel bağlamış" anlayışına yeniden bel bağlaması sonucunu olumsuz da olsa beraberinde getiriyor. Tepkilerin radikal bir seyrine yagamasının arkasında, bir bakıma da sendikalar olan bağımlılık yatıyor. En azından şu an için bu böyle diyebiliriz.

Sendika Yöneticileri; İşçilerin Mahvedilmesinin Sorumluluğunu Tapıramazlar

Geçmişte çok bir ücretten yoksun olmasına, iş güvenliğine sahip olmasına, 12 Eylül'ün zam, zulüm politikala-

Fatura yine emekçilere çıkarıldı



İşçiler, memurlar zam terörüne karşı seslerini yükseltmekle yetinmeyip, zamların sorumsuz iktidara yönelmelidirler.

rı altında sırtını hala doğrutamasına karşı, işçiler karşısında sendikaların yönetici olmanın bir ayrıcalığı olduğunu biliyoruz. Ve bu ayrıcalığın sizers hem ekonomik, hem de sosyal bir rahatlık sağladığının da bilincindedir. Yine bu ayrıcalığın sizers işçiler tarafından, onların yarattığı maddi değerler üzerinden sağlandığını da biliyoruz. Elbette, korforu sendika binalarında işçi sınıfının günlük pratik sorunlarının bile devlet bürokrasisinde olduğu gibi, birtakım bürokratik kararlardan sonra çoğulmayacağına bilecek kimselerin zorlaştırılması, sınıfın koparak sar renkleri burundurmuş. İçinden çıkıtışın sınıfa da, öke geçmelerine de yabancısalmaktan öte bir şey yagamadınız.

Gelinen noktada, işçilerin, emekçilerin tepkisini indirmede Çiler ve Karayakın sizersin şimdiye kadar olan tutumunuza bakarak bu tepkilere karşı sübap rolü göreceğinize inanıyor.

Alınan kararların emekçi sınıfı açısından ne denli ağır olduğunu herkes gibi sizers de biliyorsunuz. Ne olursa olsun, bunun önüne radikal bir politika dikilmek, hem işçileri, hem de şimdiye kadar çoğulluğa göstermek, hatta perde arkasında teslimiyeti bir rol üstünen sendikaların devre dışı kalmasına neden olacaktır. Sizers koğulluğuna kaybedebilirsiniz. Bu işçiler açısından bir kayıp demektir. Ancak sendikla iradenin devre dışı bırakılması, yani ücretlerin, toplu sözleşme ve anlaşmalarının dışında dondurulması, işçi sınıfı açısından çok önemli bir kayıp olacaktır. Bulunduğunuz yerin sizers kimler tarafından sağlandığını bilince çıkararak, "bekleyen, kararlara alcağız" demek yerine, işçilerin taleplerine yanıt vermek, onların öndünde yürümeye cesaret edemiyorsanız bile, onların arkasında yürümek zo-

rundasınız. Tabii ki, diğer sendikalarla birlikte, bir araya gelerek, güç birliği oluşturacak, ortak kararlar da alacaksınız. Ancak böyle lafın üstündeki, işçi sınıfının taleplerine yanıt verebilmek eylem kararlarının dışında kararların çıkacağı toplantılara işçilerin tahammülü kalmadı.

Çoğu yerde gerçek kimselerin teğir olmasına karşın, hala "sendikalarla güveniyoruz" diyerek, sendikaların alcağı kararları ve eylemi bekleyen işçilerin işi niyetli denilebilecek tutumuna karşı altı etmeye de kimsenin hakkı yoktur. Unutmayın, sizersin varlık nedeni işçi sınıfıdır ve işçi sınıfının gücünü bulundunuzda ilimti bir olaydır. Onların zulum, zam, işçi kıymı, işyerlerinin kapatılması cendresinde boğulup girmesinde asil sorumlu olacaklar, onların haklarına önderlik yapacağı diyerek yönetici olanlar olacaktır.

"Hükümet+Sermaye+Türk-İş+Şeytan Üçgeni" nitelemesinden zerre kadar rahatsızlık duyuyorsanız, üstünüzde düne ni yapma cesaretini bir nebze de olsa göstermelisiniz.

Kendine devrimciyi, demokratı diyen sendikacılar ve işyeri temsilcileri ise neler yapmaları gerektiği konusunda daha fazla etkili ve tutarlı politika üretmeli, san sendikaların ve gen anlayışların işçi sınıfının önüne koyduğu engelleri pratik kararlar ve pratik örgütlenme biçimleri galileterek aşmalıdır. Yürüyüşlerimizin, miltirlemişimiz inisiyatifleri sizersin sendikaların ya da polisin değil, bizim olmalıdır. Unutmayalım ki, bizim bizim için değil, devlet için, düzen için çalışıyoruz. Aksi takdirde polisin kaldırılmadan, ara sokaklardan yönlendirildiği yürüyüşler, 100 gün de süzüm, bizlere bir şey kazandırmayacaktır. Kazanamak için, iktidarı zorlamalı ve bütün çoğulluğu kararı bir biçimde göstermeliyiz. O

İşçiler, Memurlar, Tüm Emekçiler Bu soyguna "dur" diyor



Petkim işçileri 8 Nisan'da yaptıkları protesto eyleminde fabrikalarını kapatır-mayacaklarını aileleriyle birlikte haykırdılar.

Çiller'in soygun paketinin asıl hedefle-rinden biri olan işçiler, eylemlerini çeşitli şakillerde sürdürüyorlar. Türk-İş genel yönetimi sözde etkili eylem kararları al-mak için 12 Nisan'da yaptığı Bakanlar Kurulu toplantısında birkaç ilde yasal mi-ting yapılmasının dışında bir karar al-mazken, gerek sözleşme görüşmeleri ti-kazanan, gerekse de kapatılma programına alınan işyerlerinin işçileri ya kendilikleri-nin ya da sendika şubelerinin zorlayarak eylemlerini geliştiriyorlar.

Tariş'te Yemek Boykotu, Yürüyüş ve İlgall

İzmir'de 880 işçinin çalıştığı Tarih'e Ocak ayında bağlanması gereken toplu iş sözleşmesinden sonuç alınmaması üzerine yemek boykotu eylemlerine başladılar.

Bunun yanında Tarih'e bağlı fabrika-lardaki işçiler 8 Nisan'da pamuk yağ kombinasyonundan kolonya kombinasi önü-ne kadar 500 kişinin katılımıyla bir yürü-yüş düzenlediler. İşçiler buradan da "İşçi-

yiz Haklıyız Kazanacağız", "Grev Bizim Hakkımız Söke Söke Alınz" sloganları atarak Havagazi İşletmelerine kadar yü-rüdüler. Burada Tek Gıda-İş 4 No'lu Şu-be Başkanı Ö. Seyfettin Atılcan bir konu-şma yaparak "Germiler yaktık, artık geri dönüş yok" diyerek önümüzdeki günlerde işyerlerini terk etmeyeceklerini mesajını verdi.

13 Nisan'da ise 469 Tarih işçisi açık gravine bağlanarak, Tek Gıda-İş 4 No'lu Şube Başkanı da fabrikanın çatısına çı-karak üzerinde Tek Gıda-İş yazılı bir pankart açtı. Bakan sözleşme masasına oturuluncaya dek çıtadan inmeyecekleri-ni açıkladı. Bunun üzerine Tarih İşçileri ise fabrikayı terk etmeyeceklerini söylediler.

Petkim İşçileri Eyleme Devam Ediyor

Özellikle işletmesinde kesin gözüyle baka-lan Petkim işyerlerinde ise işçilerin ofisi gösterilere dönüştü. İzmir Yarımcı'da, İz-mir Alağöz'de protesto gösterileri yapıldı.

İstanbul'dan İzmir'e birçok şehirde işçiler, memurlar bir araya

gelerek zam,
sömürü, baskı
kararlarına karşı
çıktıklarını
haykırdılar. Alanlarda
"Zam, Zulüm,
İşkence, İşte Faşizm"
sloganları yankılandı.

Petrol-İş Yarımcı Şubesinin yaptığı organizasyonda 8 Nisan günü Petkim'in kapatılmasını ve ekonomik paketi protes-tolara dönüştüren gösteriyi Kocaeli Sendikalar Birliği'ne bağlı sendikalar, KÇP ve işçi ailelerinin katıldığı yürüyüşe yaklaşık 8000 kişi katıldı.

Petrol-İş Sendikası önünde toplanan kitleye klaksonlar çalarak göförlere de

Başkanı Mustafa Öztaşkın yaptığı konuş-mada, Türk-İş Bakanlar Kurulu toplantı-sını beklemekte etkili eylemler yapılması gerektiğini açıkladıkları sonra çığırı da-ğıldı.

Deri İşçileri Yürüdü Aileleriyle Birlikte

Zamları ve vergileri protesto eden deri işçileri 12 Nisan'da aileleriyle birlikte Ay-dırıköyü Şifa Mahallesi'nde toplandılar. 3500 kişilik kitle sloganlar atarak Tuzla Organize Den Sanayi Bölgesi'ne kadar yürüdü.

Tuzla Yürüyüşünü Gebeze Mitingi İzledi

Tuzla gibi sanayi işçilerinin yoğun ol-duğu Gebeze'de de, aynı gün binlerce işçi ve onlarla birlikte memurlar ve Gebeze halkının katıldığı bir miting düzenlendi. Mitingi ağırlıklı metal ve cam işkolunda örgütlü olan Kristal-İş, Özçelik İş ve Birleşik Metal-İş sendikaları organize etti. 7000'li aşkın kişinin katıldığı mitinge Fe-niş Alüminyum, Makine Takım, Çayırova Cam, Yarımcı Petkim, Cam Elyaf, Cam İşleri, Yöcel Boru, Pınar işyerlerinin işçileri başta olmak üzere, Gebeze Belediyesi memurları ve Egit-Sen'i öğretmenler ka-



11 Nisan'da
Sakarya
Caddesi'ni
dolduran kamu
emekçileri
ekonomik paketi
"Zam Zulüm
İşkence, İşte
Faşizm"
sloganlarıyla
protesto ettiler.

Harb-İş Eskişehir Şube Başkanı: "İşçilerin çıkarından taviz vermeyeceğiz"

Kendiliyle bir görüşme yaptığımız Harb-İş Eskişehir Şube Başkanı Mustafa Kayı, zam paketiyle ilgili ya açıklamaları yaptı. "Bugün ilköğretim yöneticileri, 90 öncemideki idareler gibi sermaye çevrele-rine yararlanabilmek için, onların vergile-rini artırırlar. SSK yüzölçülerini üzerine gümek veriyor, hayvalli ihracatçılara ülke-siz mullü gelirden peşkeş çekmeye devam ediyorlar. Yine yolları uyguladıkları gi-yi, ekonomik olumsuzluklardan kurtul-mak için emekçi halkımıza saldırtmakta-dır." görüşünü dile getirdi.

"Mustafa Kay hükümet yöneticileri-nin, 'İşçilerin tepkisini geçici gördükleri' görüşüne dayanarak sorduklarını so-ruya, şu yanıtları verdi:

"Onlar kendilerini güre değerdendir-me yapabilirler. İşçi sınıfı emekçi kavrayışını sürdürmektedir. İşçi ve memurlar sesle-rini yükseltmeye devam edecektir. Bugün Harb-İş içinde bazı gruplar işle-hareketini pasifite etmeye çalışabilirler. Fakat tabandan gelen baskı ile Bayram Merafi Zonguldak'ta bu kararlar kar-

şunda tepki ver-meye zorlayan ge-nişlerler buna kar-şı mücadele edileceğinin habercisidir.

Yıllardır işçi sınıfının politikası ekonomik temel-de yoğunlaşmıştır. Ama son gelişme-lerle çekilen bu saldırsı işçi sınıfına yöneliktir. Bu durumla bizim sesiz kalınması düşünülmem. İşçi ve memurlar haklı mücadelesine coplarla saldırılan İktidarın geri alınmasını Tak-sim'deki eylemlerine yaklaşımla ilgilendir.

Gelişmeler üzerine Türk-İş'in 'Tertip Komitesi kurdukları, bekleyin' söylemlerinin işçi sınıfı katkısı yoktur. Bu emek kavrayış-ıdır. Bu noktada Türk-İş'in doğru önderlik içinde kitlelere sahip çıkması gerekir. Sendikalar bu itayışa cevap vermezse, emekçi halk kendisi tepkisini boyutlandı-racaktır." ◆

Mustafa KAYA



destek olursun, sendika önünde yapılan konuşmaların ardından saat 17.30'da yü-rüyüş geçildi. Yürüyüş boyunca "Petkim Bizim, Bizim Kalacak", "Hükümet İstifa, Tansu Amerika'ya", "İşçiyiz Haklıyız Ka-zanacağız", "İşçi-Memur El Ele Gelen Grev'e", "Faşizme Karşı Omuz Omuz" gibi sloganlar atıldı. Petrol-İş imzalı bildir-leri dağıtıldı. Bildirilerde "... Bu reçete değil, esnafımıza, işçimize, köylümüze, memurumuza, emekçimize ZEHİR'dir. Kocaeli yok edilmek isteniyor. Bugün Petkim, yarımcı Tersane, Obür gün Tüpraş, Seka... Kocaeli halkı buna izin ver-meyecektir." görüşlerine yer verildi.

Yürüyüş sırasında işçiler E-S Karayolu-nu da kapattılar. Yürüyüşün olduğu gün KÇP'de bir açıklamayla 5 Nisan karar-larını protesto etti. İzmir Alağöz'deki Pet-kim işçileri fabrikalarının kapatılmasını karşı eyleme geçtiler. 8 Nisan'da, vardiyalılarından çıkan 200 dolayındaki Petkim işçisi, eşleri ve çocuklarıyla bir protesto gösterisi yaptılar. "Paket Tansu'ya Fabrika Bize", "Zamları Hayır", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarının atıldığı yürüyüşe ilkleri poluse da yapıldı. İşçiler Çankaleli yoluna çıktıklarında karışlarında polis ve jandarmalar baskını buldular. Burada Petrol-İş Alağöz Şube

tıldı. Miting sırasında Özçelik-İş ve Kristal-İş Şube Başkanları birer konuşma ya-parken, "Geliyor Geliyor Genel Grev Ge-liyor", "Zonguldak Yalnız Değilim", "Birlik Mücadele Zafır", "Zamları Hayır" ge-kinden sloganları atıldı, dövizler taşındı.

Tersane İşçileri Yürüyüşü Devam Ediyor

Kapitalizmin kararının açıklanmasıyla birlikte sokakta döşenen Camialtı ve Halic tersanelerinde çalışan işçiler, 12 Ni-san'da da ilk saatlik iş bırakma eylemi yaparak bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüş İstanbul Demokrasi Platformu'nda yer alan DISK ve Türk-İş'e bağlı sendikaların bazıları ile Kamu Çalışanları Platformu'nda yer alan sendikalar katıldı. Yürüyüşü işçi ve memurlar ögle saatinde Kasımpaşa meydanından Tarlaaba-yına çıkarak, buradan DYP Beyoğlu İşçi Merkezinin önüne geldiler. Yürüyüş sırasında çeşitli sloganların atılmasının yan-ında özellikle, "24 Ocak'ta Kendi Yürü-müzdü Sürgünüz. 5 Nisan'da Nere-yi", "Sözlükler Mecliste İşçiler Buraya Vampirlor Nerede?", "Suskun Toplum İş-temiyor" dövizleri taşındı. Tersane işçile-rinin yüzü olduğu Dok Gemi-İşten bir yönetici basın açıklaması yaptıktan son-

Esnaftan zam paketini protesto



Kes-Der Başkan Yardımcısı Halil Kurlangçı, zam paketiyle esnafın boğulmaya çalışıldığını söyledi.

İstanbul Gedikpaşa esnafı yoğun olarak ayakkabı ve elbise imalatçısı bir kesim olarak zamlardan en çok etkilenenler arasında bulunuyor. Deri ve diğer hammaddelerin fiyatlarının artması hatta dolara, marka endeksenlemesi esnafın her geçen gün biraz daha yoksullaşarak kasnak kapatmasına neden oluyor. Bu nedenle Çİ'ar'ın zam paketini küçük esnafı sesiz kalmadılar.

9 Nisan'da Gedikpaşa'daki Küçük Esnaf ve Çalınanlarıyla Dayanışma Derneği (Kes-Der) önünde toplanan yüzlerce esnaf, Kes-Der Başkanı Yardımcısı Halil Kurlangçı, bir açıklama yaptı. Açıklamada, Daha iyi ve güzel bir yaşam, emeyleye karşın

herkes gibi bizimle de hakkı. Bunun için, bu istikrar paketine hayır demeliyiz. Ve mücadele etmek için birleşmeliyiz" görüşüne yer verilirken orada bulunan esnafın tepkilerini şu sözlerle dile getirdiyordu:

"Yılabanda 360 bin lira olan bir tenneke işi şimdi 2 milyon oldu. 1 milyon haftalık alan insanın cebinden 500 bin lirasını çaldılar. Acı ilacı içmeyeceğiz."

"Dükkanı kapatıp köye gideceğim. Küçük esnaf evlerini dayanarak reform yapalım. Bu bölgede 5000 kişi çalışıyor. Arkasına belli bir kesimi alarak geliyor. Esnafı boğmak istiyor. Zaten sayısını sermayesi bir makineden ibaretir."

riyeker telgraf çekecek eylemi gerçekleştirdi. Yürüyüş sırasında memurlar sık sık, "Acı ilacı içmeyeceğiz", "Özelleştirmeye Taseronlaştırmaya Hayır", "Zamlar Der-

hal Geri Alınır" sloganları atarken çevre halkı da alkışli destek bulundu.

İstanbul'da İşçiler ve Memurlar İş Bratı

İşçilerimiz, İşçiler, Aşık, Sefalet Demektir diyen işçi ve memurlar 14 Nisan günü öğle saatlerinde işyerlerinden çıkarak Akşaraya toplandılar. TEK ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi işçi ve memurları ise toplanma yerine Büyükşehir Belediyesi önünde oluşturulmuş kortejde yürüyerek geldiler.

İşyerleri özelleştirme kapsamına alınan PTT işçileri ve memurları miting alanında yakaladılar "PTT'nin Tsi Türkiye'nin Tsi demektir." yazılı rozetler taşıdılar. Gösteriler Egit-Sen, Sağlık-Sen, Tüm Bel-Sen, Bern-Sen, Ener-Sen, Tüm Haber-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tüm Sosyal-Sen gibi memur sendikalarının yanında işçi sendikalarının Tes-İş, Belediyeler, Tümün sendikalarının pankartları ve dövizleri de taşıdılar. Demokrasi Platformu, Kamu Çalışanları Platformu ve İstanbul İşçi Sendikaları Platformu inzalı ortak basın açıklaması okunurken alan-dakiler sık sık, "Geylor Geylor Genel Grev Geylor", "İstikrar Dediler Emekçiyi Ezdiler", "Savaş Zamlama Hayır", "İşçiler Haklıyız Kazanacağız", "Zamlar Geri Alınır Tansu Amerika'yı" sloganları atıldı. Basın açıklamasından sonra slogan atılmasıyla sırası belli polis kitleye saldırarak 3 kişiyi gözaltına aldı.

Aynı saatlerde K.Çekmece Sağlık Dispanseri önünde toplanan Avclar ve K. Çekmece Belediye işçi ve memurları da ortak inzalı bir basın açıklaması okuduktan sonra, soygun paketini protesto eden çeşitli sloganları attılar.

İstanbul Adliyesi memurları da 14 Ni-

san'da Adliye önünde "Tüm Yargı-Sen inzalı bir pankart açarak sloganlara Kadirga Meydanı'na kadar yürüdüler. Yürüyüş sırasında, "Baskılar Bazen Yıldırmaz", "Memnuz Haklıyız Kazanacağız", "İstikrar Paketi Geri Alınır" sloganları atıldı. Yürüyüş katılan yaklaşık 100 kişilik memur kitesi Kadirga Meydanı'nda havalı çekildikten sonra dağıldılar.

İşçiler ve Memurlar Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda

İstanbul Demokrasi Platformu'nun 14 Nisan'da aldığı eylem kararına Bakırköy'de 200'den fazla işçi ve memur katıldı.

Tüm Haber-Sen işçi memurları ile Tüm Haber-İş Sendikası'na üye işçiler Özgürlük Meydanı'na sayısı 500 kişiyi yaklaşan bir kortejle girdiler. Korteje yönde Egit-Sen 1 No'lu Şube'nin öğretmenleri de katıldı. Gösteriyi Bakırköy, Bahçelievler, Bağcılar, Güngören Belediyeleri işçi ve memurlarının dışında Yo-İş Sendikası'na, Seliol-İş Sendikası'na üye işçilerle birlikte Metro Yayıncılık, Ener-Sen, Ener-Sen, Tüm Hava-Sen, Tüm Sağlık-Sen memurları da katıldı. Alanda coşku bir hava hakimdi.

"Paket almayı, işçi, Memur Aş Kaldı", "Bütçe Açık Dediler Kanımız Emdiler", "Zam Zulum İçkençe İşçi Aş Raçete", "Savaş Zamlarına Hayır", "KİT'ler Halkın Derin Satılmasın" sloganları atıldılar, aynı sloganların yazılı olduğu dövizler taşıdılar.

PTT çalışanları bir emekçi hazırlanan ortak basın açıklamasını okuduktan sonra, "Arkadaşlar önümüzdeki günlerde daha etkili eylemlere hazırlanacağız ve bugün işçileri yamlayacağız" dedikten sonra eylem son buldu. ○

Yunus Set Çimento İşçileri Yol Kesti

Kartafda kurulu bulunan ve Çimse-İş Sendikası'na üye işçiler 12 Nisan'da elle-rinde dövizlerle Kadıköy yolunu trafikle kapatarak, "Baskı ve zamlara karşı önümüzdeki günlerde daha yoğun eylemlerle tavırımızı göstereceğiz" dediler.

Kamu Emekçileri: "Zam, Zulum Paketi Geri Alınır"

11 Nisan'da Ankara Sakarya Caddesi kamu emekçileri doldu. Sendikalar Caddesi'ne gölge düşüren zam ve kıyım paketine karşı protestolarını dile getirdiler. Kamu emekçileri cadde boyunca "Zam Zulum Paketi Geri Alınır", "Söz Yeterli Karar Çalışanlara", "İşçi Memur El Ele Genel Greve", "Memnuz Haklıyız Kazanacağız" sloganları yükseldi. Ankara Demokrasi Platformu Sözcüsü Mustafa Kocaçoğlu yaptığı konuşmada, "Sermaye cephesi emekçilere karşı topyekün bir savaş başlattı. Her oy teröre silikim bir kurşun olacaktı diyenler, ilk kurşunu emekçilerin alınışa saldırı" derken, kamu emekçileri bu defa, "Fazgime Karşı Omuz Omuz", "Zam Zulum İçkençe İşçi Fazgim", "Kahrolsun ABD Emperyalizm" sloganlarıyla eyleme son verdiler.

"Acı İlacı İçmeyeceğiz"

Kamu emekçileri Adana'da da soygun paketini protesto ettiler. 9 Nisan'da İnönü Parkı'nda toplanan 500 kişilik kitleye önce Adana KPÇ sözcüsü bir açıklama yaptı. Açıklamada, "Hükümetin, bütün propagandalarında acı ilacın tüm topluma eşit bir şekilde bölüştürüldüğü koca-man bir yalandır. İlaç emekçilere işçilere değil istenmektedir." görüşüne yer verildikten sonra, memur kitesi buradan şehir merkezindeki postaneye kadar yü-

Haklar ve Özgürlükler Platformu: Zamlara, işten atılmalara karşı birleşelim mücadele edelim

İstanbul'da genel merkezleri bulunan bazı demokratik kitle örgütleri, sendikalar, kültür merkezleri ile gazete ve dergilerden oluşan Haklar ve Özgürlükler Platformu da zamlara, işçi kıymına ve somutları karşı tepkisini Eminönü Meydanı'nda yaptığı bir protesto gösterisiyle haykırıyor.

13 Nisan günü öğle saatlerinde Mısır Çarşısı önünde toplanan Haklar ve Özgürlükler Platformu üyeleri protesto yürüyüşüne başlamadan önce alkışlarla bir araya geldiler.

Daha sonra Platform üyelerinden birinin megalofonuyla yönettiği protesto gösterisi başladı. Mısır Çarşısı önünde bir yandan "Zamlara Karşı Halkımız Safına" çağırsı yapıldırken, diğer yandan da kortejler oluşturulurken yürüyüşe geçildi. Yürüyüşe geçen kitlenin en önünde "Haklar ve Özgürlükler Platformu" imzası taşıyan, "Zamlara, İşten Atılmalara Karşı Birleşelim, Mücadele Edelim" pankartı vardı.

Yürüyüş sırasında platform içinde yer alan her kurumun zamlara ve işçi kıymına karşı tepkisini dile getiren pankart ve dövizleri taşıdılar.

"Zam, Zulum, İçkençe, İşte Fazgim" sloganları atılarak kortejde yer alan herkesin okunuşunu aynı yöne yapılan otobüs zamlarına karşı tepkisini derinleştirdi. Kortej-



İstanbul Haklar ve Özgürlükler Platformu, Mısır Çarşısı önünde yaptığı eyleme halkı somürü paketini karşı mücadele etmeye çağırıyor.

de kamu emekçilerinin işçisine, öğrencisinin avukatına, pehl ve tutsak alerinden sanatçılara kadar herkes döviz ve pankartlarıyla yer aldı.

Ellerinde boğ tencere, "Sömürü Paketi Geri Çekilsin Haklıyız Kazanacağız" pankartlarıyla Küçükarmut, Ökme-dani, Gazi Mahallesinden ev kadın-ları da gösteriye yer aldılar, çünkü zamlardan etkilenen kesimlerin başında on-lar vardı.

Yeni Cami'nin önünden geçenler kortej içinde genç işsiller de gözle karşıydı. İşsillerin ellerinde "Zamsız, Sinavsız Demokrati Bir Ülke İstiyoruz" pankartı vardı. Onlardan biraz geride yer alan Sağlık-Sen'iler ise direniş di-

yordarı ve çağırıyordu: "Ekonomik Terör Karşı Toplanıyor Direniş"

"Daha Fazla Zam, Daha Fazla Katilam", "Tersaneler Kapatılmasın", "Ya Bo-lun Egeceğiz, Ya Dur Diyeceğiz" vb. onlarca pankart ve dövizle yürüyün kitlenin önü polisler tarafından kesildiğinden "Zam, Yoksulluk, İçkençe; Kurtuluş Eline-mizde" pankartının arkasında duran kitle polise geçici cevabı hep bir ağızdan verdi: "Zam, Zulum, İçkençe İşte Fazgim", "Baskılar Bazen Yıldırmaz".

Yürüyüş katılan 400'ün üzerinde kitle döviz ve pankartlarını asarak eyle-mi bitirip dağıldı. Eylemin bitmesinin ar-dından çevrede toplanan halka saldıran polis 25 kişiyi gözaltına aldı. ○

Zonguldak esnafı:

"Madenlerimizi kapatamazlar"

İktidarın ekonomik paketine sert tepki gösteren Zonguldak halkı madenlerini sahip çıkmak için esnafıyla, maden işçisiyle bir bütün halinde,

Madenlerin kapatılmasıyla birlikte 15 bin işçinin işten çıkartılacağı Zonguldak'ta 10 bine yakın işçi esnaf da ilâsın eşliğinde, kışkırtıcı sefaletle terk edilmenin gerçeliği yaşıyor Zonguldaklılar.

Madenlerin kapatılması konusunda görüştükümüz esnaf ve maden işçileri, iktidarın bu politikasını uygulamasının mümkün olmadığını, olamayacağını söyleyerek "Ocakların kapatılmayacağı" diyorlar. Ocakların kapatılması durumunda Zonguldak'tan haritadan silinmesi gerektiğini belleten esnaf, maden işçileri bir bütün olduklarını, kaderlerinin birikte çizileceğini dile getiriyorlar her fırsatta.

İsmet Avcı (Mansur): Ocakların kapatılması hem iktidar hem de muhalefet istiyor. Madenleri kapatma girişim Zonguldak'tan haritadan silmek demektir. Böyle bir şeyin olması halinde

bizleri kimse tutamaz. Bizler çok esnafı olarak her şeyimize maden işçileri yanında yer alacağız.

Nazir Kesirci (Tekel potörü): Madenleri kapatmaları için ilk başta buralara yatırım yapmış zurnadılar. Zonguldak'ta paranın dönməsi için paranın girmesi lazım. Madenler kapatıldığı zaman girdisi olmayacak. O zaman dağın tepesindeki gibi kimsa bir köy olacak, şehir özelliği kaybolacak, maden işçileri eylemdeyken bizler de konak kapatıp onların eylemlerine destek vereceğiz.

Cihan Ayüzör (Eczacı): Ocakların kapatılması Türkiye'nin bağımsızlığı açısından yanlış. Bugün TTK'nın çıkardığı kömür demirçelikte kullanılıyor. Ocaklar kapatıldığında kömür dışarıdan alınacak. Yarın öbür gün bu dışarıdaki adamlar doları yükselebilir ya da vermiyoruz derlerse bütün fabrikalarımız bir noktada duracak. (...) Geçmişte maden işçileri grevine büyük destekler verdik. Aynı desteği bundan sonraki günlerde de yerine getireceğiz.

Salim Dündar (Lokantacı):

Daha önceden yatırım yapmayıp başka iş sahaları açılmıyorsa şimdi buraları zarar ediyor denmesi saçmadır. Eğer zarar ediyorsa zarar önlenir. Madenleri kapatmak çözüm değildir. Bugüne kadar iktidara gelenler Zonguldak'ta bir çivi daha çıkarmadılar. Daha önceden hükümet söz verdi. Buralara fabrika kuracaklarını, 15 bin işçinin çalıştırılacağını açıklamışlardı. Ama şimdi tam tersini yapıyorlar.

Mehmet Aksoy (Diğ Hekimleri Odası Genel Sekreteri): Zonguldak'ta giyinden isınamaya başlıyor. Ben Zonguldak'ta duruma bürün bir kurdun sürdün kuzuyu kapımasın benzetiyorum. Bir taraftan kapamaları, ses çıkartmazsan her zaman kapıya devam ederler.

Eskiden Zonguldak'tın bütün işlerini TTK üstlenirdi. Elektrik döğmesi, yolların yapılmasını TTK üstlenmişti. Şimdi bunları hükümet yapıyor. Yarı geçmişte TTK kendi üstünü düğmeneyi hizmetleri yapıyor ve zarar etmiyor. O da şimdi bunları etmiyor. Halde zarar etmesinin mantığı ne olabilir. (...) Bugün hiç iş gitme-

den madenlerde çalışıyorum gözüken insanlar var. İşte bunlar hep işçisi iktidarların suçudur. Buradan bütün işçisi iktidarların ellerini çekmesi gerekir. Burayı batıran işçiler değil işçisi iktidarlardır.

DSP Partî Üyesi Muharrem Şenli: DSP olarak bizler katı surette madenlerin kapatılmasından yana değiliz. Çünkü bu işçilere bağımlılığımız daha çok pekiştirilecektir. Doğal gaz olayında örneğin yapıldı. Kömür olayında da yapmak istemiyoruz. Zonguldak'ta çok değerli ocaklar var, bunlar daha iyi bir teknolojiye dönüştürülebilir diye verimli bir hale getirilir. Başka çalışma alanları açılırsa madenlerdeki işçime de önlenir.

SHP Merkez İlçe 2. Başkanı Sabit Akyüz: Biz Zonguldak'ta teğkilat olarak partimizin ekonomik pakete attığı imzayı onaylamıyoruz ve Zonguldak SHP'lileri olarak madenlerin kapatılmasını kargıyız. Maden işçilerini desteklemek için her türlü mücadeleye katılacağız.

ÇAYDAMAR MADEN İŞÇİLERİ: "BU KEZ MENGEN'DEN DÖNMEK YOK"

A.Y. (Kazmacı): Zonguldak maden ocaklarını zarar ettiriyor, işçiyolar, buraları zarar edip etmediklerini bizim kadar iyi kimse bilemez. Buraları zarar ettirmesinde asıl amak başka yerlerde arasınlar. Bakın bizim çalıştığımız ocakta mühendislerin de belirlendiği gibi 300 kişilik bir açık var ama madenin dışında bir işin insan var. Bunlar işçisi iktidarın yakınları veya adamlarıdır. Bu ocaklarımızı kapatamayacaklar. Kapatamayacaklarını 1991 yılında gösterdik. Yine göçmeye hazırız.

H.Ç. (Kazmacı): Burayı kapatamazlar. İktidarıyla muhalefety-

le etmek teknenizi elimizden almak için her türlü mücadeleye yiyorlar. Bugün meydanlarda "madenler kapatamaz" diye bağırın ANAP'lileri da çok iyi biliyoruz. Bizleri bir ana şefkatlice kucaklayacakları açıldıkları Çilleri de... Biz Zonguldak halkı olarak geçmişte neyer yapıp göçtük gösterdik, eğer kapatmak istiyorlarsa gelsinler bizim de buradadır.

A.Z. (Kazmacı): Bizler buraları için zarar ettiriyor çok iyi biliyoruz. Buraları zarar ettirmiyor zarar ettiriyor. Su dışarda göçmüş olduğunuz makineleri işi sene önce Almanya'dan milyarlar verilecek getirildi. İş seneden beri çürümeye bıraktı. Nüçin kullandırıyolar, nüçin aldılar bunların cevabını açıklasınlar. Verimist demarların olduğunu biliyoruz. Buraları kapatılma ama çok verimli demarların da kömür çok diye kapatıldığını çok iyi biliyoruz. Geçmişte bir arkadaşımın TVye buraya çok kaliteli kömür var, kaptırmıyolar diye demek verdiğini işi işten aldı. Buraları kapatıyorsa kimsenin gücü yetmeyecek. Kapatmaya gücü varsa gelsin kapatsınlar. Benim elimden ekmeğim zorla alındığı zaman ben kimse tutamaz. İstiyorlarsa bu sefer Ankara'yı yerinden sararsın.

A.A. Bu ülkenin ekonomisini yıllardır bizim sürütmüştük taşıdık. Zarrarın nedenlerini nüçin bizlerde arıyorlar. Kendilerinin harcadıklarına, lüks içinde yaşadıkları ortama bir bakınlar. (...) Mengen'de önmüzdü kesmişlerdi. Katilim çıkmasını diye geriye döndük, ama bu sefer böyle bir şeye bizi zorlarsa önmüzdü hiçbir engel tanımayız. Ekmeğimizi işi her şeyi yapmaya hazırız. Onlar villalarında lüks içinde yaşıyor her gün et yerlerken biz maden işçileri kammızı kömür tozlarıyla doyuruyoruz. ☺

"Zonguldak'ın, Karabük'ün kaderi sarı sendikalarla teslim edilemez"

On binlerce emekçi Zonguldak mitinginde buluştu

9 Nisan'da hummalı bir şekilde hazırlandı Zonguldak. 9 Nisan miting günüyü Zonguldak'ta. 5 Nisan'da açıklanan "zam ve işçi kıymı paketi"ne karşı ülke genelinde konuşulacak ilk büyük, örgütlü sesti.

Zonguldak kömür ocaklarının, Karabük Demir Çelik fabrikalarının kapatılması kararına karşı Sendikalar Platformu ve Maden-İlg Sendikası'nın düzenlediği miting "paçını" olmasına rağmen Zonguldak ve Karabük işçilerinin dışında Bursa'dan, Kocaeli'nden, İstanbul'dan, Bolu'dan, binlerce memur ve işçi katıldı.

Mitinge katılmak için Zonguldak'tan dışından gelenler alana kendi yürüyüş kollarını oluşturmaya girdiler. Zonguldak emekçilerinin hak ve özgürlük mücadelesine önderlik etmek değil bu mücadeleyi frenlemek gibi bir misyonu üstlenen Türk-İş ve GMS patronları Zonguldak dışından gelenlerin "rahatsız" idiler. Kendilerinin de inanmadığı bir "provokasyon" telaşı içindeydiler. Mitingi işi yatıştırmak için tutmak, bürokratik yanı kendilerine uygun gelecek bir hava içinde geçmesini sağlamak için körüysü bir an boş bırakmadılar. Miting alanında yerleşimleri kendi işi yatıştırmak için denemeye çalıştılar. Zonguldak ve Karabük dışından gelenleri koruyarak sonunda bırakırken, sendikaların mitingde sloganlarını on önde konumlandırarak mitingde sloganların kendi işi yatıştırmak için denemeye çalıştılar. Miting sonuça açıkları açık sendikaların istediği bir havada geçti. Miting sonunda ise elbet sendikaların çatışmalı sözleri vardı. Zongul-



dak maden işçileri ve Karabük Demir Çelik işçileri, işyerlerinin kesin olarak kapatılmayacağını, bunun imkansız olduğunu her fırsatta tekrarlarsa da sendikaların işi yatıştırmak, olaylarını açmak bugün işçilerin önünde en önemli engellerden biri durumunda. Özpeli-İlg Sendikası'nın zarar-zıyan tespiti yapacağı diyerek Karabük'teki eylemleri 15 günlüğüne durdurması, GMS'in ise "kapatsınlar da görelim" şeklinde uzaktan meydan okuması, aslında işçileri kapatma paketine karşı kararlılıkta çok her şeyi oluna birmaktaman başka bir anlam taşıyor. Çünkü Karabük'ün bekleyecek zamanı yok.

9 Nisan'da Zonguldak'ta toplanan binlerce emekçinin bir araya gelen gücü sarı sendikaların barikatının aşılabilmesinin güvencesidir. 9 Nisan'da "Hükümet İstifa", "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız" sloganlarını haykırarak kendi geleceklerini kendi ellerine alacaklardır. ☺



Madenler zarar ediyor açıklamaları yapan işçisi iktidar madenlerdeki 80, 90 yıllık öncesine ait teknolojiyi gümmeslikten geliyor. Bugün Zonguldak madenlerini işçisi iktidarın arpağı haline getirenler ilk yıl önce Almanya'dan milyarlarca lira ödenerek alınan makineleri bugün yağmurun çamurun altında çürümeye terk ettirler. Niyi? Bu soruya yanıt verecek "yetkili" yok Zonguldak'ta. Yanıtı işçiler biliyor... ☺

KİT'lerin tasfiyesi ve işçi kıyımı

Açıklanan sorun paketinde yine KİT'ler baş köşeye oturtuldu... KİT ürünlerine yapılan önemli oranlardaki zamlardan sonra bile "KIT kamburu" demagojisi devam ediyor. Çünkü emperyalistler ve işbirlikçiler KİT'lerin kendilerine hile edilmesi istiyor. Çünkü onlar ağzobçurisi KİTlere diktirler. Onyıllardır halkın alınlarından, el emeğinden çalışan değerli emekçilerden ayakta duran KİT'ler, şimdi işbirlikçi burjuvaziye hediye edilmek isteniyor. Sanki KİT'lerin olanaklarını har vurup harman savurular kendileri değişmiş gibi, şimdi her bir ağzından "KİT'leri satalım, işçileri atalım" diye bağıryorlar. KİT'ler özelleştirilirse bütün sorunların biteceğinden, ekonomik krizin hafifleyeceğinden dem vuruyorlar. Yalan söylüyorlar. KİT'ler özelleştirilince ne değişecek?.. KİT ürünleri daha mı ucuzla satılacak?... Halkın vergileri kulan ve işletilen bu kurumlardan yararlanılacak liralık olanaklarından halk mı yararlanacak? Yoksa özelleştirmeye birlikte kendini kapının önünde buluvererek olan onbinlerce işçi mi?... Yalan söylüyorlar çünkü işlerine öyle geliyor. KİT'lerin sırtından en büyük kambur düzünün kendisidir.

olmadığını bile bile tüm ekonomik sorunların çözümü işçi aynı nakaratı tekrarlıyorlar. "Özelleştirme olur, yani KİT'ler özel sektöre devredilir ve devredilemeyenler de tasfiye edilirse ekonomik sorunlar çözülecek, ekonomik kriz aşılacaktır..." Yıllardan beri işlenen böyle bir yaklaşımla oluncu bunun maddi temellerini de yaratmak gerektiği, yani "Zarar eden KİT'ler" imajının işi özelleştirmeye birleştirmek için kolayca çıkarılabilirlikle sözleşmeli personelin yaratılması gerekiyordu. Bugün uygulanan özelleştirme ve işçi kuyum kararlarını almadan önce yıllardır izlediği politikaları siyasi iktidar bunu sağladı zaten...

KİT'lerin Özelleştirilmesinin Bedeli Yüzbinlerce İşçinin İşsiz Kalması Olacaktır

KİT'lerin özelleştirilmesi tartışmalarının başladığı 1980'li yıllardan itibaren, KİT'lerde çalışan personelin statüsüne yönelik düzenlemeler de hızla uygulanmaya başlandı, haklıdır yağıdır. KİT'lerin özelleştirilmesinin hazırlıklarının başında istihdam edilenlerin sayılarının düşürülmesi, statü dağılımlarının özelleştirmeye uygunlaştırılması ve sendikalaşma oranının düşürülmesi gelmiştir.

Bunun sağlanabilmesi için de daha önce KİT'lerde uygulananmaya yaygın olarak rastlanılmayan "özseçimli personel" statüsü icat edildi ve neredeyse KİT çalışanlarının % 35'inden fazlası sözleşmeli personel haline getirildi. Ardından 1985 yılında bugüne kadar (tek istisnası 1989'dur) bir yandan sözleşmeli personelin sayısı artırılırken, diğer yandan da sendikali işçilerin sayısında düşüş sağlanacak uygulamalar yapıldı. Tablolar da çok açık görüleceği gibi, bunun siyasi iktidar tarafından başlatıldığı söylemek hiç de abartılı olmaz. Sadece KİT'lerdeki sendikalaşma oranının düşmesi bile bu yanlış siyasi iktidarın politikasında ne kadar işleri olduğunu anlatmaya yeter, çünkü KİT'lerdeki sendikalaşma oranı 1985'te % 59.7'ken 1993'te aynı oran % 52.7'ye düşmüştür.

Siyasi iktidar KİT çalışanlarını önce örgütlenmelerini güçsüz düşürmüş, ardından işsiz bırakmış hedefliyor. KİT'leri özelleştirme konusunda her paye rakibi, bunun ısrar ederken, özelleştirme konusundaki ısrarlı tavır en açık ifade eden-

lerden biri ise, özelleştirme çalışmalarını yürüten Kamu Ortaklığı İdaresi (KOİ) Başkanı Tezcan Yaramancı oldu. Yaramancı özelleştirmenin yasal düzenlemeler vb. bekledikten en kısa sürede yapılacağını vurguladuktan sonra, özelleştirmeler sonucu ilk anda işsiz kalacak 120.000 insan içinde olamay yalnızca matematiksel bir işlem olarak bakarak "İşsiz kalacaklar 120.000 kişi olacaktır, bu da 60 milyon yanında önemli değil." açıklamasını yapmaktaydı.

Uçuruma İtilen KİT'ler!

1980'li yıllara kadar 'devletli' ayakta tutan ekonomik güç olarak görülen KİT'ler özelleştirme tartışmalarına birlikte bir anda halkın sırtından kambur, 'devlet bütçesine her yıl eklenen yeni bir yük' haline geldi, getirildi. Özellikle 1985'tenden sonra bu konu sürekli olarak gündemde tutuldu ve 'satılmal kurtulmal yoksa kapitalizm' notkasına getirildi. Siyasi iktidarın yıllar sonra bu çabası yalnızca KİT'leri aleyhinde yaratan bir çizim olarak kaldı. Yetkililer tarafından rakamlarla onaylanan çok KİT'in zarar ettiği ispatlanmaya çalışıldı. Kim zaman rakamlar şüphelerle, kim zaman da hesaplamalara bazı kalemler katılmayarak KİT'lerin kaldırılma düşüğü gösterildi.

Rakam uyarılarına yapılan düzenlemelere ilaveten KİT'lerin zarar ettiği ve bu zararın kaynağında işçilerin ödenen ücretleri olduğu iddiaları yapıldı. Gerçekten de KİT'lerin pek çoğunda fabrikaların ve tesislerin yeniden düzenlenmesinin ardından, özellikle sermaye dönüşümünü sağlayacak hizmet ve imalat sektörleri kamu yatırımları tamamen durduruldu. 1976'dan 1984'e kadar olan sürede genelde % 30-32'ler kalan imalat sanayi yatırımları özelleştirme çalışmalarının yoğunlaştığı 1984'ten sonra % 32.7'den 1993 yılında % 17.3'e düştü.

Bu, özelleştirme adıyla tekniği burjuvaziye ve emperyalistlere peşkeş çekmeye çalışılan KİT'ler açısından olağan bir uygulamadır. Trilyonları bulan altyapı yatırımları yapıldıktan sonra imalat ya da hizmet yatırımı yapılmadığından geriye, zararda gözükten ama trilyonlarca liralık altyapı işi işletilmeye hazır KİT'ler kal-

KİT'lerde personel durumu ve dağılımı

Yıl	Memur	Sözleşmeli	Sendikali
1985	187.276	3.624	379.362
1986	175.760	21.603	381.174
1987	123.534	80.852	368.056
1988	79.132	129.782	360.365
1989	39.024	163.989	353.994
1990	27.894	185.083	349.053
1991	16.361	192.965	332.970
1992	16.279	190.356	325.543
1993	15.155	190.738	325.613

di. Bir de özelleştirmeye birlikte atılacak yüz binlerce işçi işi. Ki, birimlik tazminatları ve alacaklarını da devlet tarafından karşılanacağı düşünüldüğünde, devletin halkın sırtına bindirecek gerçek yük ortaya çıkmış olacaktır.

Haziran'dan bu oyunda fatura yine işçilere çıkandır; çünkü bu kadar yatırım karşısında imalatla yetenekli olanların oranı neredeyse sıfır oluncu, işçi ücretleri tutuyor maliyet içinde en önemli yer tutuyor gibi gözüküyordu. Ve yapılan istatistiklerle bu rakamlar özellikle öne çıkarılmıştı. Sonuç olarak özelleşecek olursak emekçilerden, ücretlerinden alınan vergilerle finans edilen KİT'ler bizzat 10 yıl bulan bir sürede işlenen bilinci politikaların 'uçurumun eğriğine' getirildi! Üstelik KİT'lerin yaratılmasında birinci derecede emeği geçen işçiler bu zararın faturasını çıkarılacak... Gerçeği yalnızca yıllardır hazırlanan KİT'lerin satılma kararıydı. Siyasi iktidar da şimdi bunu yapmaya çalışıyor zaten... Yıllardır inceden inceye hile asılanarak hazırlanan politikaların uygulanması karşısında devlet bütçesinin yüklenmesi trilyonlarca dolar zararın da, işten atılacak yüz binlerce işçinin de fazlasına bir öneymiydi. Siyasi iktidar böyle bir pervasızlıkla açıkladı: "paketi" Sorun bu noktada aynı iktidarın pervasızlığına teslim olmuş değil, iktidarı da hedefleyen tek tek protestoların bir potada ve devrimci enderlikte bütünleştirilmesidir. Çünkü düzün tüketim, düzün işçi yitirilene hiçbir alternatif kalmamıştır. İşçi sınıfı bunu çok geçmeden de anlayacaktır. ☐

Emekçi halk 1 Mayıs'ta hazırlanıyor

27 Mart yerel seçimleri ardından açıklanan "soygun paketine" toplumun peşgisi kasmaların tepkileri sürüyor. Yürüyün, sömürüyü, hakkınızla karşı tepki gösteren, yarattığı ve ürettiğinden daha fazla pay almak isteyen, bunun için örgütlenen emekçi halk 1 Mayıs'ta hazırlanıyor.

1 Mayıs'tın Türkiye'de her dönem kavrayışı vardır. Bu yanlış Türkiye'de 1 Mayıs her emekçi halkın, devrimcilerin ölülerine katışmasından kurtulmuş olduğu günlerden biridir. Diğer dördü yılların ölülerinin birçoğunda da 1 Mayıs programı aylarca önceden açıklanır! Burularda 1 Mayıs'lar yer yer sıradanlaşır, tekdüzeleşir. Görev savma mantığı ile geçmiştir. Oysa güçlü devrimci dinamiklere sahip bizim gibi ülkelerde 1 Mayıs'lar karşılıklı güçlerin

sınmasıdır. Soyguna, vurguna, yolsuzluğa devlette çanaklık, ülke soyulurken, insanlarımızın tuğ hak ve özgürlükleri ihlal edilir, çok sayılırken, halkın ahlakı ve manevi değerleri sırf köşe dönme uğruna yok edilirken, milyonlarca emekçi bu zulme ve rezilliğe her kavgaya ile karşılmıştır. Bu yüzden 1 Mayıs'lar ülkemiz devrim tarihinde oldukça önemli bir yer tutmuştur.

1 Mayıs Türkiye'sinin ateş topudur. Bu topu bölmekte ve egemenlerin üzerine salmak zorundayız.

1 Mayıs sömürsüz, baskısız bir toplumda yaşamı onuru için hiçbir şekilde değiştirmekle kararlı tüm emekçiler ve devrimcilerin bu "soygun paketi"nin önünü almak için üzerine düşeni

yapacaklardır.

1 Mayıs ne reformist DISK'in, ne işbirlikçi Türk-İş, ne de gerici faşist Halk-İş'iindir. 1 Mayıs ezilen, sömürülen, yıllardır demokratik Türkiye kavgası veren, bunun bedellerini ödeyen devrimcileridir. Emekçi halkındır. 1 Mayıs bizimdir.

1 Mayıs'ın sendika ağalarının, sosyal demokratların inisiyatifinde içerdiği boşaltarak laiklik ve Kemalizm görüşlerini dönüştürüp, düzene yarınacak isteyelecek karşı çıkarak, geçimimizi, bugünümüzü ve yarınımızı sahiplenmektir.

1 Mayıs'ta gücümüzü bölmeyelim. Bizi bölmeye çalışan sendika ağalarını karşı çıkalım. 1 Mayıs'ın onların tekelinde olmadığını bir kez daha gösterebiliriz.

Şimdi birlik zamanıdır. Birlikte emekçi halka yönelen saldırıları karşılaya zamanıdır. 1 Mayıs bunu göstereceğiz en uygun platformdur.

İşçilerin, memurların, emekçi halkın birliğini, gücünü, dayanışmasını yöneticilerin yüzüne vurmalı. Diyelim ki "Yağadığımız kriz sizin krizinizdir." İnsan krizlerine başbaşa bırakılmal.

1 Mayıs'ta alanları kendisi pankartlarını, kendi sloganlarını, kendi kimliğini girelim. 1 Mayıs'a coşkuyla ve kararlılıkla taşınalım ve öyle hazırlanalım.

1 Mayıs'ı soygun paketine, zamlara, işçilerin atılmasına, iktidarın baskı ve terörüne karşı emekçi halkın gövde gösterisine dönüştürelim.

1 Mayıs'ı devrimcilerin, emekçi halkın damgasını vurmalı! Yürüyele! ☐

7 Nisan 1981... 9 Nisan 1991... 9 Nisan 1992... 16-17 Nisan 1992... 1 Nisan 1993

Şehitlerimiz Yaşıyor, Savaşımız Sürüyor



Sabahat KARATAŞ
16-17 Nisan 1992
Devrimci Sol MK Üyesi



Sinan KUKUL
16-17 Nisan 1992
Devrimci Sol MK Üyesi



A.Fazıl Ercüment ÖZDEMİR
16-17 Nisan 1992-Devrimci
Sol Şehir SDB Genel Komutanı



Eda YÜKSEL
16-17 Nisan 1992
Devrimci Sol Üyesi



Taşkın USTA
16-17 Nisan 1992
Devrimci Sol Üyesi



Salı TAŞ (KILIÇ)
16-17 Nisan 1992
Devrimci Sol Üyesi



Hüseyin KILIÇ
16-17 Nisan 1992
Devrimci Sol Üyesi



Ayşe Nil ERGEN
16-17 Nisan 1992
Devrimci Sol Üyesi



Şadan ÖNGEL
16-17 Nisan 1992
Devrimci Sol Üyesi

*Ösün diye kendi yuvasında kuş
Açsın diye kendi dalında çiçek
Gördüler ki, yepyeni ateşler gerek
Ateş olup yanıktaysa bütün gerçek
Yanarken türkû söyleyen canlar gerek
Ateşi kamyla tutuşturanlar gerek*



Arif ÖNGEL
16-17 Nisan 1992
Devrimci Sol Üyesi



Ayşe GÜLEN
16-17 Nisan 1992
Devrimci Sol Tarihçi



Hamiyet YILDIZ
9 Nisan 1992
SDB Üyesi



Ferda ÇİVELEK
1 Nisan 1993
SDB Üyesi



Veyisel BEYSÜREN
1 Nisan 1993
SDB Üyesi



Hakkı KARAHAN
1 Nisan 1993
SDB Komutanı



Selçuk KÜÇÜKÇİFÇİ
7 Nisan 1981
SDB Üyesi



Olcay UZUN
9 Nisan 1991
SDB Üyesi



Faruk BAYRAKÇI
9 Nisan 1991
SDB Üyesi

Bu tarihler şehitlerimizin her topağa düştüğü günde olduğu gibi belleklerimizden silinmiyor. Türkiye devrim tarihinin, devrimci hareketin önemli süreçlerinde şehitlerimiz her biri birer destan olan direnişleriyle belleklerimizde kazdığı bu günler devrimin ateşleştirdiği oluyor mücadelemizde.

7 Nisan 1981... 12 Eylül faşizminin halka kan kusturduğu devrimci yuva girdiği yıllarda Selçuk KÜÇÜKÇİFÇİLER oligarşiye halki teslim olamazdıydı. gösteriyorlar. Teslimiyet rüzgarlarının kol gezdiği bir dönemde devrimci savunarak yürümenin onurunu taşıyarak şehit düşüyor Selçuk KÜÇÜKÇİFÇİ.

9 Nisan 1991... Olcaylar ve Faruklar atılım yıllarında SDB'leri tüm ökeeye yayma sorumluluğuyla İzmir'deler. İzmir SDB'lerinin çatışarak şehit düşen ilk şehitleri olma onuruna düşüyorlar topağa. Ve 9 Nisan 1992... Olcayların ve Farukların bayrağını devralan Hamiyetler atılım yıllarını devrimci eylemleriyle sürdürüyorlar. Şehitlerinin hesabını sormak için silahına sarılıyor Hamiyet. Şehitlerinin hesabını sonuyor, devrimci adaletle temsil ediyor İzmir'de. O da silah elde şehit düşüyor her yıl sonra Olcayların düştüğü yerde.

16-17 Nisan 1992... 12 Temmuz katliamından sonra oligarşinin "bitirilecek kökünü kazık" naralan attığı bir süreçte bir direniş destanı olarak çıkıyorlar meydana. Meydan okuyorlar Çiğdemler'de, Erenköy'de, Üstübağ'da. Türkiye halklarına bir zafer günü yaşıyorlar. Gecenin karanlığında zafer türkülerini söylüyorlar 16-17 Nisan şehitleri.

1 Nisan 1993... Ne 12 Eylül faşizminin saldırısına ne de bir başka saldırıya benziyor bu seferki. İçeriden, iç, dışman saldırılar, deşerlere, geleneklere, yaratılan ne güzelliğe varsa hesaba... Savunuyor Hakkılar, Ferda'lar, Veyisler. Savunuyorlar hareketi, şehitlerini ve geleneklerini. Kışettirmiyorlar şehitlerini, kışettirmiyorlar hareketlerini. Ve savunamamız her şehit düştüklerinde yeni bir zaferi imzalıyorlar.

Şehitlerimizden aldığımız ba

Şehitlerin ölümü hiçleyerek yürüttüğü savaş, yaşamlarını şekillendiren devrim inancını büyük bir kiskanıklıkla sahipleniyor. Belleklerimizde ilk küçük tazelili koruyor, daha kurumdan gazete manşetlerine yansıyan kanla yazılmış yazılar. Unutmadık; yerde yatan şehitlerimizin başucundaki "SDB", "DS" yazılarını. Ve akan her damla yeni bir dünyayı müdeleyen şehit kanının yağmur damlaları gibi süzülüğünü unutmadık. Unutmadık; "Bayrağımız Ülkenin Her Tarafında Dalgalanacak" haykırıslarını. Unutmadık; son mermisine kadar savaşarak şehit düşenleri, silahını düşmana teslim etmemek için tüm gücüyle sarılgınlara silahlarına. UNUTMADIK, UNUTMAYACAĞIZ. Halkın savaşçıların cesetlerine yapılan işkenceler. İnsanlık için enjektör tutmuş, serum takmış ellere sıkılan kurşunları. Bebeklerini emzirirken Maraş'ta, Dersim'de vücutları kurşunla doldurulan kadınlarımız. Sevdiğimiz bunun içindir, zulmedentler, işkence edenler, katliamlar, teröristler ülkemizi topraklarından yaşayamayacaklar. Halklarımız üzerinde dönmüş duran leş kargalarını yok edeceğiz. Kazanacağız. Şehitlerimizde and olsun ki, her damla kanın hesabını soracağız. Onların ölürken bile yüzlerinden eksik emedikleri gülüşlerini zafer gününe taşıyacağız.



10 NISAN-"Evlatlarımız Onurumuzdur" diyen şehit ve tutsak aileleri, karanfillerle süsledikleri resimlerin önünde umutla bakıyorlar geleceğe...

İSTANBUL

"Boyle İnsanları Yetiştirmek, Emek Vermekten Gurur Duyuyoruz"

Tutsak ve şehit aileleri 9 Nisan'da Karacaahmet şehitliği ziyaret ettiler. Evlatları için saygı duruşunda bulunan aileler, "Evlatlarımızın mücadelesine sahip çık-mak bir araya gelip, örgütlenmiş ve bizim için sadece kendi evladımız var-dı. Fakat bugün tüm devimciler bizim evladımızdır" diyor. Sahipleniyor. Bundan da her zaman gurur duyuyoruz" diyorlar. "Evlatlarımız Onurumuzdur-Şehit ve Tutsak Aileleri" pankartı ve "Onurları Onurumuzdur" yazılı TİYAD imzalı dövizler taşıyan aileler, tüm şehitlerini temsil eden birer birer öperek, onlara bağlılıklarını gösterdiler. Bir ananın okuduğu "Eliz tutsak ve şehit aileleri olarak..." diye başlayan devrim andı hep bir ağızdan okunuldu. Aileleri evlatlarının yanından ayrılmaları aydınlandı. "Devrim Şehitleri Ölümüzdür",

ma Gülenin çevresinde Ortaköl Kültür Merkezi'nde tutsak ve şehit aileleri tarafından "Evlatlarımız Onurumuzdur" resim sergisi açıldı. 10 Nisan günü OKM'nin fuayesi şehit resimleriyle doldu. Panolarla resimleri sergilemiş şehirler olma sıcağıyla gürültüyor ve gelenleri selamlıyorlardı.

Serginin açılışı için İstanbul dışından gelen Satfıların, Bak'lerin aileleri de oradaydılar. Birbirleriyle kaynaşmış, aynı duyguları paylaşmanın coşkusuyla mücadelede şehit düşen evlatlarını ilişkin anılarını ve yaşadıkları TİYAD eski başkanı Mustafa Eryüksel katılanları devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuna çağırıyor. Saygı duruşundan sonra Eryüksel şöyle insanları yetiştirmekten gurur duyduklarını, insanı unutturmayacaklarını ifade etti. Konuşmanın ardından FO-SEM'in hazırladığı Türkiye devriminin manifestosunu Kızıldereli de yazan Mahir, Hüseyin, Ulaş başta olmak üzere tüm devrim şehitlerini anlatarak dağıtışını sunuldu. Grup Yorum ise şehitleri ve mücadelelerini anlatan türkülerle ve marşlarla şehit ailelerinin yanındaydı.

Daha sonra konuşan şehit aileleri, evlatlarını ve onlardan onur duyduklarını anlatıyor. Satfı'nın annesi: "Söz veriyorum, sonuna kadar yanınızdayım" derken, Selma Doğan'ın annesi: "Bana terörist diyolar, ben terörist değilim, ben bir komünist'im" diyor.

Şehit ve tutsak aileleri evlatları için hep bir ağızdan türküler söylediler: "Bin yıl yatanım sevdam/Onurumuz sümam oğul/Yüreğim kopmuş geliyor/Devime kadar düşmem oğul"

Çöken halılarıyla sergi açılışı bitirilen, 17 Nisan'da şehit ailelerine plaket verileceği, herkesin davetli olduğu çağrısı yapıldı.

Gazi'de Megalelere Nöbet: "Savaşacağız!"

6 Nisan akşamı saat 21.00'de İbrahim Yalçın, Bahiye Canık ve Veynel Beyso-
ren'in mezarları başında megaleler yakı-

larak tüm devrim şehitleri anısına on dakikalık bir saygı duruşu nöbeti tutuldu. Bu arada bir pankart açıldı. Megalelerin aydınlatıldığı pankartta şunlar yazıyordu: "Şehitlerimizden Öğrendik Savaşmayı, Silahlarımızı Susmayacak, Savaşacağız!" Pankarta imza yerine Devrimci Sol bayrağı yer alıyordu.

İbrahim Yalçın'ın Evinin Önünde Gösteri

23 Nisan 1993'te Kartal-Rahmanlar'da katledilen SDB komutanı İbrahim Yalçın 11 Nisan günü katliamı evin önünde yapılan bir gösteriyle anıldı. Devrimci Sol Güçleri'nin yaptığı gösteride "Devrim Şehitleri Ölümüzdür" sloganı atıldı.

İstanbul'da devrim şehitleri için pankartlar, bayraklar asıyama devam etti. Bir önceki haftadan başlayarak süren kampanya çevresinde 5 Nisan'da Ali-beyköy'de Tepeye, Refah Tümer Lisesi'ne, Öğretmen Blikar'na, Çanpaz Topel Caddesi'ne, ayrıca Saha Yokuşu Kü-hyeyan Caddesi karşısına, Topaşası ve Pır Sultan Derneği karşısına Devrimci Sol bayrakları asıldı ve aynı gün Nürtepe, Güzeltepe ve Asik Veynel Mahallele-rine 7 Devrimci Sol bayrağının asıldığı öğrenildi. 6 Nisan'da İmar Blikarı Taksi Duruğ'na, Çirçirli merkezine "Kurtuluşu-muzun Yolu Şehitlerimizden Yoludur" ve "Devrim Şehitleri Ölümüzdür" çirçirli Devrimci Sol Güçler imzalı bomba süsü

verilmiş pankartlar asıldığı bildirildi.

Geçtiğimiz hafta içinde Maltepe'de "Şehitlerimiz Yaşıyor, Devrimci Sol Sa-vayıyor" ve "Devrim Yürüyüşümüz Sürü-yor" yazılamaları yapıldı. Çapa Tıp Fa-kültesi'ne Devrimci Sol Bayrağı ve "Dev-rim Şehitleri Ölümüzdür" yazılı bir pan-kart asıldı. Kaptan Paşa Lisesi, Hasköy Lisesi, Okmeydanı Hastanesi, Piyale Pa-şa Ortaokulu'na; Kuştepe, Örnektepe, Gültepe, Hünyet Mahallesi ve Üsküdar'da Devrimci Sol bayrakları asıldı. İzmit Di-lovası Belediyesi'ne, Okmeydanı Yolağ-zı'na, Kuştepe, Çaylağan Dere'ye, Ka-ranfilköy ve Hisarüstü'ne pankartlar asıldı. Okmeydanı Yolağzı'na asılan pan-kartın yanına iki Devrimci Sol bayrağı asıldı. Kartal'da ve Okmeydanı'nda kuşlamalar yine Üsküdar Çengelköy Güzeltepe Ma-hallesi'ne yazılmaları yapıldı.

İZMİR

Kamu Emekçileri Şehitlerini Anıyor

Sağlık-Sen'li ve Tüm Göda-Sen'li me-murlar 9 Nisan günü sendika binasında devrim şehitlerini andılar. Saygı duruşu ile başlayan anımda kamu emekçileri '89'lardaki mücadelelerine öncülük eden Makbule Sörmel'in yaşamı ile mücade-lesini anlatıyor. Fatma Sözen ve Bakı Er-doğar'ın yaşamaları da anlatılıyor, mü-cadelede daha iyi adımlar atılması ge-rektiği vurgulanıyor. Anıma Grup Öncü'nün



10 NISAN-İstanbul Silivrikapı mezarlığını ziyaret eden şehit ve tutsak aileleri, şehitlerinin mezarında ant kıtiller.

"Evlatlarımız Onurumuzdur"

Resim Sergisi Açıldı

30 Mart-17 Nisan Devrim Şehitleri An-

Mağazası zafere kadar taşıyacağız



9 NİSAN-Hamiyet'i her şeyyle bağ oldu devrimci ailesi ziyaret etti.

söylediği türküleri ve okunan şiirleri sona erdi.

"Hamiyetler Yaşıyor"

Hamiyet, Okuyar ve Faruklardan sonra İzmir SÖB'lerinde devrimci idarelerin temsilcilerinden. Düğmana olan kinini devrimci bir eyleme döktüğü sırada şehit düştü. DİM ve TÖDE'li öğrenciler 9 Nisan günü Dev-Genç'in dinarızını ölüncüye kadar taşıyarak şehitleri Hamiyet Yıldız'ı mezarı başında andılar. Hamiyet ve tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından devrim andı okıldı. "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Hamiyetler Yaşıyor, Devrimci Sol Savayışor" sloganlarını attıkları anma "Bize Ölümlük" marşı söylenerek sona eren, mezarın başına "Hamiyet Yıldız Mücadelemizde Yaşıyor" pankartı asıldı.

Yine İzmir'de 1 Nisan'da Çiğli, Bolacık ve Harmandalı semtlerine üç ayrı pankart asıldı. 4 Nisan'da Narlıdere'de, Devrimci Sol Güçler imzalı "Şehitlerimiz Devrim Sözümdür Var, Haklıyız Kazanacağız" ve DEV-GENÇ imzalı "Şehitlerimiz Ölümsüzdür" yazılımları ile EYÖDER imzalı pullamalar yapıldı.

Büyük Yarımlar son durakta "Şehitlerimiz Katillerinden Hesap Soracağız" yazılı ve Devrimci Sol Güçler imzalı yazılamalar yapıldı. 5 Nisan'da Bornova Öğrenci Yurdu önüne "Yoldaşlarımızın Kanı Yerde Kalmayacak, Hesabını Soracağız-DEV-GENÇ" pankartı ve Devrimci Sol bayrağı asıldı. Aynı gün Buca İktisat Fakültesi'nin bulunduğu mahallede yazılamalar yapıldı. 6 Nisan'da Ege Üniversitesi'nin çeşitli fakültelerine kampanya ile ilgili olarak pankartlar asıldı, konuşmalar, duvar yazılamaları yapıldı, özel sayılar dağıtıldı. 7 ve 13 Nisan günlerinde üniversite kampüsüne Devrimci Sol bayrakları asıldı.

ANKARA

Anma Yaptıkları İsteyenler Gözaltında

Devrim şehitlerini anmak için bir program oluşturan Ankara Halklar ve Özgürlükler Platformu'nun etkinlikleri yaşanan yoğun gözaltılarla engellenmeye çalışıldı. İlk olarak 5 Nisan'da Piyangotepe semtindeki Şehitler Parkı'nda yapılan anmaya saldırı siyasi polis, 1980 öncesi faşistler tarafından yapılan Piyangotepe

leri Ölümsüzdür", "Haklıyız Kazanacağız", "Kızıldere Yaşıyor, Devrimci Sol Savayışor" sloganlarını okuduğu yazılamalar yapıldı.

ADANA

"Kavgalı Savaş Alanlarında Yaşayacak"

Toroslarda şehit düğün Devrimci Sol Akdeniz Bölgesi Siyasi Sorumlusu Tanık Koçulu ve bir gelenisi Mustafa Sefer 11 Nisan günü Tank Koçulu'nun mezarı başında anıldı. Önce Tank Koçulu'nun ailesini ziyaret eden Devrimci Sol Güçler buradan mezar başına gittiler.

Devrim şehitleri için saygı duruşundan sonra Toros şehitlerinin yaşamı, mücadelesi, hareketi olan bahçikiler anlatıldı, şiirler okundu. "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yaşasın Derinleşimimiz" sloganları atılarak "Bize Ölümlük" marşı okundu. Ayrıca mezarı "Şehide Namın-Devrimci Sol Güçler" yazılı bir pankart asıldı.

12 Eylül öncesi anti-faşist mücadelelerin içinde tüm insanı yarı alan ve Osmanlı'da faşistler tarafından katledilen Mehmet Mar'ın mezarı da devrimci sloganlarla inledi. Devrimciler yine saygı duruşundaydılar. Mehmet Mar'ın mezarına "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı bir döviz bırakıldı.

"Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yaşasın Devrimci Sol" sloganları 12 Nisan günü İsmetpaşa Mahallesi'nde Devrimci Sol Güçler tarafından bir kez daha haykırıldı. Yapılan gösteride sloganların yanı sıra bir pankart asılarak kuşlamalar yapıldı.

Ceyhan'da da devrim şehitleri anıldı. 13 Nisan'da Egit-Sen Ceyhan temsilcilerinde bir anma töreni düzenleyen okulumuz saygı duruşundan sonra yaptıkları söyleşide şehitlerin miras bıraktığı değerlere sahip çıkılması gerektiğini vurguladılar. Okunan şiirler, Grup Nisan'ın söylediği türküleri ve çekilen halaylarla anma sona erdi.

Kampanya çerçevesinde Adana'da ayrıca 11 Nisan'da Dağılıp, Mirza Çelebi, Yeşilyuva ve Dumupınar mahallelerinde yazılamalar yapıldı. Aynı gün Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde "Devrimci Sol Şehitleri Yaşıyor, Devrimci Sol Savayışor" yazılı pankart ve Fen Fakültesi'ne Devrimci Sol bayrağı asıldı. Çeşitli fakültelerde TÖDEF imzalı kuşlamalar yapıldı. 13 Nisan'da da Adana Emniyet Müdürlüğü'nün 100 metre ilerisine "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür-Devrimci Sol" yazılı pankart asıldı. Adana'nın birçok mahalle, okul, cadde ve so-

kalılarında özel sayı dağıtıldı.

MERSİN

Çevre Yolu Pankart

Demirtaş, Balçık, Gündoğdu, Osmaniye mahallelerinde ve Tarsus'ta "Kurtuluşumuzun Yolu Şehitlerimiz Yoludur" başlıklı Mücadele özetleyici yayın bir çekilde halka ulaştırıldı.

12 Nisan'da Çevreyolu üzerinde bomba süsü verilmiş "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür-Devrimci Sol" pankartı ve iki Devrimci Sol bayrağı asıldı.

Mücadele okurları 10 Nisan'da düzenledikleri bir geziyle devrim şehitlerini anılar. Tüm devrim şehitleri için saygı duruşundan sonra, şehitlerin mücadeleye katıldığı değerleri vurgulayan konuşmalar yapıldı. 17 Nisan '92'de Sabahat Karataş ile eski TAYAD Başkanı Gülten Şeşen arasında geçen telefon konuşması bir mizanzenle canlandırıldı. Şehitler yine şiirler, türküleri ve halayların güzelliyle sahplendirdiler.

SIVAS

Milâllerden Pankart ve Özgürlük Ateşi

13 Nisan sabahı Çavuşbaşı Mahallesi'ne üzerinde Marif Çayan, Hüseyin Cevahir ve Ulag Bardakçı'nın resimlerinin bulunduğu "Şehitler Yaşıyor, Devrimci Sol Savayışor" ve "Devrimci Sol Savayışorları Ölümsüzdür-Devrimci Sol Sivas Halk Miliyeti" pankartları asıldı. Aynı yerde özlümlük ateşleri yakan ve Devrimci Sol bayrağı asılan halk miişlerini "Yaşasın Derinleşimimiz", ve "Öndere Selam Savaş Devrim" şeklinde sloganlar atıldıkları öğrendi.

DERİSİM

"Arifler Ölmek"

11 Nisan'da Çemişgezek'te Devlet Hastanesi'nin duvarına "Arifler Ölmek" yazılı bomba süsü verilmiş bir pankart asıldı. Bir süre önce Arasor Derneği'nde bir çatışmada şehit düğün Mersel Gölü halk arasında "Arif" olarak biliniyordu. Bomba süsü verilmiş pankartın iki saat boyunca yaklaşıp 15 kişi gözaltına alınarak açtını gözlemeye çalıştı.

Malatya ve Manisa'da da devrim şehitleri için çeşitli etkinlikler sürdü. Manisa'da 10 Nisan günü DEV-GENÇ tarafından yazılamalar yapıldı, birçok özel sayı dağıtıldı. Malatya'da ise Çavuşolu, Pancarı, Başarı, Cemal Gürsel, Hacı Abdî ve Ataköy mahallelerinde 4 bin civarında özel sayı dağıtıldı. O



10 NİSAN-
Mersin'de
Mücadele
okurlarının
düzenlediği
geziyle devrim
şehitleri anıldı.

ANTAKYA

Antakya'nın Armutlu Mahallesi'nde 8 Nisan günü üzerinde "Kızıldere Yaşıyor, Devrimci Sol Savayışor" ve "Devrim Şehitlerinin Hesabı Sorulacak Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" DEV-GENÇ imzalı pankart asıldı.

Ayrıca 9 Nisan günü de Antakya Merkez, Armutlu Mahallesi, Elektrik Mahallesi ve Mezarlık bölgesinde "Devrim Şehit-

Seyimler hemen sonrasında açıklanan "istisrak paketi" ve bu pakette gelen ama sağağı, yerel seçimleri bir anda unutturdu. Oysaki, 27 Mart yerel seçimleri, TC tarihinin belli de en fazla tartışılacak seçimlerinden biriydi. Çöplükte bulunan oylar, malbaratla çıkan oy kâğıtları, mükerri oy kullanmanın eş gümrüklü örnekleri, bu seçimlerin meşruluğunu tartışılabilir hale getirdi. Siyasal istikrarımız bu kez de kendini seçmen sonuçlarının protesto eden birleşme insanın katıldığı gösterilerle açığa vurdu. Seçimlerin yenilenmesi gereğinden söz edilmeye başlanmış, gündem bir anda değişti. 5 Nisan'da açıklanan "zam ve işçi kıyımı paketi" gündüz 27 Mart üzerindeki tartışmaları keşmiş görüne de, 27 Mart seçimleri toplumun belinde kalacak, bu tartışma sürecektir.

27 MART VE YÖNTEME KRIZİ

Seçimler çıkarılan talepleri karşı karşıya gelen sonuçta oligarşiyi halikr. Ülkemizde sınıflar savaşı bu temelde

nin kitlelere verilecek hiçbir şeyinin olmadık/kalmadığı, "vaat" politikalarının inandırıcılığını yitirdiği koşullarda, düzen partileri için de zaten böyle bir manevra alanı yoktu. İkinci aşamada ise, Kürdistan özerkliğiyle Oligarşi var olan koşullarda Kürdistan'da seçimleri kaybedecek; Kürdistan'daki meşruluğun tartışma konusunu olması demekti bu.

Oligarşi bu koşullarda seçim çıkışının yerine terörünü gerekçeye daha baştan seçmen kaybeden tarafı oldu. Seçimlerle kendi meşruluğunu pekiştirmeye hedefleyen düzen ve halka karşı açtığı kırk savaşa onun alması çalışan iktidar, içinde bulunduğu açmazların sonucu olarak bu hedeflerin uzlaşma kaldı.

Krizin görülebilir hestemeyi seçim sonrasında kendileri göstermeye başladılar. Örneğin, yerel seçim sonuçlarının klasik "erken seçimi" tartışmaları yapamamızı bu kez Oysa yavaşlamasının zeminini fazlasıyla verdi. İktidarın da bu olayın dışıydı, doğrudan olarak yerli siyasal kuruluşlarına göre, erken seçimlerin ya da en azından tartışmasının gündeme gelmesi

ancak yine de bir doğrunu içinde barındırmaktadı.

Hicbir parti yüzde 20'yi fazla açamazdı. En yüksek oy oranı yüzde 21.5'ti. DYP'dendi. Bu, düzenin kendi içinde bir "umut", bir "alternatif" çıkarmasının doğal sonucudur. Düzenin kendi ölçülerini içinde de seçimler "siyasi istisrak" bir katkılı bulunması, mevcut koalisyonun kurulduğu zamanki desteğinin bile kalmadığı görülmüştü. Düzen partilerinin ellerinde tüm olanaklara karşın ekle bir seçim kampanyası yürütememesi, kitleleri coğuncak olarak bir üretmemesinin temelinde yine düzenin krizi vardır. 27 Mart öncesinde yapılan seçim propagandası her zamankinden daha boş olmuştur, deyim yerindeyse asırlımlık yakıldıkları olan bir kuru güllüden besli kalmıştır.

Kaldı ki, partilerin açıklanan oyları oranları da gerçekle yansımamaktadı. Açıklanan oranlar partilerin yalnızca seçme katılanlar içinde aldığı oyları andır. Oran katılan katılmayan tüm seçmenler arasında hesaplandığında, örneğin %

"sosyal demokras" artık ülkemizde halkın hak, özgürlük, eşitlik taleplerini istisrak edemeyecektir. 40 yıllık muhalif "sol'un, iki yıllık iktidar dönemi onların yüzünü artık teğir etmiştir. "Solun oy kaybı" denen şey, esas olarak, siyasal sahnesinde "sol" bir etikette yer alan bu partilerin teğir olmuşluğudur.

Refah'ın Ölenleri ve Ancak Olunemeyen "Zafar"

RP sol süreçte üzerinde en çok konuşulan, yazılan bir oylu haline geldi. Bunların bir yanı ağımen sınıfların düzeni kurtarmaya çalışan demagoglarının ibareti. Diğer yanı ise coğuncaklı küçük burjuvazinin kendine de, halka da güveni, meşruluğu, fazlını, gerekliliği karşı mücadele niyeti olmayan eymamlığıyla şekillenildi.

Eğemen sınıfların, özellikle '80'den bu yana açtığı kanallardan beslenip büyüyen RP seçimi öncesinde oligarşinin teğir düzeni, düzen partilerine çekmek için kullandığı bir ölçüydü. RP'yi, dinsel gerekliliği devrimci peçeyinden baktırı ol-

27 Mart

mevzilenmiştir. 27 Mart seçimlerinin "yerel" olması da bu niteliği değıştirmemiştir. Çünkü düzen, muhtesabı itibarıyla daha başta yerel olmanın işine, geçiş, düzen açısından, oligarşinin halklara karşı açtığı savaşa onun ve destek aradığı bir referandum dönüşümü.

Kaybeden Yine Halk Oldu

Günlük siyaseti ya da "taktik" anlamında bakıldığında, seçimler halkı kaybetmiştir. 28 Mart sabahı ortaya çıkan tabloya göre, yerel yönetimler tamami düzen partilerinin, gerici, iktisatleri adayları tarafından işgal edilmiştir. Oligarşinin belirdiği bu koşullarda yapılabilecek her seçim de "kim kazanırsa kazansın, kaybeden halk olacaktır". Bu noktada soruna halkın çıkarlarını, ekonomik-demokratik haklarını korumasının tek aracının yerel yönetimler olduğunu; tersine, halk ve özgürlüklerin temelinde kendi örgütlülüğüne ve mücadelesinin olması gerektiği açısından bakıldığında, yerel yönetimler de içinde olmak üzere, demokratik mevzile ancak bu örgütlülüğü ve mücadeleyi ulaşılabileceği kavrandığı ve bu kayıplı beklentileri olmalıdır. Bu anlamda da halkın kazanması gerekçe seçiminin gerek olmadığı bilincinin oluşması adına bir taktiktir. Devrimi hareketin seçmen taktiklerinin muhtesabı da, esas olarak kitlelerin düzenin kopuşunu hızlandırmak, onlara gerek alternatif göstermek ve kendi iktidarlarını, kendi yönetimlerini kurmayı önmekle böylesi bir kazanımı hedeflemektir.

Oligarşi açısından ise durum daha farklıdır. Oligarşi, yerel yönetimler "kendi" adaylarını yerleştirme olmasına karşın, seçimlerin asıl mağlubudur.

Oligarşi seçimi öncesi pek çok aşamayı birden yavaşladı ve bapırdı yerel yönetimler kendi yasalını da bir çığneyerek yönetime kızına daha baştan ortaya koydu.

Açmazlardan iki, düzen partilerinin hiçbirinin kitleleri aramı hoşnutsuzluğu no seçim potansiyelinde eritebilecek, kitlelerin peğinden sürüklenememesi bir "umut" partisi haline getirilebilirdi. Oligarşi

gerekliyordu, ama gelmedi. Çünkü erken seçim için bastırılacak bir coğuncuk yoktu hiçbirine. Ve bunun da ötesinde, Kürt halkına, tüm emekçilere karşı yürütülen savaşta "derelyi geçerken at değıştirmek" işi gelmiyordu oligarşinin. Seçim sonuçları belirdi omdan önce yüzde otuzun altındaki oylarıyla iktidarda kalırmaz ya da "koalisyondayken yüzde onluk oy kaybı istiyordu" gibi demerler veren Demirel'er, Cindoruklar, seçimi sabahı söylediklerini yapıyor yutuyor. Sistem hestem bir seçimi daha kaldırılabilecek durumda değildi. Ve MGK bir de "hükümet krizi" istemiyordu. Nasil o kim gelirse gelin yapaçakı aynıydı, o halde jeneri siktiriyi sokmaya gerek yoktu. Seçimlerin ertesinde "erken seçimi" sözünün telaffuz etmeye çalışanlar da fazla ilerlemedi...

Siyasi Kriz Yerel Yönetimlerde: "Tabanus İktidar ve Tabanusz Bakanlar"

Belediye başkanlığının büyük oy coğunculuğu kazandığı, hemen hemen hiçbir yer yok gibidir. Örneğin Diyarbakır'da seçimi RP almıştır, ne var ki, o oran yalnızca %14'tür, o da yalnızca o kullanan seçmenlerin dikkate alındığı bir hesaba. Seçmen sayısının tümüne göre hesaplanarak bulunacak oran ise bir bin de altındır. Ovackita MHP'yi aday belediye başkanlığına getiren oy sayısını yalnızca aldığı. İstanbul'un hemen tüm ilçelerinde seçmen başkanları oy oranı yüzde 20'ler civarındadır. Alındı bir ya yanlış bakıldığında tüm bunlar olsa bir seçim komedisinden görümler elde birli. Ama bu bir oyun değildi. Yalnızca kırk, siyasal iktisatkrasız yerel seçim sandığına da yüzünü göstermiştir.

Düzen Partilerinin Göğüşlemeye Çalıştığı İl, Ayaklarındaki Dolası

"Seçmen hiçbir partiyi mutlak çoğuncuk veremeyerek partiyi uyarmıştır." Burjuva siyasalende seçmen sonuçları, her partinin kendine yontması dığına, genel olarak böyle değerdendir. Bu kaçuaksız yalnızca biçimsel bir değerdendir, ancak

21.5'ten fazla oy alan DYP'nin seçmenlerin %16'sını oyunu aldığı görülmektedir. Evet, en fazla oy alan partinin aldığı oy oranı bu kadardır. Elendeki olanakları, siniriz illetim çözümleri, devletni verdiği malyalara karşın ancak bu orana ulaşabilmektir. Çünkü hiçbir bu olanakları tamamlayacak bir güven verememektir halk. Hiçbirinin kitleleri kucaklayamaması bir yerde de yeme getirmenine valetler, parti değıştirmelerinde somutlanan siyasal ahlaksızlığın faturası olmuştur. Halk iktidarı istediği anımsı vermemiş, tersine düzen partilerinin böyle bir faturaları yüzüde bırakmıştır. Düzen partileri bu yanlışla seçimlerden biraz daha ypranarak çıkmışlardır.

Düzenin Solunun İhtası

Derinleşmiştir

Burjuva, küçük burjuva bakiç açısından yapılan seçim değıştirdirmelerinin bir diğer ortak notkısı da 27 Mart seçimlerinin solun bir yenilisi olduğuydu. Evet, ortada bir yenili, bir ilas vardır, ancak bu, gerçek anlamdaki solun, devrimci bir solun değildi, düzenin soluna değildi.

CHP'si, DSP'si, SHP'yle "sol" ya da "sosyal demokratik" etiketini kullanan partilerin hiçbirini solun bir ilisi yoktur. Onların o yıllardır bu sıfatla anılmaları neden olan yanları da bizzat düzenin kendisi tarafından törpülenmiştir. Çünkü sistem kendi "sol'unu, muhalefetini bile taşıyamayacak bir noktaya gelmiştir.

Bir önceki seçimde, insan haklarını güvenceye alınacağı, özgürlüklerin, "demokras"nın geliştirileceği umut ve beklentileri SHP'ye oy veren seçmenler, 27 Martta SHP'den uzaklaşmış, bir anlamda SHP'ye iki yıl koalisyon iktidarı dönemindeki infazların, katliamların, işkencelerin, zulmün ve sömürünün faturasını çıkarmışlardır. "Sosyal demokrat"ların artık iki yıllık bes ve terörün sorumlusu, ördüsü olarak halka vast edilecek hiçbir şey yoktur. Edemeyebilir, bu görüldüğü için, hala "ehveni geç" olduğu için SHP'ye giden oylar vardır, ancak

duğu sürece destekleyen/besleyen oligarşi, dincilik belli boyutlara ulaşmaya başladığından bundan rahatsız oldu. Çünkü RP, iktidarı olma anlamında oligarşinin, düzenin tercihi değildi. Bu yüzden de tekelci burjuvazi seçimi öncesi yoğun bir anti-Refah kampanyası yürüttü. Ancak bu kampanyadan umduğunu sonuçta da alamadı.

Seçimlerin ortaya koyduğu sonuçlardan biri de budur aslında. Bütün ilerin tekelci burjuvazinin elinde olmalıdır ortaya çıkmıştır. Bu ebette daha çok tekelci burjuvazi açısından kadri mutlak değerdirmeler yapan, toplumsal gelişmelerin iç dinamiklerini görmeyen, oligarşi çelişkileri hoy sayarak politika belirleyenler açısından dikkate değerdirmeleri gereken bir sonuçtur.

Denatiminde olduğu sürece Refah düzen için bir tehlike değildi, tersine devrimci, ilerici toplumsal muhalefet karşısında sistemin silahları. Ancak eğemenler dincilik gerekliliği temelinde gelişen bir hareketin sürece içinde iç dinamiklerini kullandıkları, kendi denatimlerinden çıkılabileceği kaygısını yavaşlatmak için. Oligarşinin bu noktada bir MHP denemesi vardı; her poyleye örgütledikleri, finans ettikleri MHP belli bir noktada, 79-80'lerde oligarşinin sistemin bütünü açısından gerekli görüldüğü politikalara uyumayabildi, sistemin yaramaz beslemesi haline dönüşmüştü. Bugün Refah düzen için ancak bu anlamda bir "tehlike" dir. Seçim öncesi tekelci burjuvazinin açtığı anti-Refah kampanyasını nedveni de budur.

RP, söylemi, sloganları, programı ne olursa olsun bu düzen partisidir. Bu anlamda da devrimciler, yutavurcuları karşı düzenin tartışılmaz tercidir. Bu Mart seçimlerinin Kürdistan'daki gelişimini bu anlamda açık kanıtlar. Tekelci burjuvazi seçimi öncesi yürüttüğü anti-Refah kampanyası karşın, aynı süreçte Kürdistan'da RP'yi "devlet partisi" olarak öne sürmüş, desteklemiştir. Ülkemizin kırk yerlerinde RP'ye bayrak açan "laik" DYP, ANAP, SHP, Kürdistan'da oligarşinin uygun görüldüğü yerlerde RP adaylarının arasında saf tutmuşlardır. Ve RP'nin adaylarının

büyük bir bölümü Kürdistan genelinde olduğu gibi tugaylara, generalere, kontrgerillan, ağır resislerin katıldığı toplandırla belirlenmiştir. RP'nin adayları içinde korucubakları vardır. Bunun sonucundaki ki, RP'nin seçimleri kazandı 26 iden 151 Kürdistan'dır. Oligarşinin kimi kesimlerinin büyük felaket teşvili yaptıkları Retaf-ın zararını yaratıcıları bu yanıyla da yine devlettir.

RP'nin "gülenlerin" doğru tahli edemeyen küçük burjuvazi bu gelismeyi engellemek için ne yapılması gerektiğini göremiyor, çaresizleşiyor. Ve korkuyor. Oysa bu gelismenin bir açıklaması var: "Din, neden peşer proletaryasının peri kalmış tabakaları arasında, yarı proletaryan gibi tabakaları arasında ve aynı zamanda köylü yığınları arasında tutulmalıdır? Burjuva iktidarı, burjuva radikal çöküş halkı चाहिर diyor... Bu görüş, yüzyıllar ve bir burjuva kültürü olduğu, dinin kökenlerini yeterince derinden aydınlatıyor, materyalist apandan değil, idealist apandan aydınlatıyor. Zamanımız kapitalist ülkelerinde bu kökenler ge-

yasi terör dönemi için, halktan avans alınmaya çalışılıyor.

Bu kuşaklara belirlenecek bir seçim tavrı her şeyden önce mevcut kırıl savaşa karşı bir politik tavrı, aktarı, kitlelerin düzen partilerinin kopuşunu hızlandırmayı, ve onlara "çare"nin devrimcilere, halkın kendi yönetimine olduğunu göstermeyi kermektedir.

Devrimci hareket, düzen partilerine hiçbir koşul ve biçim altında oy verilmesini yarıyla özetlediği seçim tavrını, oligarşinin seçimleri "yere" olmaksızın çıkıp, giderek devlet ve "devlet karışıklı" arasında bir referandum dönüştürmek, kitleleri sandıkta bu oyuna atlat etmek istemesi karşısında tüm bu gelismeleri derinden derinden belli bir noktada "Faşizm seçim oyununu bozalım" yarıyla seçimlere katılmama kararı pekiştirildi.

Seçimlere Katılmama Tavrı

Halkların Kardeşliğinin Temellerini Güçlendiriyor

Bugün çeşitli kesimler, oligarşinin gayri meşru seçim dayatması karşısında

olmayan düzen içi tavrı arasındaki farkı kan donduran kavramlarını da beraberinde getirecektir.

Mücadele, bazen ırmak çok yüksek kula kesiliyor içinde, bazen da yarıyla yayın etkileriyle öyle ya da böyle sınırlar aşılıyor, salfatıyor. 27 Mart bu anlamıyla etki uzun yarıyla yayınlar bir ayrılmışın dönüm noktası oldu. Çöküş noktaları, gıktaktaki devrim anlayışın farklı olan, Devrimci Yo'undan Kurtuluş'una, TKP'nin derin Emekçiler kadar pek çok grup 12 Eylül'ün darbelerine, sosyalist ülkelerdeki geride döngüleri direnmeç ve seçilmiş kulanlarını kaldırak atmayı başlarmışlardı. Cuntadan bu yana giderek birbirine yaklaşıp kulanlarını bocalamaya başlarmış bu gruplar şimdi aynı alayın içinde diler. 27 Mart gösterdi ki, bu aşık düzenin cizazetine de değil, doğrudan düzenin kendisine diler.

Sınıf mücadelesini, üstü üzerine politikayı yapmayı bırakıp Alevislik siyasetinin medet unan "Kervan", seçilmiş 27 Mart'tan en uç noktasını oluşturdu.

gerçeğini bir türlü görüp anlamayan, bu gerçeği yok sayanlar bir hesaplamaya, teriche imişler. Sıraladığımız çevreler ve benzerleri bu hesaplamada terichlerini düzen içi bir konumlanma yana yapılmışlardır. 27 Mart yerli seçiminin belki tali sonuçlandırın biridir, ancak vurgulamak gerekıyor; devrim için yola çıkarak bu teriche ortak olamamak durumundadır. Baş dakikaları bir televizyon konumlanmasını sağlarmayacak "propaganda alanı"nın, bir halka karşı yürütülen kırıl savaşı görememesine abartıların devrim adına ne ifade edebilir ki.

Solon bir kısımlı, seçimi süreci boyunca gözlerini, kulanlarını PKK'ya dikip, PKK önderinden gelecek işaretlere göre seçim tavrı belirlerken, bir kısmın "boykot" olarak adlandırdıkları tavrı ise, aslında somut gelismelerin uzak, her seçimde yinelenip durulan, ama iç bir türlü durulmaması bir boykot taşıdığı olarak kalıyor. Yurtsever hareket ise uzunca bir dönemdir sürdürdüğü politikaların bir parçası olarak boykot taşıdığı da "barajı çözülm" manevralarına, diplomasiye kur-

İmmeri... İmmeri...

nel olarak soyaldır. Emekçi yığınların sosyal baskı altında bulunmalarını, kapitalizmin kır kuvvetleri karşısında çaresiz durumda kalmasını, Kapitalizmin bu kır kuvvetleri, aradan emek insanlarına, her gün, her saat, savaş gibi, devrim gibi bir her türlü olağanüstü olaylardan daha mühis istisnaplar, en yabancısı acılar getiyor. Çözümde dinin en derin kökleri işte bunlardır. "İlahiler koku yarılmıştır." Kapitalist kır kuvvetleri karşısında duyulan koku, bunlar... proletaryayı, küçük mülk sahibi, yarıların her adimında... ağırla, ölüne mahkum etmek, dilencileş, yığınal yoksulluğa, orospuluğa sürüklemek, açlık ölümlü ile tehdit etmek. Çözümde dinin köklerini işte bunlardır..." (Lenin, İşçi Partisinin Din Karşısındaki Tutumu)

İşte bu yüzden RP gelismesi diye SHP'ye oy vermek bir açmazdır. Bu yüzden gerçikçe karşı, dinin özüt edilen kökenlerine yönelmeyi bir tavrı asıl hedefi vartmaz.

27 MART TURNUSULUNDA SOL

27 Mart'ta solun seçimi gündemi Lenin'den, 1950'lerden alıntılarla yapılan boykot tartışmaları ya da yerel yönetimlerin demokratik meşveret olarak nereye kadar bir tır üstlenileceği değildi. Sol açısından seçim tavrı yer yer bunları da içermekte bilakis sürecin belli bir noktasından itibaren bu seçimlere katılıp katılmama noktasında odaklandı.

Devlet açısından seçim taşıdığı ki noktada özetleniyor. Birinci hangi yola çulsun olsun Kürdistan'da seçimleri devlet kazandırmak, ikinci, kilemleri mermiyenleştirilmesini ve kopuşun bu anlamıyla bir sürece kileri yeniden sarıncık başına çekmek. Oligarşı bu ki noktasında başlanı, alınacak tır ve devrimci yığılabilmek için tırmedir. Kürt Buikna karşı alınan çelik tavrı birle birle karşı yerli seçim olmaları çoktan ayrılmış. Sonuçta seçimlerle beleşide başlanların, mutlakların belirlenmesini... ötesinde ki yitirdi koalisyon iddianının yığılabilmek politikaları unutulmuyor ve yeni baskısı yasaları için, yeni bir ekonomik si-

gereken tavrı almamak olmanın aybını örtmek için, bazı yerlerde RP'nin kazanmasının "başlangıç" olarak seçimlere katılmayı devrimciler, emekçileri seçtiktedir. Kimleri ise "baş" seçimlere katılmıyıp gerçeğin sandığı daha fazla oldu" diyerek alınan tavrın yanlışlığını ve kend "halklıkların" kanıtlamaya çalışmaktadır. Her ki "eleştir" de özünde seçimleri, sınıf mücadelesi ve devrim mücadelesinin gerekleri açısından değil, burjuva siyasetin küçük ölçüler açısından değerlendirilmektir.

Devrimci hareketin ve diğer grupların seçimlere katılmama tavrı bugün katılmama oranını yüzde kaç etkilediğinden çok, siyasi muhtevassıyla değerlendirilmektir. Seçimlere katılmama, faşizmin seçimi oyununa karşı alınan bir tavrı olmanın ötesinde, iradesinin sandığı gelismesinin bile terörle engellenildiği bir halkın ve bu halkın taleplerinin sahiplenilidir. Kürt halkının değerdandığı bir seçim dayatması tüm halkların ulusal onuruna yönelik bir saldırıdır. Kürt ve Türk halkları arasında yeni bir çit daha örmenin manevrasıydı. İşte böyle olduğu için ki, seçimlere katılmayanlar, halklarımızın onuruna yöneltilen bu saldırı karşısında gereken tavrı almamın onuruyla, katılanlar ise yarıyla taşıyacakları bir ayıpla kıtılar bu seçimlerden.

"Demokrat"laşmanın Sonu Düzenin Açık Değil Ki Olmuyor

27 Mart seçimleri demokrasist, sosyalist ya da komünist etiketi bir kısmı solun düzenli barınmasına şahne oldu. Kuşkusuz bunların çokğu açısından bu barınma şağırtıcı değildi. 27 Mart'a aldıkları tavrı kendi gelismelerini, ideolojik çözümlerinin sonuna çıkarmalarıydı.

Gerçekte hepsinin tek tek söz etmekte gerekliyor. Çünkü aşık sahnede ki yerleri, çapları, devrim mücadelesi açısından taşıyarak iddianları misyonları, onlardan söz etmek "faşizmden" sayılabilir. Ancak yine de seçimlere yaklaşımdaki karakteristik özellikleri açısından bazılarına değinmekte yarar var. Bu örnekte devrimci tavrı, reformist bile

"SHP'yi destekliyoruz" demeyi yeterli bulmayan, "SHP'yi destekliyoruz, aktif olarak destekliyoruz" diye kapak yapan Kervancılar 27 Mart'taki tavrı kendi gücüne, halkın gücüne, mücadelesinin gücüne inmanmay küçük burjuva soluğunun vardığı ve varacağı noktadır. Abartıldıkları gerici gelisme karşısında düzene sığınmanın bir örneğidir. Kervancıların bir yandan düzenin değirmenine su taşırken, diğer yandan kendilerini hala "bir komünistler" diye sunmaları ise politikaların açısından değil, ancak siyasi ahlak açısından değerdendirilir.

Kendilerine Devrimci Yo' çevresi diyenler de, 27 Mart seçimi sürecine birkaç yerde başmız aday göstererek, 27 Mart'a kadar da ölkede yaşanan hiç bir gelisme onları ilgilendirmiyor. Köylere ayakla yıkılarken, Kürt halkının iradesi açıkça çığırınken tüm bunları gözmedend geldiler, onlar bir kez "demokratik yerel yönetim"lerle sivil toplumun kurumlarını yaratmaya soyunmuşlardı, hiçbir şey onları etkilemezdi.

Artık kendilerine Devrimci Yo' çevresi demenin bile Devrimci Yo'fun anti-faşist mücadelesi ve verdiği yüzerde şehide saygıdeğil anlamına geleceği bu çevre, 27 Mart seçimleriyle birlikte aktif devrimcilikle tüm bağlarını koparıldıkları, sistem içi bir siyasal olgum noktasına gelecek "demokratlaşma" sürecini tamamladıkları ortaya koydu. Bu çevrenin 27 Mart'taki tavrı, devrimci hareketin daha 77'lerde tespit edip devrimci kamuyu önüne getirdiği seçilmişin vardığı, varmak zorunda olduğu noktayı. Artık onların devrimciler adına, devrimci infatıya soyunabilecekleri hiçbir şey kalmamıştır. DY rumuzu, ne yazık ki, artık onları nezdinde bir tükensin adı olmuştur.

Kurtuluş, Emek gibi çeşitli çevrelerin de içinde yer aldığı BSA grubu, bu sağılmalarının başka bir versiyonunu oluşturdu. Onlar da bu ölkede yaşamıyorlardı sanki, ya da yapıyorlar ama görüldükleri kabul etmeye, görüldüklerini devrimci olarak kendilerini yükecekleri görevleri omuzlamaya takatları yoktu. Oligarşinin bapşurduğu kırıl savaş, savaş

ban etmiştir. Boykot taşığının Kürdistan özetinde çok daha aktif sonuçlar alınması, düzeni doğrudan sıkıştırılması yurtsever hareketin bu kırkılı tavrının bir sonucudur. PKK boykot ilan etmiş, ancak göstermek açıklamaları ve eylemler dışında da bu taşığın gerçeği-gücü oranında bile-yerine getirmemiştir.

OLIGARŞİNİN YÖNETEME KRİZİ DERİNLEŞİYOR

Bugün devrimciler hızla kilemlerin hoşnutsuzluğunu tepkiye dönüştürerek, bu tepkinin içinde örgütlenmelerini yaygınlaştırarak, tüm güç ve enerjilerini buna yoğunlarmış durumundadırlar. Seçimlerin devrimciler açısından asıl olarak ortaya koyduğu sonuç budur.

Düzenin kırız büyöyerek sürmektedir. Kilemlerin en iyi öğretmeni yapıdadırlar. Ve kilemler yapıdadırlar öğrenmektedirler. Türkiye halkları onyıllardır egemen sınıfların "çare" diye, "çözüm" diye sunduğu sayısız alternatif sınırlamı zorunda bırakılmıştır. Ve düzenin unan olarak sunduğu her alternatif, emekçi halklar açısından hayal kırıklığına sonuçlanmıştır. Kilemlerin "belki bu kez" diyerek sandık başına "göçü" sayısı seçimin yaratdığı sonuç da farklı değildi.

Kriz kendini her alanda gösteriyor. Yönetememe bu kırız siyasal düzeyde en üst fadese ulaşmıştır. İşte bu noktada kilemlerin kırız çözümlünü sunabilecek, hoşnutsuzluk ve arayış içinde ki kilemleri yobazlığını ya da yozlaşmasını batılma düşmesini önlemek için kilel başlamışın, örgütlenmelerin yaygınlaştırılması gerekıyor.

Burjuvaziyi seçim şahnesinde yararlanabilecek duruma gelmek için değil, ancak burjuvazinin seçimi sistemi de içinde olmak üzere tüm sisteminin, kilemlere alternatif olarak sunduğu ya da dayattığı tüm siyasal çözümlerini karıştırmaya gerek bir halk alternatifini oluşturabilmek için bunları hayata geçirmiş durumundayız. Buna hayata geçirebildikçe ulaşacağımız nokta; "Çare devrimcilerdir, alternatif devrimcilerdir" sözünü ete kermişe burundirebiliriz. O

SİYASETİN
NOTLAR...Tadını kaçırmadan
muhafelet!!..

Burjuva siyaset sahnesinde demagöji de olsa "ağız dolusu eleştiri" dönemi kapannışını görünüyor. Öyle ki, birkaç yıla kadar hükümetlerin politikalarına karşı oy kaygısıyla kıyameti koparan diğer düzen partileri, 5 Nisan'daki soygun kararlarına ses çıkarmıyorlar.

Olgarşi, ekonomi ve siyasete uğurumun kenarına geldiğinin farkında. Burjuva siyaset sahnesi artık şaka kaldırmıyor. En küçük bir didişme, paylaşıp kaygısına izin vermemek kriz, düzen politikalarına "muhafelet" yapma hakkı tanımıyor.

"Zaman, siyaset zamanı değildir" diyor Çiller. Paketi, "Kim olsa aynısını yapardı, gerekirdi, zorunluydu" diyerek açıyor. Karayalın ise mevcut durumu "Yumurtla kapıya dayanmış, bıçak kemiyi yaklaştırmış" sözleriyle açıklıyor.

Ve SHP gerek yüzünü, tarihleşmişiyonu bir kez daha ortaya seriyor. Karayalın, "SHP temsil ettiği toplum kesimlerinin çıkarlarını nasıl koruncacığını bilincindedir" sözleriyle kimele-re hizmet etdiklerini vurguluyor. Muhafeletteki "İçki, memur, emekçi" demagöji artık "sosyal demokratlar"ın konuşmalarında yer almıyor...

Sermaye Çevreleri, Devlet Erkanı
Hata İstiyorlar

Kararların açıklanmasından sonra, tüm düzen çevreleri telikte. "Sosyal patlamalar" dan korkulduğu açıkça ifade ediliyor. Ve böyle bir durumda düzen partilerinin "çocukluk" yapamaması için azamî dikkat gösteriliyor. Demirel, Cumhurbaşkanı olarak "İçişinden, köylüsinden, memurundan, emeklisinden fedakarlık yapmalarını" istiyor. Partileri hükümete destek olmaları için uyuyor.

İşbirlikçi tekelci sermayenin temsilcileri de benzeri uyarılarda bulunuyorlar. İstanbul Sanayi Odası Meclis Başkanı Ömer Dinçkök, "Bu programa sıkı sıkıya izlemeliyiz" şeklinde konuşurken, Sakıp Sabancı da "muhafelet" in sınırlarını çiziyor: "Muhafelet ve sendikalar tabii ki muhafelet yaparsınlar. Ama işin tadını kaçırmassınlar. SHP ve DYP e ele verip dört köşeli bazı şeyler söylemişler, fizibil olmayan işleri kapatamazlar" demişler. Kendilerini kuthayorum. Yola devam etmelerini bekliyoruz..."

En Sert Muhafelet: "Siz Yapamazsınız"

Paket açıklanır açıklanmaz, burjuva basın desteklini ortaya koyuyor. Sabah gazetesi "Eylül paylaşılacak sıkıntıya evet" derken, Hürriyet gazetesi "Haydi hayırlısı" manşetini atıyor.

Tüm düzen partileri de bu doğrultuda hareket ediyorlar.

Hükümeti destekleyen partilerin en başında tarlaşel faşist misyonunun bilincinde olan MHP geliyor. Türkiye ve MHP'li 12 milletvekili "fedakarlık" bilinciyle milletvekili meşarlarını 25'er milyon lirasını Hazine'ye bağladıklarını açıklıyorlar. Hükümet ile öyle bütünleşmişler ki, Çiller'in ekonomi danışmanlarıyla IMF ve dünya Bankası'ndan borç istemek için gittikleri ABD gezisine partilerden yalnızca Alparslan Türkeş ve yardımcısı Rıza Müftüoğlu katılıyorlar.

Refah Partisi ise klasik muhafelet görüntüsüne paket sonrası bir yenilik katmıyor. En büyük eleştirileri yine "faizcilik" demagöji oluyor. Bu kritik durumda, "adalet ve yoksul temsilciliği" adına bile tepki göstermiyor Refah Partisi... CHP ve DSP ise, hiçbir şey olmamışcasına soygun paketine ses çıkarmıyorlar. "En sert" muhafelet ise ANAP'tan geliyor. Seçimlerde umduğunu bulamayan Mesut Yılmaz, paketi hiçbir eleştiri getirmeksizin "bu politikaları uygulamak için güçleri biriktirdi" gerekçeyle, mevcut hükümetin paketi "başarıya" ulaştırılamayacağını belirtiyor.

Sabancı'nın söylediği gibi, "muhafelette" işin tadını kimse kaçırmıyor. Halk, emekçi kitleler açığı, sefaletle, işsizlikle sürkle-nirken, düzen partileri tam bir uyum içinde temsilleştirilme-iş bir "millî muhabakat"ın altına imza atıyorlar...²

"Koalisyon hükümetinin kurulduğu ilk günler-di. Devlet Bakanı Tansu Çiller büyük bir heyecanla 'Ekonomide Dengeleme, Üretim ve Atılım Programı'nı anlatıyordu. Hangi anlamda ne yapılacaklarını tek tek sıraladıkları sonra, sözlerini şöyle tamamladı:

"Bütün bunlar oluncu ne olacak? Bir, enflasyon düşecek. İk, enflasyon dünyaya uyum sağlayacak ekonomik yapı içinde düşecek. Üç, enflasyon bir defaya mahsus düşer, kalıcı bir biçimde düşecek. Dört, enflasyon gelir dağılımını düzeltir, bir süreçte düşecek. Ve Türk insanının refahı artacak."

Bütün bu vaatler için bir de süre verilmişti. Çok netti: 500 gün... (Ekonomi Politika, Sayı 18, 28 Mart-4 Nisan 1993)

Vaatler bunlar da sınırlı kalmamıştı. "İki anahtar denimiyiz. Yarı bir ev, kır otomobil..."

Ve 500 gün sonunda, yüzde onlara düşeceği söylenen enflasyon, yüzde 70'lere seyrediyordu. Halkın, emekçi kitlelerin açığı, sefaleti daha da artmıştı. Bir kez daha kandırılmış kitleler.

"91 yılı sonlarında bu sözler üzerinden çok sular aktı. Dönemin Devlet Bakanı Tansu Çiller, bagaban oldu. Ama sözler, vaatler ekalmadı. 'Enflasyon canavarının başını ececeği, Türk lirasına güven vereceği' ile beklenen gelişmeleri i sürünmekten kurtaracağı..." diyor Çiller, 5 Nisan günü, yardımcısı Karayalın ile birlikte "İstikrar paketi"ni açıklarken. Ve "herkes"ten "fedakarlık" beklediklerini söylüyorlardı. Herkas, ekonomik güç oranında bu fedakarlığa omus verecek, elbette ilk başta belki sıkıntılar çekilecekti...

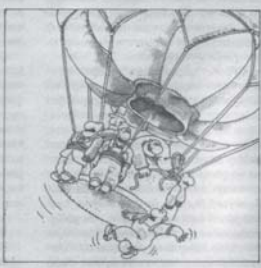
Diğer partilerin genel başkanlarıyla da konuşan Çiller, kim gelirse gelin aynı şeyleri yapacağı, desteklennemesi gerektiğini anladı. Halka karşı inandığını olması için, öncelikle milletvekili "fedakarlık" yapmalıydı. Ve milletvekili Hazine'ye bağış yapmaya çağırıldı. DYP, SHP ve MHP'den birçok milletvekili aynı meşarlarının bir kısmını ya da tamamını bağışlayacaklarını açıkladılar. Nikah törenlerinde geline para takma merasimini andırıyorlar açıklamalarını basına yansıması: Ahmet beyden 25 milyon, Mehmet beyden 50 milyon...

Bağışlarla da yetinilmeli elbette. Parlamento da söze "tasarruf" seferberliği başlatıldı. Karar alındı. Meclis'in iki bin varan lüks araç sayı-sı atılmalıydı, her hafta üçüç dolusu miletvekili, bakan ve bürokratlar Avrupa turlarına kısıtlama getirilecek, milletvekillerinin danışman sayıları denetim altına alacaktı.

Bir DYP milletvekilinin söylediği gibi, "makam araçlarıyla para alıyverisi ve ispanak taşınması önlenmeliydi. Milletvekillerin de üzerlerine düşen fedakarlığı yapmalı, kendilerinin beklediği gibi ülkenin menfaatleri gereği bu sıkıntılara katlanmalıydılar..."

Kim milletvekilleri ise oyun bozanlık yapıyor-lardı. "Başka gelirim yok, ben veremem" diyenler yanında, "Vurguncuya, stoğuycuya, batakçıya gideceğini bile bile niye veriyim?" diyenler çıkı-yordu. İstermeden de olsa kimi gerçekleri su yüzüne çıkartıyorlardı bu oyun bozan milletvekille-ri...

Şirketleri, kitlelerini birer sömürücü, avanta-dan kapıkları ihalelere, yatan, katırlarıyla "İla devri"nde yaşayan asalakları bu vekiller anladı. 41 adet villasından, alyanslarından vazgeç-meyen Çiller'den bir birinin altında onlar milyar liralık 500S, 600S marka Mercedes otomob il olan milletvekillerine kadar hepsi aynıydı. Başıra çağıra topkaldıkları paraları bir Mercedes bile alınamıyordu, ama halka fedakarlık gösterisi yapı-lımış oluyordu. Önemli olan da buydu zaten. O kadar çok ele geliyor, avantanları vardı ki, meşar-larına ihtiyaç olan yüzü altında 50-55 milyon lıra dolayındaki meşarlar-ek kazançlarının yanında devrede kulan kalardı. Ama para hırsı gözlerini öylesine bürümüşü ki, inandığını olabilmek için



bile "fedakarlık" yapamıyorlardı. Kaldı ki, hepsi bütün meşarlarını bağışlasalar da, halkı sömüren ve sömürmesine hizmet eden asalaklar olduk-ları parçaları de değirmen, yapılan bağışlar göz boyamaktı öle bir anlam taşıyorlar.

Acı İlaç Kim İlecek?..

Hükümet, 5 Nisan'da "İstikrar paketi"ni açıklarken, zamları, özelleştirmeleri dayattı, ama 3.5 milyar dolar getireceğini ifade ettiler. "Varlık vergisi"nden hiç söz etmedi. Bunda açıklık bir şey de yok aslında. Milletvekillerinin birçoğu "adil olmadı" gerekçesiyle bu vergi düzenle-mesinin Meclis'ten geçmeyeceğini yasa tasadisi henüz görülmüşüne ifade getiriyorlar. Kaldı ki, bu yasa Meclis'ten geçse bile, etkisiz olan bir köç düzenlemesiyle birlikte "varlık vergisi" de göz boyamaktan öle bir anlam ifade etmeyecek. 200 trilyon liralık bir bütçe açığını kapatmayı hedeflediğini açıklayan hükümet, bu parayı içinden, memurdan, topraksız köylüden, küçük üreticiden, küçük esnattan, kasacısı emekçi kitlelerden ka-kırmayama çalışıyor. Alınan bu paralar da büyük çoğunluğuyla faiz ödemesi olan borçların eden-mesine gidecek. Yarı sermaye çevrelerine akan- cık, Menderestan Demirel'e, Oza'a kadar, her dönem olduğu gibi fedakarlık yapacak olan bu "herkes" işi tekelci sermaye, büyük tüccar, te-feci ve büyük toprak sahipleri giriyor. Olgarşi adını verdikleri bu eğemen sınıflar böyle, işbirli-ği içinde olduğu emperyalizmle birlikte yine halk-ın boğazına çokıyor...

Onlar İçinde Dedeceğimiz

Hiçbir Şey Yok!

Olgarşi yıllardır, onyıllardır "fedakarlık" adın-a, "sabi" adına hep bizleri sömürdü, bizleri baskı altına aldı. İçki, memur, topraksız köylü, küçük üretici, küçük esnaf olan bizleri açığa, sefaletle itti, en küçük bir hak aramamıza tahammül edemedi. Bugün de aynı senaryo sahnelen-iyor. Bizden politikalarını altına imza atmazsaki, onları desteklememiz istiyor olgarşi. "Herkes fedakarlık yapacak" yutturmacasına, ürettiğimiz değerlerin daha fazlasına çok diyor.

Ürettiğimiz değerlerden, zenginliklerden aldığımız pay sürekli azalırken, üretimde hiçbir pay-ları olmayan asalaklar, bizlerin sırtından kazan-dıkları kasalarına dolduruyorlar. Emperjimizi, alin terimizi ipotek altına alarak borçlandılar. Bizlere sormadan, bizim adına kararlar alıp uyguladılar. Şimdi ise kend politikalarını sorumluluklu, borçlarını bizlerin üzerine yıkamaya, bizlere ödet-meye çalışıyorlar. Bize dayatılan bu politika-la karşı çıkalım. Açığa, işsizliğe, sefaletle sürk-lenmemize izin vermayelim. İktidarı zarm, ücret dondurma, özelleştirme politikalarına karşı ıyzer-lenimizde, mahallelerimizde örgütlenelim, müca-dele edelim. Ürettiklerimiz el konulmasını, duygularımızı, inanlarımızı oyanınmasına izin vermayelim. Onların yalanlarını, çarpıtmalarını aldanmayalım. ²

Şehitlerimizin özgeçmişlerinden söz ederken, onların hangi ulusal kimliğe sahip olduklarını ifade ediyoruz. Kurt ve Türk ulusları arasında ya da Gürcü, Çerkez, Laz, Arap vb. azınlık devletlerimize olduklarını belirtirken, uhlalr-rind nezdinde, devrimci hareketin de tüm ulus ve ulusal azınlıklara mensup devrimciler ve emekçi halk tarafından oluşturulduğu ve yine tüm bu ulus ve ulusal azınlıkların kurtuluş savaşını yürüttüğünü vurgulamak oluyoruz.

Bu belirmeye, devrimci hareketin milliyet temelinde bir örgütlenme değil, sınıf temelinde bir örgütlenme perspektifine sahip olmasının doğal sonucudur. Bu perspektif, tek tek ulusların ve azınlıkların ulusal nitelikteki taleplerini, halkımızın genel çıkarlarını ve nihai anlamında da sosyalizmi hedefleyenler için derdiktir. Bir mücadeleyle tabiolar.

Ancak bu perspektif, bazen

bir yaklaşımdır.

Enternasyonalizm, tek tek ulusların verdikleri ulusal ve sınıfsal özgürlük mücadelelerini, emperyalist sistemi hedefleyen evrensel boyutuyla çözümlen ve tek tek ulusların mücadelesinin sonuçta bir ve aynı sisteme vurduğunu, insanlığın ortak özgürlük yürüyüşünde birer parçası olduğunu ifade eden bir iktidir.

Boylesi bir ilke, tüm ulusların insanlık alelinin efit ve özgür bireyleri olmaları yolunda karlılıya dayalı olarak, ortak mücadelelerini gerektirir; yoksa insanlık aleli adına ulusların yok sayılmasıdır.

Ulusal Kimliğin Gerçek Savunucusu Faşistler Değil Devrimcilerdir

Devrimciler, kendilerini ulusal kimliğin ifade etmediği zaman, "milliyetçi" siyasal anlayışın içine düşmüş olmazlar. Aslında Türk devrimcilerde bu

en büyük yurt sevgisini gösterenlerin, en ön saflarda direniş örgütleyenlerin komünist olması tesadüf değildir. Bu anlamda ulusun çıkarlarını emperyalizm karşısında savunma, devrimcileri faşist siyasetin yanına değil tam karşısına getirir. Aynı biçimde anti-emperyalist muhtevasya, halkımızın tarihindeki olumlu gelenekleri sahiplenerek ulusal kimliği kullanmak da, faşistlerle aynı paralele düşme sonucunu yaratmaz.

Asimilasyon ve İnkara Karşı Tavrı

Kürt devrimcilerin kendi ulusal kimliklerine sahip çıkmaları ise, daha özel nedenlerin bir gereğidir. Oligarşinin Kürt ulusunu ve diğer azınlık uluslara mensup halkımızı asimile etmeye, onları "Türkleştirme" çabışığı biliniyor. Diğer ulusların varlığını inkar etmeye dayalı asimilasyon politikası, zor ve zulümlü uygulamaları.

Bu noktada, ulusal kimliğe sahip

Devletin inkar ve imha uygulamaları karşı tutarlı bir devrimci direniş geliştirilmelidir.

Devrimci hareketin M-L anlayış temelinde yaptığı çözümlerle hiçbir yanlış anlamaya meydan vermemek kadar net ve aşiktir. Ancak siyasal mücadelede, ideolojik-politik anlayışı okumak ve ezberlemek tek bagina yeterli olmuyor. Bir de bunu, hayatın canlı pratiğinde doğru yorumlamak, onun mücadelesinde somut karpıklarının da yerli yerinde oturmak gerekir.

Halkımızın sınıfsal temelde verdiği mücadele, devrimcilerin halkımızın ulusal taleplerine sahip çıkması diye tespit ettikleri gövven anlamı, günlük pratik içinde yeniden ve dikkatlice yorumlanmalıdır. Birincisi, Kürt goveniminde karşı bir toplık içine düşerek, milliyetist devrimci olma yerine, Türk ulusunun anti-emperyalist temelde ulusal haklarını ve ulusal kimliğine sahip çıkmaktan çekinmemek gerekir. Bu bir

Devrimcilik ulusal kimliğin inkarı değildir

devrimcilerin sanki bir ulusal kimliği yokmuş gibi algılayıyor. Adeta milliyetiz bir devrimci kimlikle kendimizi ifade etmeye başlıyoruz. Çoğu zaman Kürt, Türk ya da başka bir ulusa ait olduğumuzu unutuyoruz. Unutmadığımız kugullarda ise, ulusal bir kimliğe sahip manın gereklerini yerine getirmiyoruz. Örneğin, devrimci hareket içinde "Ben Kürdüm, Kürt halkının bir parçasıyım" diye arkağaldan Kürt diline ve kültürüne ilgilili çok der düzeydedir. Çoğu Kürtçeyi, yani genellikle unuttukları anadillerini tekrar öğrenmeyi pek önemsemiyorlar.

Kürt kültürüne, sembollerine sahip çıkması görev olarak önlerine koymazlar. Eylemlerde, cenaze törenlerinde bu kimliğin vurgulanması yadsınır. Hatta yurtsever anlayıştan kışileri ifade ederken "Kürtler" diyene bile rastlanır. Peki, biz kimiz?

Enternasyonalizm ve Ulusal Kimlik

Sınıf temelinde örgütlenen M-L bir hareket içinde mücadele etmek, bizim Kürt kimliğini unutmamızı mı gerektiriyor? Devrimci hareket tüm milliyetlerden gelen halkların ortak örgütlenmesi mi, yoksa tüm "milliyetiz halkların" ortak örgütlenmesi mi? Şehit düğünce Kürt, Türk, Gürcü, Arap, Laz diye ulusal kimliği belirtilen devrimcilerin, yaparsın ulusal kimliklerini hiçbir anlamı, önemli yok mu?

Ebbette vardır, olmalıdır. Olmaması devrimci hareketin anlayışına ters düpen bir eksiklikdir. Kürt, Laz, Gürcü, Çerkez, Arap devrimcileri yani sıra, Türk devrimciler de kendilerini "Ben Türküm" demekle, böyle bir kimlikle kendilerini ifade etmeyi kimisi gereksiz, kimisi de utanılacak bir şeymiş gibi algılayabilmektedirler.

Daha da kötüsü, ulusal kimliğe sahip çıkmaıa tavrı, "enternasyonalizm" adına yer yer teoileştirilmekte, eakıklığı görmek yerine onun kalıcılığına yoi acılmaktadır.

Şöphes ulusal kimliği sahip çıkmanın adı enternasyonalizmdir. Böylesi bir yaklaşımda enternasyonalizmi de "milliyetizlik" olarak algılayan yanlış

Ülkenin, ulusun ve emekçi halkın emperyalizm ve onun işbirlikçileri karşısında savunulması, gerçek anlamda proleter devrimcilerin, M-L'lerin işidir. Naziler tarafından işgal edilen ülkelerde, en büyük yurt sevgisini gösterenlerin, en ön saflarda direniş örgütleyenlerin komünist olması tesadüf değildir. Bu anlamda ulusun çıkarlarını emperyalizm karşısında savunma, devrimcileri faşist siyasetin yanına değil tam karşısına getirir. Aynı biçimde anti-emperyalist muhtevasya, halkımızın tarihindeki olumlu gelenekleri sahiplenerek ulusal kimliği kullanmak da, faşistlerle aynı paralele düşme sonucunu yaratmaz.

yönde bir korku daha belirgindir. Kendilerini Kürt olduklarını ifade ettiklerinde, "Kürt govenimi ve faşist Türk milliyetçi anlayışa aynı paralele düşmektedir. Oysa govenimiz ve faşist siyasal çizgi, gerçek anlamda milliyetçi dahi değildir.

Milliyetçilik, emperyalizm öncesi kapitalistlerle ve uluslaşma sürecindeki toplumlarda ilerci burjuvazinin tepsiileridir. 20. yüzyıla ise, burjuvazi ilerci niteliğini yitirmiş; uluslaşmayı yeni yaşayan halkların bu süreci, emperyalist sistemden kopma ve özgürlüğe mücadelesi ile iç içe geçmiştir. Yani bir halkın uluslaşması öndeki engelleri ortadan kaldırılması, doğrudan o halkın emperyalizmin boyunduruğundan kurtulma mücadelesi haline gelmiştir. Bu nedenle emperyalizm döneminde uluslaşmayı ve ulusun çıkarlarını savunmayı kapsayan bir milliyetçilik siyaseti anti-emperyalist bir içişe sahip olmadan, içi boş bir söz olmanın öte bir değeri ifade etmez. Faşistlerin milliyetçiliğinin de içi boğtur. Ülkenin ve Türk ulusunun çıkarlarını, emperyalizm ve işbirlikçilerine peşkoş çıkması siyaseti, ebbette gerçek milliyetçilik olmaz.

Ülkenin, ulusun ve emekçi halkın emperyalizm ve onun işbirlikçileri karşısında savunulması, gerçek anlamda proleter devrimcilerin, M-L'lerin işidir. Naziler tarafından işgal edilen ülkelerde,

çıkma, halkımızın inkar edilen, zorla yok edilme çabışları ulusal varlığına, ulusal taleplerine, toprağına, tarihine, diline ve kültürüne sahip çıkmaıa demektir. Kürt halkı içinde gelenek küçük burjuva milliyetçiliği temelindeki ulusal hareket, sınıfsal temelden uzaklaştığı ölçüde, M-L'ler sınıfsal mücadelesinin önemine dikkat çekmişler ve sınıfsal kurtuluşu kapsaymayan bir ulusal kurtuluşuğuluğun gerçek özgürlüğü getirmeyeceğini söylemişlerdir. Mücadelelerin sınıfsal yanına yapılan bu vurgu, M-L'lerin halkın ulusal taleplerine ilgisiz olduğu bir sonuca götürmektedir.

Devrimciler, ulusal mücadeleye ilgisiz değildir. Burjuvazinin penoileştigi emperyalizm kugullarında, sınıfsal kurtuluşun yanı sıra, ulusal kurtuluş govenini de proleter devrimciler üstlenmiştir. Halkların insanlık alelinin efit, özgür birer yaşayabilmeleri için, ulusa baskının, sömürünün ve eptisizliklerin ortadan kalkması amacıyla mücadele etmek, halkların ulusal taleplerine sahip çıkmaıa devrimcilerin govenidir.

Bu böyle kavranmazsa ve halihazırda süren Kürt ulusal hareketinin bir eksik yanı olarak, sınıfsal mücadele içi yapılan vurgu, ulusal taleplere ve mücadeleye sahip olma govenini unutturursa, devletin asimilasyon politikalarına prim verilmiş olur.

yanıdan halkımızın ulusal taleplerini kucaklayabilmeleri, emperyalizm karşısında mevcut kitledirleri hayasızca çiğnemen ulusal onuru sahiplenmevizi beraberinde getirir; devletin, azınlık taleplerini bu talepleri, halkın ulusal rahatsızlığı govenimize malzeme yapmalarının da önüne kışeğimiz bir barikat olmalıdır. İkincisi, devletin asimilasyon ve inkar politikalarına tabi olan, başka Kürt halkı olarak üzere, azınlık uluslardan halkımızın ulusal kimliğine sahip çıkmaıa ve ulusal talepleri çekinmeden desteklenmelidir. Ulusal mücadelesinin sınıfsal mücadelesinin inkar olmaması; ulusal mücadelesinin sınıfsal temelde ele alındığında gerçek özgürlüğü getiren bir perspektife kavuşacağı doğu kavranmalıdır. Üçüncüsü, ulusal kimliğine sahip çıkmaıa, milliyetiz olmayan yanı halkının toprağına, diline, tarihine, kültürüne bağliğı gelişmeyen bir devrimcinin, halkının ulusal taleplerine gerektirici sahip çıkamaması; gerçeği de iyi kavranmalıdır. Ve dördüncü olarak, ulusalın efit ve özgür bir dünya için dayandığı olan enternasyonalizmi bu biçimde yorumlanmasını gereği olarak, tüm milliyetlerden emekçi halkların dayandığını savunmak ve günümüz somutunda özellikle Kürt halkının hedef alan devlet terörüne karşı durallık geliştirmek ve hayatın her alanında bunu bir tavra dönüştürmek gerekir. Ebbette bu aynı kaderi paylaştığımız tüm halkların emperyalizm ve oligarşi karşısında ilerci bir öz taşıyan tüm ulusal nitelik talepleri için de geçerlidir.

Devrimci hareketi oluşturan Kürt ve Türk uluslarında ve Laz, Çerkez, Gürcü, Arap ve diğer ulusal azınlıklardan devrimciler, emperyalizme ve oligarşiyi karşı verili başmızlık ve sosyalizm mücadelesinde, ait oldukları ulusal kimlikleri ile mücadele ederken, hem halkların kardeşliğinin en güzel örnekerini yaradıkları, halklarımızın emperyalizme karşı ortak savaş cephesini ate kermişe büründürecek, hem de halkımızın ulusal taleplerine buğünden sahip çıkmanın adını atması olacaktır. ○

TC'nin destekçisi Almanya'nın göz boyama politikası "İkinci ve Geçici" Silah Ambargosu

Alman hükümetinin Türkiye'ye yaptığı askeri malzeme sevkiyatını durdurma eğiliminde olduğunu açıklaması, çeşitli kesimlerde tartışma yarattı. Tartışma daha çok, Alman hükümetinin geçmişine kadar dönüşmesi durumunda doğuracağı maddi sonuçlardan öte, politik yanı ve anlamı üzerinde yoğunlaştı. Bu arada emperyalist devletlerin tavrı ve politikalarının hangi temeller üzerinde şekillendiği sorusu da bir kez daha gündeme geldi. Gelinde emperyalist politikaları, özellikle ise Alman hükümetinin Ortadoğu politikasını bütünlüklü olarak ele almayan yaklaşımların "silah ambargosu" konusunda bazı abartılı ve yanlış sonuçlara varabileceği ortaya çıktı.

Almanya'nın TC'ye Desteği: 1.5 Milyar Marklık Silah

Alman hükümeti, 1993 yılında aldığı bir kararla Türkiye'ye tam 1.5 milyar Mark tutarında askeri malzeme hibe etme kararını almış, bu kararını kamuoyuna açıklarken, "NATO çerçevesindeki ortak amaçlar" şeklinde bir gerekçe ileri sürmüştü. Türkiye'nin çevresinde bulunan diğer ülkelerle "NATO çerçevesinde" bir sorunu olmadığının göre, gönderilen silahların kır savaşta, olguların ihtiyacını karşılamaya yönelik olduğu çok açıktı. Doğal olarak ordü ve silahları, sıcak savaş noktalarına sıkı ederek kullanmaya başlandı. Korucuları ve özel timlere atılan AK-47 tüfekleri ile panzer vb. araçları, eski Doğu Alman ordusuna atılabanlar dışında basında da yer aldı.

1992 Newroz gösterileri sonrasında Alman panzerine bağlı bir ceseden yerde sürüklenirken çekilmiş fotoğrafın gazetelerde yer aldığı günle kadar, Alman hükümeti, gönderdiği silahların nerede kullanıldığını ses çıkarmadı. Söz konusu fotoğrafın Alman basınında yer alması, kamuoyuna harekettirdi. "Alman silahları sivil Kürt halkına karşı mı kullanılıyor?" sorusu gündeme gelince, Alman hükümeti 26 Mart 1992 tarihinde apa topar silah ambargosu kararı aldı.

Alman hükümetinin kararı, kamuoyunda olumsuz tepkileri yatırmaya yönelik bir manevradan öte bir muhtevaya sahip değildi. Yani ne Alman hükümeti egemen sınıfların uyguladığı kır savaşta karşı çıkıp bir tavır geliştirmiş, ne de Kürt halkının mücadelesini ve taleplerini onaylayan bir açıklama yapmıştı. Yapması da beklenemedi. Nitekim çok değil, iki ay sonra 2 Haziran 1992 tarihinde ambargo kaldırıldı, önceden programlanan askeri yardım sevkiyatına yeniden bağlandı. Ambargo kararının bu kadar kısa sürmesi ve kaldırılmasında bağıta Alman silah sanayisi olmaksızın, TC oligarşisi ile işbirliği içinde olan diğer büyük tekellerin etkili olduğu olmuştur.

İki aylık ambargonun, Alman kamuoyunu yatırtmaması ötesinde, hiçbir sonuç vermedi. TC ordusu sivilileri de hedef alan kır savaşında, Alman silahlarını kullanmaya bakılma yoluna gittiği gibi, TC'nin silah ve araç gereç ihtiyacı açısından herhangi bir sıkıntı yaşamaması söz konusu olmuştur. İki ay sonra yeniden başlanan askeri yardım programı, planlanan 1.5 milyar Marklık kapsamlı çerçevesinde hemen hemen tamamlanacak üzereydi.

"Geçici Silah Ambargosu" Kamuoyuna Yatırtılmak İçin

Geçmiş Newroz ve yerel seçim süreci, bir kez daha Avrupa kamuoyunun dikkatini Kürdistan'a yönlendirdi bir dönem oldu. Avrupa'dan gelen heyetler, Newroz ve yerel seçimlerde görüldükleri Avrupa medyasına aktardılar. Özellikle dikkati çeken olgu, askeri yığınların çok fazla oluyordu. Bir Alman yetkilisi, görülen manzarayı ifade ederken, "Sanki Alman ordusunun tatbikatı gibi" demek zorunda kalmıştı.

Kamuoyunun hareketlenmesine yol açan sebeplerden biri de, Almanya'da yaşayan Kürt yurtseverlerinin yaptıkları yığılmalı protestoları gösterileri ve "kendini yakma" eylemleri oldu.

Sonuç olarak Kürdistan'a gelen heyetlerin izlenimleri ve Almanya'daki Kürt protestoları gösterileri, Alman hükümetinin bir kez daha "ambargo"yu gündeme getirmesine yol açtı. Böylece çeşitli yedek parça ve optik hedef belirleyiciler yer aldığı ve Nisan'ın 15'inde sıkı edilmesi beklenen askeri yardım paketi "geçici olarak" durduruldu.

1.5 milyar Marklık yardım paketinden geriye sadece 40 milyon Marklık bir bölüm kalmıştı. Yani yarım milyar bölümü tamamlanmış, geriye kalan küçük bir bölümü ise "geçici olarak" durdurulmuştu. Östetik geçici olarak durdurulan silah ve araç gereç sevkiyatını, TC ordusunu hiçbir askınlığı sokmayacağı açıktı. Tüm bunlar gözönüne alınırsa, kararın ne gibi anlamı olabilir? Dişileri Bakanlık Hükmet Çetin bu soruya "Bundan sonra gelecek malzeme önemli değil, olayın siyasi açıdan önemi üzerinde duruyoruz" diyerek cevap verdi. Çetin'e göre, hiçbir maddi sıkıntı yaratmadı da, Almanya'nın bu kararı Kürt ulusal hareketine bir destek gibi görülebilir.

Oysa Alman hükümeti, Newroz gösterileri sırasında, göstericilere karşı aldığı sert önlemlerle, TC hükümetinin övgüsüne mazhar olmuş, Kürt halkının sorunlarına, taleplerine duyarlı olmak gibi bir potansiyela sahip olduğunu göstermişti.

Hükmet Çetin'in bunları hatırlatan Almanya Dişileri Bakanı Klaus Kinkel, askeri gereç olduğu vurgulayarak, asıl kaygıların kendi iç politik dengelerini korumak için, kamuoyunun tepkilerini dikkate almak olduğunu ortaya koydu. Alman Dişileri Bakanlığı Sözcüsü ise gazetelere yerleştirilmedi, Newroz kutlamaları ve yerel seçimler sırasında çeşitli kuruluşlardan görevlilerin Kürdistan'a gözlemleri olarak gönderdiği belirlemler "Türkiye'ye giden bu kişiler, Almanya'dan döndüklerinde çeşitli basın toplantıları yapacak, Alman silahlarını içi sürtüşmelerde kullandıklarını iddia edecek. Fotoğraf ve filmler ortaya koyacak. Bunlar tek tek incelenerek ve sonra varılacak" dedi.

Aynı sözcüye göre fotoğrafları ve filmi çekilen silahların eski Doğu Alman yapımı mı, Rus yapımı mı olduğunu tespit etmek

Alman polisinin Kürt yurtseverlerine saldırısı ve kır savaşta kullanılan Alman panzeri, Emperyalist Alman hükümetinin politikasını en açık biçimiyle ifade ediyor.



kümeti, daha önce gerillaya karşı TC'nin yanında olduğunu defalarca açıklıyor ve yine bu çerçevede açıklama yapıyor.

Durum böyle olduğu halde, abartılı haberlerle yanlış yorumlara varılabilecek haber yapmak, örneğin Alman hükümetinin TC'ye karşı ciddi bir tavır geliştirmeyi havasını ya da Kürt halkının ulusal taleplerine daha duyarlı hale geldiği izlenimini uyandırmak, kimsa ne yarar getirebilir?

Abartılı değerlendirmelerle gerçekler değimmediği gibi, "psikolojik savaş" yoluyla halkın olumlu etkilenmesini düşünen de neden olmaz. Gerney bir tek, Brüksel'de yapılan Kürt Konferansı'ndan arından, devletler arası diplomasi alanına girmeye çalışan PKK'nın bu girişime haklılık kazandırmak gibi bir amaç taşıyor. Devletler arası diplomasi alanında tuzaklara daha önce değimmiş. Bu alandaki tuzaklar bir yana, bugün bu girişimlere haklılık kazandırmak için bile olsa, seçilen haberciliğin mantığı daha büyük tehlikeleri içeriyor.

Emperyalist devletlerden, geçici bir kamuoyu tepkisi ile, ezilen ve sömürülen halkların mücadelesinin yanında tavır almasını beklemekte sadece sadık değil, aynı zamanda politik bir korkutur. Ezilen ve sömürülen halkların mücadelesi özü itibarıyla emperyalist sistemden kopuşa yönelik olduğuna göre, teklil olayların doğru tespiti için her gelişmeyi, anti-emperyalist bir çözümleme sürecinden geçirmek zorunludur. Aksi durumda bütünsel tavrı ve politikalarını koparılarak ele almanın, bütünlüklü gelişmelerle olan ilişkisi hesaba katılmayacak teklil olayları, kendi anlamının tam tersi noktada değerlendirmelerine hatalarına düşmek kaçınılmaz olur. Alman devletinin TC'ye tavır aldığı sanmak gibi... Oysa Almanya'nın Ortadoğu politikası, onun emperyalist çıkarlarını koruması ve geliştirilmesi politikasıdır. Gerisi bu temele bağlı ayırtılmalıdır.

Bu gerçeği gözardı eden, gelişmeleri abartan yorumların tehlikesi ise, toplumda, halk içinde, emperyalist devletlerin belkeli yaratan anti-emperyalist bilinci körleten bir düşüncenin oluşmasına hiza etmektesir. Anti-emperyalist bilincin körlemesi ise, halkların ulusal ve sınıfsal özgürlük yürütüşünde, ödenen oca beleda rağmen, emperyalist boyunduraktan kurtulmamaktır. Devrimciler, yurtseverler emperyalist devletlerin kamuoyunu yatırtma manevralarını teşhir edebildikleri oranda halka karşı savaş geliştirilene ve bu savaşta destek verenleri periletiler, uyarılmalı bozabilmelidir.

de zordu. Anlaşılabileceği üzere "gözlemler heyetlerin izlenimleri'nin bir tepki oluşturması için Alman hükümeti belli bir süre zaman kazanmaya çalışıyordu. Bu sürenin bitiminde gımdiden "geçici" olduğu açıklanan ambargo kararı kaldırılacak ve yarın sürecekti. Alman hükümeti 1992 Mart'ında olduğu gibi bir kez daha göz boyama manevrasına yapıyordu. Böylece Güneydoğuya giden heyetlerin izlenimleri unutuluncaya kadar Alman hükümeti "bir şeyler yapıyor" görünümüne sahip olacak ve kamuoyu tepkisinin kendisine zarar verecek bir siyasi sonuç yaratması engellenecekti.

Almanya'nın Tavır, Onun Emperyalist Çıkarlarından Ayrı Ele Alınmaz

Almanya'nın "ambargo" tavrının tüm mahiyeti böylesi bir gelişme ile sınırlı olmadığı halde, 8 Nisan tarihli Özgür Gündem gazetesinde bu gelişme, 8 sütun üzerinde "Almanya'dan silah ambargosu" manşetli haber verildi.

Başka zaman olsa, "Abartılı bir habercilik örneği" denilip geçilecek bu haber, yurtsever hareketin yeniden oynaması denediği "diplomasiçilik" ile aynı süreç denk düşüne, özel bir anlam kazandı. Manşete çıkarılan haberin içinde de ayrıca abartılı bir tespit yer almaktaydı. Haberde, "Alman hükümeti, NATO anlaşmalarını çerçevesinde Türkiye'ye verildiği silah ve askeri araçların Kürt gerillalara karşı kullanılmamasını gerekçe göstererek, dün Türkiye'ye karşı ikinci silah ambargosunu uygulamaya karar aldı" (abc) denilmesinde karşın, gerçekte, Alman hükümetinin "Kürt gerillaları" öne çıkarılan bir açıklamasına rastlanmamıştır. Dahası 13 Nisan'da Federal Parlamento'da dağıtılan karar tasarımda "devletin gerilla ile mücadelesi sırasında kesinlikle sivilleri hedeflememesi gerektiği" vurgulanıyordu. Kamuoyunun hassas olduğunu asıl noktanın sivil halkın hedef alınması olduğunu hesaba katarak Alman hükümeti

Kontrgerilla 3 kişiyi daha katletti... Katiller artık kendilerini gizlemiyorlar

Diyarbakır (Mücadele)- Diyarbakır ile Silvan arasındaki Pamuk Çayı yakınlarında 9 Nisan günü eleri arkalarında başlanmış, belileri ne kadar toprağa gömülmüş ve kafalarına kurşun sıkılarak öldürülmüş 3 kişi bulundu. Daha sonra kontrgerilla tarafından katledildiği açığa çıkarılan işçilerin Tüm Sağlık-Sen Diyarbakır Şube Eski Başkanı Necati Aydın (30), Mehmet Ay (21), Abdülkürim sırtı Silvanlı bir kişi olduğu bildirildi. Necati Aydın, 1991 yılında kontrgerilla tarafından katledilen HEP Diyarbakır İl Başkanı Vedat Aydın'ın yeğeniydi. Ölay ise kasaca göğüslendi.



Necati AYDIN

Mehmet AY

Nevroz öncesi 18 Mart günü polisler ev basınırlarında masafı öldürülen evden Necati Aydın, Mehmet Ay, Hilal Ay (17), Barin Ay (8), Evir Ay (6), Hüseyin Ay, Süheyla Aydın, Deniz Aydın ve Yaserin Aydın siyasi suç polistleri tarafından gözaltına alındılar. 6 kişi 4 gün sonra ve Yaserin Aydın 29 Mart günü serbest bırakılarak Necati Aydın ile Mehmet Ay gözaltında kaldılar. 4 Nisan günü Diyarbakır DGM'ye çıkarılan iki kişilerin serbest bırakılması kararı alındı. Ancak hukuki olarak "serbest" bırakılmış gibi görünen Aydın ve Ay serbest bırakılmadılar. Aileleri tarafından geç saatlere kadar Adıyapa kapısında beklenen Necati Aydın ve Mehmet Ay dıgı karşılamamıştı. Bunun üzerine sonraki gün aileleri ev avukatlar DGM savcılığına başvurduklar. Savcılıktan alırdıkları yanı sıra "serbest bırakıldıkları, bir kez daha gözaltına alınma-

dıkları, ailelerin ve avukatların onları başka yerde aramaları gerektiği" şeklinde oldu. Babakhan Yardımcısı Murat Karayalın ve işçileri Bakırhanlına İHD'nin yaptığı başvurularından da bir sonuç alınmadı. 9 Nisan günü ise 3 kişinin cesetlerini bulan köylülerin haber vermesi üzerine otopsi yapıldı. Diyarbakır Devlet Hastanesi morguna götürülen Necati Aydın ve Mehmet Ay'nın cesetleri 10 Nisan günü aileleri tarafından tefhis edildi.

Böylece savcılığın onları "başka yerde" aramaları gerektiği yanıtının ne anlama geldiği anlaşılmsı. 3 kişi herhangi bir kuşkuyla yer bırakmayacak şekilde kontrgerilla tarafından katledilmişti.

Cezaiye ise morgdan polisin birçok engellemeleriyle çıkılabildi. Polisler köyün morguna girmesini engelledi ve Egit-Sen üyesi 3 öğretmen gözaltına aldı. Gözaltındaki öğretmenlere onların "çatış-

mada" öldükleri söylendi ve kendileri de tehdit edildi.

Ayrıca Necati Aydın'da daha önce de polis tarafından gözaltına alındığı ve "ölümle tehdit edildiği" öğrenildi. Katliam üzerine bir açıklama yapan Tüm Sağlık-Sen ise açıklamasında "Bu olay bitişin ve tükenmişliğin ifadesidir" dedi.

Ulusalırası Açı Örgütü ise 13 Nisan günü yaptığı açıklamada kontrgerilla katliamı kınanırken "Polis, bu cinayetlere kesinlikle bulamazdır. Bu çerçevede, Türk yetkililerin tam ve tarafsız bir araştırma yapmayı tercih etmedikleri" düğünüyordu. Katillerin bulmak için derhal adım atılmaması istiyoruz" ifadelerini kullandı.

Necati Aydın'ın eşi Süheyla Aydın "Savcılık baktırdı" diye, Oyus bızler mesai bitirince kade DGM'nin kapısında bekliyorduk. Onları kesinlikle çıkmadılar." sözleri ise katillerin adresini ortaya koyuyor...○

Diyarbakır Cezaevi'nden baskılara protesto

Diyarbakır E Tipi Cezaevinde tutulanların yakınıların temsili 8 Nisan günü Adıyapa Adet Bahçesi'ne 500 kişiyle beyet, tutuklu bulunan yakınıların baskı ve işkencelere karşılanarak, bu insanlık dışı uygulamaların bütün dünyaya duyurulmasını için ellerinden geleni yapacaklarını ve gerekirse baskıların durdurulmasını için Adet Bahçesi önünde kendilerini yakacaklarını söylediler.

Adet Bahçesi Seyfi Oktay ile görüşmek üzere bakanlığa giden heyetlerinin bu isteği bakanlıkta olmadı ve görüşmek istemediği gerekçesiyle reddedildiler, minicler yardımına görüşme istekleri bürokrasi önlarıyla karşılandı. Tutuklu yakınları, Mart ayı sonlarında atımya baskı baskı ve işkencelerin ullağı boyutları daha getirtilen, baskıları durdurulması ve kamyonuyla duyurulması için çağrılarında devam edebilecekleri belirttiler.

Diyarbakır E Tipi Cezaevinde bulunan PKK davası tutukluları adına 9 Nisan günü yapılan basın açıklamasında ise cezaevindeki tutuklular ve "bolge"deki sivillere yönelik baskılara kinamak amacıyla bundan sonraki süreçte mahkemeler çıkarmaya karar alındığı belirtildi.

"Tutuklular üzerinde her türlü işkence, baskı ve zorbalık uygulanarak hiçbir meşruluğu olmayan ortak engizasyon mahkemelerinin geride bırakarak, uluslararası hukuk normlarına hiçbir itisi olmayan, TC'nin uzantıları olan DGM'ler; gosterilmek, yakıştırsı ve işkenceler altında halkı mahkum etmek istiyor" denilen açıklamada, TC mahkemelerine kurulmayacağı, mahkemelerin işletilemeyeceği vurgulandı.○

Kontrgerilla taktiği boşa çıkarıldı

Malatya (Mücadele)-Malatya E Tipi Kapak Cezaevi'nde daha önce çeşitli oyunlar deneyen kontrgerilla, buna yenilerini eklemeye çalışıyor.

22 Şubat günü cezaevinde Devrimci Sol davası temsildiri Cumhuriyet Halk ve diğer davaların tutukluların temsilcileri Halkın Birleşti Olun Ercan isimli bir kişi, görüşme istediğinde bulundu. 22 Şubat günü görüşme gelen bu kişi, Bircan'a "Malatya'da kontrgerillanın sürtüsü Hanes Gürel" ve Zeynel adında bir kişiyi tanıdığını, kendisine patlayıcı, silah ve bir iki yardımcı verdiğini birçok kontrgerilla üyesini öldürdüğünü söyledi.

Bunun üzerine 28 Mart günü Devrimci Sol tutukluları adına bir açıklama yapan Cumhuriyet Halk, kontrgerillanın bu tür taktikleriyle Devrimci Sol tutuklularını oyuna getirmeye çalıştığını belirtirken, "Bizler Devrimci Sol davası tutukluları olarak, din olduğu gibi bugün de cezaevlerinde sorgatılmaya çalışılan kontrgerilla faaliyetlerini boşa çıkardık, çıkaracağız. Kirlil oyunlarla devrimci tutuklularla yitmiş provokasyon ortamı yaratırların peşini bırakmayacağız." dedi.○

Okurlarımız tehdit ediliyor

Malatya (Mücadele)-Gazetecilerin okurlarına baskılar yapıyor. H Gazetesi satışına çıkan okurlarımız, polis tarafından tehditlere karşılanıyor, gözaltına alınıp işkencelere çiriliyor. Bunun en son örneği ise 6 Nisan günü saat 18.00 dolaylarında yaşandı. Okumamızı Minir Güllü, evine giderken ömünce kesme polisler tarafından gözaltına alınmaya çalışıldı, ölümle tehdit edildi. Ancak Minir'in arkadaşlarının denemesi ve halkın odayı yerine gelmesini siyasi suç polistleri gözaltına almanın gerekçesi zorunda kaldılar.

Minir Güllü, daha önce de gözaltına alınmaya çalışılmış ve evine gidene siyasi suç polistlerinin baskısına iş bulmuş, kendisi için yardıma gönderme teklifleri olmuştu.○

Korucular köy bastı

Diyarbakır (Mücadele)-Diyarbakır'nın Sinc (Oyak-1) köyünün gerillalar tarafından basılarak çoklu kurucunun cezalandırılması sonrasında, 9 Nisan günü Sinc Köyü korucuları, Ramit (Kutlu) Köyü'ne baskın düzenlediler. Kurucuların yaptığı baskı sonucunda yedi köylü katledildi. Köy evinde köylü de yaralandı. Ramit Köyü'nde 68 ev de tamamen yakıldı. Kurucuların baskını sonucunda ölen köylülerden isimleri belirtilenler ise şunlar: Çavuş Şanli (90), İbani Metin (12), Raif Metin (13), Sıddık Şanli ve Metin Aktürk.○

İtirafçılar terör estiriyor

Kürdistan'da yaşanan kanunsuzluğu, hukukuzluğu, başıboş bırakılan devlet terörünü belki de İtirafçıların yaptıkları kadar iyi anlatan çok az örneğe rastlanabilir. Bir İtirafçı sanık, tutuklu bulunduğu cezaevinden "mahkemeler basırla olmadı ve istediği zamanı alıyor. Kendisi gibi bir gün İtirafçılara birlikte devlete ait araç ve silahlarla donatıyor ve il il, lpe işe geçiriyor. Bunlara "Ben kimin" diye soran olmuştur. Ve bu İtirafçı ceterleri polis ve jandarmamın gözleri önünde, yurtdışer insanları "gözetim" alıyor, katliedip cesetlerini bir tarafa atıyorlar.

Sımak'ın Cizre ilçesinde geçtiğimiz hafta içinde İtirafçı A. Hakim Güven'in benzer olayları anlatmış. Güven, şöyle açıklamış: "Yeni isimli köyü 'gözetim' aldı. 90'dan fazla köyden daha sonra bir haber alınmadı.

Azından İtirafçıların benzer icraratları daha önce de çokça görülmüştü. İtirafçılar ya cezaevinden

deyken ya da cezaevinden çıktıkları sonra "devlet koruması altına" alınıyor ve kontrgerilla ceterlerinde tetiklik, işkenceli gibi işlemler kopturuluyorduk.

4 Aralık 1993 tarihli Nökrta dergisinde açıklanan yer alan İtirafçı Ali Pinar "Bir İtirafçı, teklifi olmadıkdan sonra bir anlık yoktur bu işi yapmamın. Tetiklik adımı tutarlar. İtirafçıların tetikliği çoğunlukla anlaşılmsı. Çünkü onlar cezaevinde yatarlarken kişi, eylemlerini yapar ve cezaevine dönerler." diyerek İtirafçıların kontrgerilla eylemlerinde nasıl kullandıklarını anlatmıştı.

Ayrıca İtirafçıların emniyet müdürlüğü ve askerî birliklere ait sargımlara merkezlerinde, poliste birlikte sargılara katıldıkları, işkence yaptıkları, özel timle birlikte çok baskınlarına katıldıkları artık gözlemlenemeyen gerçekler haline gelmiştir.

Geçtiğimiz yıl İtirafçı olan A. Hakim Güven önce Diyarbakır Cezaevi'nde tutuklulara yönelik

bir operasyona başlamasına yol açtı. Daha sonra da yurtdışerlerin DGM'deki durumlarını da giren avukatları yönelik bir operasyon için A. Hakim Güvenin sözde ifadesi kullandığı. Ve birçok evlat bu nedenle işkenceli sargılardan geçirilip, yataltı tutuklu kaldı. A. Hakim Güven şimdi de "gözetim" alan, işkence yapan ve katlieden" kontrgerilla ceterlerinin içinde.

Böylece bir kez daha kontrgerilla hukukunun Kürdistan'da hangi biçimlerde uygulandığı ortaya çıkıyor. İtirafçıları, kontrgerillanın her türlü pis işinde halka karşı suç işlemeye devam ediyorlar.

Bugün polisin ve jandarmamın koruması altında halka karşı suç işleyen İtirafçılar, bir gün yaptıkları hesabını vermekten kurtulmayacaklardır. İtirafçıları kullanarak varlığını sürdürmeye çalışan devlet ise, böylece "çürük dallara" tutunmaya çalışmaktaki sadece çaresizliğini kanıtlamaktadır.○

Demokratizme, anarşizme ve nesnelliğe teslim olmamak...

"Bela çıkart yenil, gene bela çıkart, gene yenil... Yok oluncaya kadar; halkın dastarına uğramış tün dünya emperyalistlerinin mantığı budur ve onları hiçbir zaman Bu mantığı aykırı davranmaya caktıkları."

Savaş, gence, zafere, ulu savaş, gene yenil, gene savaş... zafere ulu savaşca kadar, bu da halkın mantığıdır ve onlar bu mantığı hiçbir zaman aykırı davranmaya caktıkları." (Mao)

Savaşçı Marksist yasalardır bunlar ve bugün de savaş ülkenin tüm acımasızlığıyla kendini gösteriyor. Ve biz de bu savaşın bir tarafında yer alıyoruz. Zorlukla ra, eksiiklerle, yetensizliklerle karşı mücadele de bu savaşın içinde yer alıyor ve bu bunlar içinde taraf olma ya zorluyor. Ve önceki güçlüklerimiz, şii hedeflerimiz varmakla almayan nedenli bulup ortaya çıkartmadan sorunları aşabilmenin mümkün olmadığını herkesin bilmesi gerekiyor. Esas olarak güçlüklerimizi herkesin hissedebilmesi ve buna uygun pratiği sergilemesi zorunluluk halini alıyor. İşte bu noktada mücadelelerimizin öndeki bankaları yenme de önceki adımları bir olarak kalamadıkları sefiden parçalanmak gerekiyor. Yani mücadelelerimizin öndeki engelleri aşma imadelerini zayıflatmaya çalışın, içimizde "ulucama"yı körükleyen burjuva, küçük burjuva ideolojisinin yansımaları üstesinden gelmek gerekiyor. Bunlar ise çok çeşitli biçimlerde karşımıza çıkabiliyor. Demokratizm ve anarşizm bunlardan öne çıkan ikisidir.

Demokratizm, Anarşizm, Örgüt İradesinin Kırılması, Disiplinin Zayıflaması Neden Oldu, Hedeflerimize Ulaşmayı Geciktirdi
Doğru ve toplumdaki tüm ilişkiler kendinde bir disiplin içerir. Hiçbir kişi ve insan bu ilişkilerin gereği dışında var olamazlar. Bir ale bile kendi içinde bir kuralları bçitmiştir. Bu kurallara oymayan hiç kimse alelerin bir üyesi olarak var olamaz. Küçük burjuva yaşam tarzı anarşist karakterle disiplin ve kurallarla çelişki içinde dir. Ancak yaşamın gerçeklerini kavıyamadığından karşımıza çıkar; "iki arada bir derede", umutsuzca bocalayan, yagama küskün, gayi memnun, heyecanlı yitirmiş bir insan tipidir.

Mücadele içerisinde yerli yerleş her şeyi bilme, öğrenme, tartışma, eleştirme isteğinde ifadesini bulan demokratizm, örgütsel işleyişe gelme, kendini dayatma, başına buyruk yagama keyifle anarşizmi bir tavır alarak karşılayabilir. Kukuşuz teorisine, tartışmada hemen herkes iradeye, disipline vurup yapar. "Olmazsa olmaz" dır. Çünkü bir savaş örgütü içerisinde otortenin, disiplinin olmadığı bir işleyiş savunulması da mümkün değildir. Ancak sorun aslında devrançların birbirine karşı olduğu noktada da yatıyor. Yani görünüşte hemen herkes işi yapıyor. Fakat sorun ama olukla masumane bir şekilde kolayluyor ve daha "inandırıcı" olma ya çalışabiliyor. "Hepimiz kat bir disipline, otorteye taraftarız, fakat...". "Disiplin ile kastedişen ne? Ben de devrimci hareketi tanıyorum, biliyorum..." vb. vb...

Sorunları varlığını kabul etme meği-

yor ve bu esas olarak küçük burjuvazinin kararı bir devrimci inançtan yoksun olduğunda, kafa yapısını çıkarcı bir biçimde donatmışında ve bu kültüri dayatmışında yatıyor.

Otortie tanımama, başına buyruk bir şekilde hareket etme, kendine olmadık misyonlar biçerek örgüt mekanizmasını önemsememe şeklinde görülen tavırların sonuça mücadelede verdiği zararlar ortadadır. Kendini abartmak işe devrimci değil, küçük burjuva ruh halinden kaynaklanmaktadır.

Kukuşuz mücadele içerisinde herhangi bir birimde, alanda ya da bir çalışmada içerisinde birtakım sıkıntılar, sancılar, yetmezlikler, eksiikler ve zaafir olabilir. Ancak bundan yola çıkarak "İrsatçı" bir konuma düşmek ve otortie, disiplin zayıflatmaya çalmak devrimci mücadelede zarar vermemek başka bir anlam taşımaz. Esas olarak "sorunlar bizimdir" diyerek hareket etmek, süreci, örgütlenmeyi daha da ileri taşımak gerekir. Sorunu mu güçlü bir örgüt yaratma, var olan otortieyi, disiplini, devrimci mücadeleyi güçlendirmek olmalıdır. Yapılması gereken, süratle eksiikleri, boşlukları doldurmak.

Hatalar, eksiikler üzerine görüşler dile getirilmesi ve bunları ortadan kaldırılması için çaba sarfedilmesi. Eğer sorun eleştirilmek, tartışmak işe, onun da bir yöntemi olduğu ve ne yapılmaması gerektiği vardır. Kaldı ki mücadele, tartışma mücadelelerin daha ileriye taşınması için zorunluluktur. Ve mücadeleler hemen her yerde oluyor, araştırın, üretin, eleştirin, kolektif bir çalışmaya hayata geçirin unsurları ihtiyacı duyacaktır. Tüm zenginlikleri, yetenekleri, en küçük katkıları daha mücadelede sunmak işe seferber olması gerekliliği ortadadır. Tartışma, eleştir; boş gevezelik, lafazanlık olarak yapılmadığı sürece geliştirir.

Devrimci mücadelede kararsızlığa, tarafsızlığa, olaylara seyirci kalarak hakemlik yapmaya yer yoktur. Kendini devrim mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olarak görenler, bu tür yanlış eğilimlerle birlikte yaşayamazlar.
Mücadelede hiçbir şekilde orta yolcu olunamaz veya kalamaz. Çünkü mücadelenin kendisi taraf olmayı ifade eder. Eğer haklıdın, doğru olanı ya bir mücadele içinde yer alınıyorsa, bu "haklı" ve "doğru"nun savunulması, devrimci ilke ve kurallara, devrimci hukuk ve adaletin güçlendirildiği işleyişe sonuna kadar bağlı kalmakla mümkündür. Bu ilke ve kuralları ihlal ediyor, bu illallere adaletimiz doğrultusunda müdahale ediliyorsa, olumsuzlukları onaylıyor demektir.

"Gecen yıl böyle bir yoldağla çok saygıdeğer ama laf tufanında can, her şeyi boğabilen iflah olamaz lafazan bir yoldağı bir konuşma yaptım. İşte konuşmamız..."

Ben: Tohum ekme işinin nasıl gid-

iyor?

O: Tohum ekme işi mi Stalin yoldağ?

Seferber olduk.

Ben: Pek, ya sonra?

O: Sorunu doğru olarak ortaya koy-

duk.

Ben: Sonra?

O: Sıprama var Stalin yoldağ. Çok ya-

kında bir sıprama olacak.

Ben: Ya şimdi?

O: Bazi gelişim belirtileri var diyebil-

riz.

Ben: Pek, buna rağmen tohum ekme

işinin nasıl gidiyor?

O: Şimdiye kadar, Stalin yoldağ, to-

hum ekme işinde herhangi bir ilerleme

yapmadık...

İşte size lafazanlığın görünümü. Sefer-

ber olmuşlar, sorunu doğru olarak koy-

muşlar, bir sıprama ve bazi ilerlemeler

yapmışlar ama her şey yerli yerinde sa-

yyor..."

Nesnelliğe Teslim Olmak

Mücadeleyi Zayıflatır

İçerisinde bulunan durumu aşma iradesini ve inayattını gösteremekte ifadesini bulan nesnelliğe teslim olma, aynı zamanda uzlaşmanın bir diğer adıdır. Mücadele içerisinde olduğuk "haklı" gerekçelerle ve bazen de "zorunlulukla", "başka türümüz"lerle kendini gösterir ve sonuça talepte neden olur. Düzen ve düzen kültürü bu durumu övücü besler. Böyle bir süreç, devrimci, militan bir kimlik yaratır, edilgen, işe kapalı, tembel, ilen kaçan, iç dinamiği zayıf, gelişmeyi yadsayan, uzlaşıncı bir karakter yaratır. Ancak düzenin temsilcileri, ideolojileri bütün pervasızlıklarıyla, kin ve intikam duygularıyla sınıf savaşımı içerisinde "militanlar" yer alırlar. Onların militanlığı anti-komünistliklerinde, sosyalizmi karamala çabalarında, halklara karşı açtıkları

"kiri" savaslarında, "topyekün" savaslarında çarpıcı bir biçimde görülür. Kapitalist düzeni "refah düzeni", kapitalist çıkarları da tüm insanlığın çıkarları olarak göstermek, daha da ötesinde düzenin bekasını her şey ve halka rağmen sağlama-bilmek için ellerinden geleni yaparlar.

Evet, burjuvazi militanca hareket ederken, emekçilere, halk yığınlarına işe boyun eğmeyi, çaresizliği, kadersizliği, sinmişliği ağırlamak ister. Böyle bir düşman karşısında düşmanın militan kimliği devrimci anlamda işlemi ve düşmanın

dayatmaları karşısında her adımılar atılmamalıdır. Yapılacak çalışmalar boyuna entelenmesi, bakla edilemez zaaf ve eksiiklerin "ne yapalım, nesnellik bul" denilerek kanıksanması, eksiiklari yavaş ve radikal düşünüm çabasının öndeki önemli engellerden bir tanesidir. Nesnellik aşmak için önce kendi yakağlarımızdan, yontemlerimizden kaynaklanan bu tür engellerin aşılması gerektiği açıktır.

Bunu başarabilmek, kalemizin ideolojik anlamda muhtlaklardan uzak olmasından ve tericilerimizin net olmasından geçmektedir. Devrimci mücadelede kararsızlığa, tarafsızlığa, olaylara seyirci kalarak hakemlik yapmaya yer yoktur. Kendini devrim mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olarak görenler, bu tür yanlış eğilimlerle birlikte yaşayamazlar. Mücadelede hiçbir şekilde orta yolcu olunamaz veya kalamaz. Çünkü mücadelenin kendisi taraf olmayı ifade eder. Eğer haklıdın, doğru olanı ya bir mücadele içinde yer alınıyorsa, bu "haklı" ve "doğru"nun savunulması, devrimci ilke ve kurallara, devrimci hukuk ve adaletin güçlendirildiği işleyişe sonuna kadar bağlı kalmakla mümkündür. Bu ilke ve kuralları ihlal ediyor, bu illallere adaletimiz doğrultusunda müdahale ediliyorsa, olumsuzlukları onaylıyor demektir. Böyle bir durum devrim enerjisinin sürecin ihtiyacılarına göre kullanılması öndeki en büyük engeldir. Enerjinizin heba edilmesine sessiz kalıyorsa, bu ilke, halkların karşı karşıya bulunduğu acı sorunlara da sessiz kalıyor ve dolayısıyla onaylıyoruz demektir. Zira bu sorunların çözümü devrimcilerin ısrarlı çabalarından ve halk yığınlarını örgütlemelerinden geçmektedir.

Eğer "devrimci, olmazı olur kilmak, yoktan var etmek" diyorsak, kışkırtmış da, pratizmi de buna uygun olmalıdır. Geleceği kazanmanın tek yolu da budur. Gerekçelilik, yakınlık, sızlanmanın devrimciğe yabancı olduğunu unutulmalıdır. Geleceği kazanmanın özlemi ve coşkusuyla taşıyan insanların yapamaya hiçbir işe, aşamayacağı hiçbir engel yoktur. İçtenlikle edilebilir, enerjileri sanıldığından en zor görevlerin daha üstesinden gelineceği açıktır.

"... Onun için sadece başardıkları, ya da içinde bulunduğuna anı yapması gerekler yoktur. Tüm coşkusuyla ve özveriyle yanın, daha zor ve karmasık görevleri düündürür. Geriye öndeki, geçmiş başarıları ile tatmin olmak işi değil, eksiik ve hatalarından ders çıkartıp, yanını ona göre inşa etmek işi yapardır. Bu insan eksiik, bunun peşini zaafı var, bu adam olma ya, yakağlarımızı düğmeden ısrarla karşındakini düğdürmeye zorlar. Taktiken, askeri-teknik bilgiye, teorik-pratik edilebilir uzanan çok yönünlük içinde çabuk ve hızlıdır. Ama disiplini ve sabırlı çabasıyla yeni dava adamları yaratır."

Ferit Elyuğ'un anlatılan bu satırlar nesnellik aşmanın, olmazı olur kilmakın örneklerinden biridir. Nesnellik teslim olmanın adı değildir. Onların mücadelesidir. Nesnellik karşı nasıl savasıp, onu alt ettiklerini yolunu, yöntemini öğütlerimizden öğreniyor. O

Sırp milliyetçiliğinin arkasında emperyalizm var İşte "yeni dünya düzeni"nin faturası

Eski Yugoslavya toprakları üzerinde "kiri oyun" can almaya devam ediyor. Bu oyunda bagırlı olmayan Sırp milliyetçileri ni yıldı Hırvatlar ve özellikle Bosnaklara yönelik saldırıların sürüyor. Sırp milliyetçileri son olarak Gorazde'ye saldırarak 100'e yakın insanı öldürdüler. Ancak bu saldırının sonra gerek Avrupa'ya ve gerekse Türkiye'de yaşananlar, sorunun temelini bir kez daha ortaya konulması gerektiğini gösteriyor.

Evet, eski Yugoslavya toprakları üzerinde iki yıldır kan akıyor. Bosna-Hersek ise bu iki yılda mezarlıklar ülkesi haline geldi. 5 Nisan 1992 günü Saraybosna'nın kuşatılmasıyla başlayan iç savaşta yüzbinlerce insan yaşamını yitirdi, sakat kaldı, evini, işini, yakınlarını kaybetti. 500 yıldır arada yaşanan halklar böyle vahşi bir boğazlaşmaya nasıl geldiler? Ne uğru?

Bu soruların bir tek yanıta var; emperyalizm çıkarları! Çünkü eski Yugoslavya'da yaşanan halkların 2 yıldır süren iç savaşta hiçbir çıkarı olmadı. Bosnakların, Hırvatların ve Hırvat Sırp birbiri boğazlaşarak kazananakları hiçbir şey, olmayacak! İki yıldır ABD'nin, Almanya'nın, İngiltere'nin, Fransa'nın ve diğer emperyalistlerin derneğinde bir oyun sahneleniyor gerçek.

Oyunun ilk perdesi "bağımsızlık" keşiflerini emperyalistlerin Hırvatistan ve Slovenya'yı Yugoslavya'dan koparmasıyla oynandı. Almanya ve Avusturya'nın ağırlıklı çabalarıyla büyük çoğunluğu Katoliklerin yaşadığı bu iki cumhuriyet koptu. Tuto Yugoslavya'ından. 500 yıldır bir arada yaşamış ve 2. Dünya Savaşı'nda faşist işgale karşı Mareşal Tito önderliğinde Sovyetler'den sonraki en güçlü direniş gerçekleştiren 2 Aralık

1945'te Yugoslavya'yı kuran halklar bölünürdü. Farklı dinsel ve ulusal özelliklere sahip halklar arasında faşizme karşı kurtuluş savaşıyla ve sosyalizme yönelişle sağlanan kardeşlik ve güvenlolu gönlü birlik dinamiğinden, emperyalizmin böl-yenet taktiği doğrultusunda milliyetçi akımlar güçlendiriliyordu. Emperyalistler "bağımsızlık" ilan eden "küçük kolon"ları tanıtmakla işi geciktiriyorlardı.

Ancak "kiri oyun" bununla kalmadı, Almanya-İngiltere arasındaki çıkar çatışması ve diğer emperyalistlerin pıkarı kapma savaşı devam ediyordu. Bölünen Yugoslavya halklarının gücün düşürülmesi için ruhun ikinci perdesiydi. Emperyalistler kendilerine yakın milliyetçi liderleri destekleyerek "bölme"yi bir ileri aşamaya götürdüler. Bölünen ve milliyetçi liderlerle zehirlenen halklar bu kez birbirine kırıncak ve iç içe gücün düşürüldü. Bunun için emperyalistler halkları birbirine karşı korkutkun altına alarak silahladirdiler.

Özellikle Sırpların ağır silahlarla donatılarak önce Hırvatlar, ardından Bosnakları saldırımları için cesaretlendirilmeleri bu "kırıncı" politikasının odnağına oturdu. Ve giderek Sırp, Hırvat ve Bosnak ulusal arasında boğazlaşmaya varan bir iç savaş tazahlandı. Kendilerine verdikleri ad olursa olsun Milosevic'in, Karadzic'in temsil ettiği Sırp milliyetçiliği bir kırıncı operasyonunda emperyalistlerin verdiği bagırlı oynadı. Sırp milliyetçileri binlerce Bosnak ve Hırvatı öldürdükten uyguladıkları "etnik arındırma" ile Nazi işgalcileri aratıyorlardı. Bu noktada Milosevic'in, Tujanlar'ın kendi "körtünist"likleri Yeltsin'inkinden farklı değildi ve onları Nazi işgalcilerine karşı birleşen komünistleri değil, Nazilerle içişi-



yarak 300 bin Müslümanı katleden Mihajlovic gibi işbirlikçileri temsil ettiler. Bugün Sırbistan-Karadzic ittifakına "Yugoslavya" adını koymaları da onların Tuto'nun faşizme karşı savagıkar kurduğu halklar savaşından, halkların gönlü birliği ve eşitliği temelinde kurulan Yugoslavya'dan yana olduklarını gösteriyor. Onlar Sırp burjuvazisinin çıkarları temelinde diğer cumhuriyetleri baskıyla zaptetmek için çabalyorlar, "gönlü birlik" için değil!

Diğer cumhuriyetler; Slovakya, Hırvatistan ve Bosna-Hersek cumhuriyetleri ise emperyalistlerin köli oyununun kurbanları haline gelmekten kurtulamamışlardır. Bu cumhuriyetleri "bağımsızlık" için teygiv eden emperyalistler, bugün savaşın daha da uzaması ve halkların iç içe gücün düşürmek kendilerini yardım dinler hale gelmesi için ellerinden geleni yapıyorlar, iki yıldır once katliamları Birleşmiş Milletler "gözetiminde" sürdürmüş, sayısız "ateşkes" ilan sonra yine kanlı saldırımlara binlerce Bosnalı sivilin katledilmesi ve her katliamdan sonra emperyalist ötekilerinden bir araya gelip "kınama" mesajları yayınlamaları, ancak Bosnakların tek isteği olan silah ambargosunun kaldırılmasına yanaşmamları emperyalistlerin "kırıncı" politikası yine gücün düşürme politikası yine gücün düşürme politikası.

Şubat sonunda "NATO ultimatumu" ile Sırpın saldırılarına "tavr" alınıyor "gönlü birlik" yaratılıyor, Sırp ordusunun ağır silahlarını kuşatma altındaki Saraybosna'dan 20 kilometre öteye çekmesi için 10 günlük süre tanınıyor. Yine BM tarafından cepheye karşı arasıra BM askerleri yerleştirilmesi kararı alınıyor. Ancak BM ve NATO, Saraybosna halkının Sırp ordusu tarafından uygulanan kuşatmayla açılma-susuzluk mahkum edilmesini gözetmeden geliyor, işgal edilen Bosna-Hersek toprakları üzerinde, (Kıbrıs'taki "Yegil Hat" gibi) gelecekte "devlet sınırı" haline gelebilecek bir "fili sınırı" çiziyor ve gerekçe Sırp milliyetçilerinin isteklerini yerine getirtiriyor. "Ultimatum" verilen Sırp gücünü en gelişmiş silahlarla işgal ettikleri, kuşatıldığı bölgeler yerle bir eden emperyalistlerin uyguladığı silah ambargosu ile savunmasız Bosna-Hersekli cezalandırılmaya devam ediliyor.

Bütün bunlar burjuva basın-yayın organları tarafından hasırlı ediliyor "NATO vuracak", "BM'den Sırpırla Son Uyarı" gibi başlıklarla veriliyor. TC Dişlerinin Babakanı'na kadar herkes "diplomasi zafeti"nden söz ediyor.

Halkları birbirine kırdırarak, yorgun ve güçsüz düşüren emperyalizm, şimdi kendi barışını dayatıyor.

Ancak Sırp ordusunun bu kez Gorazde'ye saldırması ile Bosna-Hersek'te hiçbir şeyin değişmediği bir kez daha ortaya çıktı. Emperyalist ABD'ye ve Avrupa emperyalizmine endekski TC'nin saldırımlardan öteye gitmeyen dış politikası bir kez daha filis etti. 10 Nisan provokasyonu işte bu filis gızlemek ve halkı hükümetin arkasında yedeklemek için tazahlandı ama tıpkı 6-7 Eylül olayları gibi dinsel gerilimin ve sivil faşistlerin gövde gösterisine dönüştü. Bizzat Tansu Çiller'in, Yıldırım Akın'ın "kimsayla silah" kullandığını, "binlerce" Müslümanın öldürüldüğünü açıklamaları, bu yalan haberleri TGRT ve InterStar'ın özel bir "gözetim" alması gibi halkı korkutarak yaymaları, önceleri halkın "teşkinisi" diye getirmek için sokaklara çıkartılan vurucu yapırların sonra "amacından sapmış" deşifrelenmeleri yapılması 10 Nisan'ın bir "teğah" olduğunu açıkça ortaya koyuyor.

Evet, bugün Sırp, Slovak ve Hırvat halkları arasında oynanan milliyetçiliği dayalı saldırımları, emperyalizmin iyüzlü oyunlarına karşı çıkıldır. Bu karşı çıkış, her şeyden önce emperyalizmin baş suçlu olduğu ve milliyetçiliği kullanan hedefine ulaşmaya çalıştığı gösterilerek yapılmıştır. Bugün emperyalistlerin eski Yugoslavya toprakları üzerinde çözüme en küçük bir katkıyı yoktur, olmazlar da!

Emperyalizmin işbirlikçilerinin, TC hükümetinin ve yeni "Rusya Kartı" Yeltsin'in de bu çözüme katacağı hiçbir şey yoktur. NATO'nun bombaları, BM'nin "Yegil Hat" uygulamaları da eşitlik temelinde bir karşı sağlamaz. Çoğunluğu Müslüman Bosnakların oluşturduğu, ancak Katolik Hırvat ve Ortodoks Sırpın da yaşadığı Bosna-Hersek'te de eşitlik temelinde barış ancak Bosna-Hersekli ve diğer halkların dayanışması ile verilecek bir mücadeleye kazanılacaktır. Emperyalistlerin korkutku ve engellemeye çalıştığı da bundan başka değildir.

Bosna-Hersek Cumhuriyetini İzzet Begovic'in News-Week muhabirinin "İnternasyonal topluluğu Bosna'ya uygulanan silah ambargosunu kaldırmadısı için yorusu musunuz?" sorusuna verdiği yanıt özetliyor: "Böyle bir şeyi umyormuyor. Biliyor musunuz niçin ummadığını? Çünkü onlar da bilyorlar ki silahlarımız olursa bu savaşta bir galip çıkarız. Batı ise bu savaşta kimsenin galip çıkmasını istemiyor. Hedef bizim hiç."

"Böl-kırı-parçala-yönet", bu emperyalizmin politikasıdır. Halkların devrimci politikası ise bunun tam tersidir; BİRLEŞ, SAVAŞ, KAZAN!

"Bosna katliamının sorumlusu emperyalizmdir"

Bosna'daki katliam İYÖ-DE'li öğrencilerin ve Sırp'ların 11 Nisan'da düzenledikleri bir forumla protesto edildi. İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüsü'nde yapılan forumda, konuşma yapan öğrenciler Bosna'da yaşanan emperyalizm tarafından birbirlerine karşı kullandığını, Sırpın saldırılarının emperyalizmin kışkırttığı vurguladılar. Gerici faşistlerin öldürdükten Müslüman halkı kendi faşist propagandalarına alet ettikleri ve kullandıklarını da vurgulayan öğrenciler, ezilen, sömürülen ve katliamlarla yok edilmeye çalışılan halkların yanında olduklarını belirttiler.

"Bosna Katliamının Sorumlusu Emperyalizmdir" yazılı bir pankart asan İYÖ-DE'li, ayrıca bir ABD bayrağını da yıktılar. Tüm tarafla ve eşikliklerine rağmen sosyalizm temelinde bir arada yaşanan halkların arasında dümanlık tohumları ekilmemesi ve Bosna'da yaşanan katliamların sorumlusu ABD emperyalizmi olduğu vurgulandı. Öğrenciler forum boyunca "Yasasın Halkların Kardeşliği", "Bosna Katliamının Sorumlusu ABD Emperyalizmidir", "Kahrolsun ABC Emperyalizmi" sloganlarını attılar.



İYÖ-DE'li öğrenciler düzenledikleri forumda emperyalizme karşı olunduran, katliamlara karşı olunamayacağı vurguladılar.

Gericiliğin Taksim çıkartması

"Bu arada Show-TV'nin yaptığı 6-7 Eylül benzetmesi de anılmak zor. 6-7 Eylülde, Türk halkının Kübrâsı davasına kayıtsız kalınmayacağı- nı göstermek için böyle bir toplantı, hükümetin teyakkülü düzenlemisti. Son ra işi gündin kiti, gayrimus- tumleri evre yönelik saldırılar birçok kişi yarandı, dakikalar yağmalan- dı, İzmir'de Yunan bayrağı yakıldı. Neticede, 8-7 Eylülde yaptığı tutu- ğuna kavim Ataturk'ün Selanikteki evine e bomba konduğu haberiyle."

Bu satırları sağıbı Nazlı lica'k anılmak zor değildi. Çünkü basınına da Önde geleninden olduğu Men- deres Hükümeti 1955'te 6-7 Eylül olaylarını "komünist tertibi" olarak nitelendirip, polis olayların elebaşısı olarak elindeki listeye göre 50 "ko- münist" hapse atmıştı. Listede "komünist"lerin birkaçı olaylardan yıllar önce ölmüş oldukları için onla- rın yerine bağlanıp alınıp sağ sa- tırlarınımltı.

Bütün bunlar yazılıp çizildi. Hükümet teyakkülü yapıp, ama kontrol kaybedimiydi. Çünkü "psikolojik sa- yay" ıyı kontrol edilemezse dönüp sağ ibini yura bir bumerang benzer. 10 Nisan Pazar günü de yaşı- nara işe budur.

Sırların Gorazde'ye "kimsayal bomba atıldı" ve 15 kişinin öldüğü" yazılını farklı kısımları harekete ge- çirecek iki özel televizyon (İnterStar ve TGRT) tarafından büyük bir "gö- rev" aşıyla tahrik edildi. Başpa- kan Çiller ve Hükümet Sözcüsü Yi- yidirm Atına tarafından dağıtılma- mış, halk kanlı görüntülerle çıkartı- larak "protesto etmeye" çağılmış ve Taksim'de randevu verilmiş. Bu bir "kontrore tilla operasyonu"dur ve Tür- keyi dışarısının kitabında yerı var- dır. Arasça Bosna konusunda iflas eden ABD'ye endekali TC dış politi- kasını gözlemleye, emeklerini zaman ve kıymı paketine karşı gidecek büyü-

yen tepkisini eritmek ve halkı "dev- let" in arkasında yedeklemek. Ope- rasyonun amacı özellikle halkın göcü- nü, kitlelerin gücünü mevcut "iki- dar" in elne vermek, içerde ve dışı- nda "halkı arkasına almak bir itkidir" görüntüsü yaratmaktır. Ancak "iş- çiler" in gündin kiti, gayrimus- tumleri evre yönelik saldırılar birçok kişi yarandı, dakikalar yağmalan- dı, İzmir'de Yunan bayrağı yakıldı. Neticede, 8-7 Eylülde yaptığı tutu- ğuna kavim Ataturk'ün Selanikteki evine e bomba konduğu haberiyle."

Genci ve faşistlerin örgülü bir çekilde yönlendirilmesi ve onların bunu bir "fırsat" olarak görenek kul- lanmalarına karşın, geniş halk ke- simleri onlarla yana yana yer almadı. At izi ile it izin birbirine karıştı- ğı gösterilerde dinci genciler baskın ç- kınca "Bosna'daki Sırp katliamları protesto" için açılan meydanlar "Laik devlet, yıkılacak elbet" sloganlarının "Laik Ataturk'ülere "Cezayir" ka- busları gördü.

İstikal Marşı'nın tek bir sesleyle bastırıldığı günün aklına hava de- ğiştirir. Operasyonun "kapsamı" aşımış, tıpkı 6-7 Eylül olaylarında olduğu gibi bumerang sahini yu- ğurdu.

Devlet, yolu gösterdiği, polisi eğlindedi "yasadığı gösteri" yapıldı- ğı meydanlarda "yıkılacak" tehdit edilmisti. Doğruyu buna beklemiyor- lardı. Hiddetlendiler... Ordu yine "dimdik sayakta" olduğunu duyurdu. Demirel "özgürlüğün, serbestliğin kıymetini bilin" diye uyardı. DYP ve SHP sözcükleri açıklamalarında "Cezayir ve İran" temaları üzerinde bir- leştirdi.

Devletin çizdiği çakirdeğinden uzak tutulan SHP'ilerin kafasında birka- nın söz işaretleri kalıysa da, işi televizyona soruşturma açılarak me- sele kapatıldı. Oysa bu "Laik Ataturk- çü" kendi atıdıkları Nevehir Yalı- sine bir telefon açılacak meseleyi da- ha yakından öğreneceklerdi. Ma- lum, Vali Oktay Engin 1955'te Ata- turk'ün Selanikteki evine bomba atan iki kişiden biri. Bu işlerin nasıl tezgahlandığını SHP'lilere bir çizel-

anlatıverirdi.

Rafah'a ve MHP'ye gelince... On- lar "fırsat" değerlendirdiler... Biri Bosna için topladığı paraları alyetide yiyen, diğeri Sırp miliyetçilerine daha miliyetçileri okun bu partiler 10 Nisan'da bağrıldı görünümlü- di. Sahelkar ve köyüzüydüler!

Rafah'lar, ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki ajanı ve Müslümanla- rın yüz karası olan Südder ve ABD kuklası Arap geyhlikçileri siki işle- kelerine rağmen, meydanlarda ABD'ye atıp tutmaktan geri kalmadılar. Açık onları atıp işleri tozlar ABD'nin bayraktarlığını yaptığı ve eski Yu- goslavya halklarını birbirine kırdan emperyalist sisteme değil onun "kö- tü" görüntüsüne çarpmakta öteye geçemedi. Köyüzüydüler, Bosna-Her- sek halkına sağ çıkarken Kürt mil- letvekilleri onların onlarıyyla cezave- lerinde yatıyordu. Köyüzüydüler, Kürt halkının can dıymını korucu- larında belediye başkanları vardı. Halkların yok edilemesine tam bir devlet destekçiydiler.

MHP'li faşistlerin Bosna'ya sahip çıkışları da aynı köyüzülüğün bir parçasıydı. Boğnaklara zulmedilen- lerden hiç mi hiç farktan olmadı- ğı halde, Sırp miliyetçilerinin daha koyu miliyetçi-irki oldukları halde meydanlardaydılar. Onlar da SHP miliyetçilerin Boğnak ve Hırvatlar- ı yaptıklarını Kürt halkına yapmasın- lar mıydı? Faşist Türkçü onıyılca "Kürt yok" dememiş miydi? Ve gimdi Kürtlerin varlığını kabul edip bu kez "Hepimiz Türküz" demiyor mu? Meydanlarda it işareti yapılarının en gözü dönmüşün Kürdistan'da "özel ordu" içinde Kürt köyülerini kurşuna dıymıyorlar mı? Evet, bütün bunlar yapan onlardı. Faşistler hiçbir halkı dostu olamazlar, içinden çıkılma- rı kandi halklarını biliş Bu yüzden köyüzü, bu yüzden sahtekardır- lar.

Filistinli Güçler Koalisyonu Kızılhaç Şam Bırosu'nda oturma eylemini yaptı

Filistin halkı üzerinde süren Sionist terörü protesto eden Filistinli Güçler Koalisyonu, kitle örgütleri olarak Kızılhaç Şam bırosunda oturma eylemi yaptı. 6 Nisan günü gerçekleştirilen eylemde, Filistinli Güçler Koalisyonu 25 Mart günü El Halli kentli Haram El İbrahim Camii'nde gerçekleştirilen toplantıya katılan bugüne sionist terörün her geçen gün biraz daha arttığını belirtti.

Filistinli Güçler Koalisyonu Uluslararası Kızılhaç Şam Bırosu'nda yaptığı oturma eyleminde okudukları açıklamada şöyle denildi:

"Bir utanç tablosu olan El Halli katliamı çok açık biçimde uluslararası alanda oyalı tanıklı etmesi gere- ken devletlerin acizliğini, Amerikalıların Sionist varlık İsrail'i her alanda desteklemekteki içgücün cömertliğini, ayrıca Ararat-Rabın İttifakının halkımıza karşı komu- niteliliği de gözler önüne sermiştir. Halklar ihmeti, da- yası Sionist varlığı savunma haline gelmiş ve abal- dılgıne aklalmaz bir anlayışla güçleşmeye tam bir itaatle katıldılar, halkımıza karşı artırtılan terörün yanına yer almaktadı. Bu komplocu strateji çerçevesinde hedefle- nen, katliamdan ve halkımızın yurtsıverme kilitliğini tas- fiye edilmekti. Ararat İgal altındaki Filistin yurdu- nun her fırsatla talana uğratılmasına hizmet etmekle suçlarını tamamlama çabasıdır."

Buğün İlgilen katliamları halkımızın kan akı- tılmakla, Sionist terörün yalınlaştırılan halkımıza reva gö- rülmekte ve Sionist varlığını destekledi komunalıki faşist kimlikli unsurlar, yeni hilelere ve komplolara ba- yırılmaktadırlar.

Taleplerimiz:

1. Uluslararası hukuk kurallarının benimsenmesi, Sionist varlığını halkımıza yönelik terör ve katliamlara- na son vermesi, işgal altındaki Filistin halkının hak ve güvencilinin sağlanması.
2. Birleşmiş Milletler örgütünün 1975/3389 sayılı ka- rarının yerine getirilmesi ve Sionist varlığını destekledi komunalıki faşist kimlikli unsurların ve Sionist ha- reketin kanıması,
3. Halkımızın Sionist İlgale karşı verdiği mücade- leye ve Filistin yurduna destek,
4. Micaleden, kurtuluşun ve vatana dönüşün hal- kımızın hakkı olduğunu vurguluyoruz." ②

Güney Afrika: Kriz sürüyor

Seçimlere 10 gün kala Güney Af- rika'da vae olan siyasal çözümlü- zük ve şiddet olayları tüm hızıyla sür- yor. Ülke'de, özellikle Zululana yasadığı Kwa Zulu-Natal bölgesinde kanlı çatışmalar yaşanırken, arala- rında ANC İslami Mandela, Güney Af- rika Devlet Başkanı De Klerk, Zulu Kralı G-odwell Zwelithini ve Inkatha Özgürlük Partisi lideri Mangosuthu Buthe'lerin de olduğu liderler çö- züm için bir araya geldiler. Ama gö- rüşmelerin sonuca yine çözümden çok uzaktı. Inkatha Özgürlük Partisi seçimlere katılmama kararında ısrar ederken, Zulular da ANC taraftarları- na karşı saldırılarını aralıksız sürür- meye devam ediyorlar.

Kanlı çatışmaların durdurulma- ması için ABD eski dışişleri bakanla- rından Henry Kissinger ve NATO es- keri el sekreteri Lord Carrington'un arabuluculuğu yapmasına rağmen çat- ışımlar duracağı benzeniyor.

Tüm liderlerin birlikte yaptıkları



Güney Afrika'daki siyasal çözümlü- zük sürüyor.

toplantının çözüm çıkmadı ama to- plantıdan bir gün sonra Mandela uzun süredir ilmi yapıldığı, uzlaşma için sıkça birlikte görüldüğü De Klerk'i katliamlarda sorumlu olmakla suçla- dı.

Afrika Komünist Partisi lideri Chris Han'in katledildiğini yıldırı- munda yapılan mitingte, Mandela her zaman çizdiği uzlaşmacı tavırn

dışında bir yaklaşım sergileyerek açtılan devlet başkanı ve işçi rej- mini temsilcisi De Klerk'ı yapışan katliamlara göz yumduğunu işi suçla- dı.

Çatışmaların sürdüğü Kwa Zulu- Natal bölgesinde, seçimlerin yapılıp yapılmayacağı bilmezken, ülke genelinde seçimleri ANC'nin alaca- ğına kesin gözüyle bakılıyor. ②

İslami Cihat'tan işgal güçlerine saldırı

FKÖ önderliği ve İsrail arasındaki uzlaşma görüşmelerini reddeden Filistinli örgütler, Si- yonizme karşı micaadelelerini sürdürüyorlar. Geçtiğimiz 3 Nisan günü Filistin İslami Cihat Hareketi'nin Ömer El Muhtar Caddesi üzerinde ki askerî karargah civarında İsrail güçlerine karşı giriştiği eylemde bir asker öldü, çok sayı- da asker yaralandı. Filistin İslami Cihat Ha- reketi yaptığı eylem sonrası yaptığı açıklamada "Güçlü halkımıza atan olsun ki, bu düşmanca yerleşimin bütün işleri dağılsın de, İgal alt- ındaki topraklarımızın bütün gücümüzle za- lim Siyonizme vuracağız. Ki, mücahitlerin der- beleri Filistin Yahudi kelepeleri parçalayacağı ilahi vadinin zamanının başlangıcıdır. Yaşasın Özgür Arap Müslüman Filistin. Onur ve ölmüş- lüklük sayın şehitlerimizindir" diyordu. ②

9. SÜTUN

Sen de katılmalısın mücadeleye!

Her gün bir yenisi açıklanan zamlar, işten çıkartmalar ve işyeri kapatmalar... Emekçiler tüm saldırılar karşısında direniyor, mücadele ediyor ve sokaklara çıkıp, var gücüyle sesini haykırıyor. Basın emekçileri ise gösterileri izliyor, ardından gazetesine dönüp başlıyor yazmaya; "İşten çıkartmalara protesto"

Basın alanında yaşananlar da elbette tüm ülke geneline yaşananlardan farklı değil. Hemen tüm gazete veya TV kuruluşunda yüzlerce basın emekçisi işten çıkartıldı. Kulakları kulağa yayılan söylentiler ise kıyamdan daha da süreci gösteriyor. Ancak emekçiler cephesinde bir farklilik var. Haberlerinde diğer emekçilerin seslerini duyurmaya çalışan basın emekçilerinin kendi sesi hiç duyulmuyor. Her yıl yaşanan işi kıyımına, basın emekçileri kankımsamış görünüyorlar. Toplumun bilinci, aynı kesimini oluşturdularım iddia eden, öyle de olmasın gereken gazeteciler bugün ülkemizde her türlü haksızlığı, adaletsizliği, sömürüyü peşinen kabul eden, gıkını çıkartmaktan hile çekinen bir kesimi temsil ediyorlar.

Kankımsama kötü ama daha da kötüsü var: Basın tekelileri tarafından yaratılan işsiz gazeteciler ordusu.

Bir önceki kıyımdaya işsiz kalan gazeteci iş bulabilmek için bir sonraki kıyımı bekliyor. Belki işten çıkartılacak bir arkadaş sayısında ona iş imkanı çıkacak diye...

İşten çıkartılmalara karşı direnmek yok, çünkü bir daha iş bulamama korkusu var. Kankımsama ve korku basın emekçilerinin elini kolunu bağlamış durumda.

Bir de yılların Babıllı'nın gelenekleri var. Gazeteci işçi değildir geleneklere göre. Doğal olarak bir işçi gibi de davranmamalıdır. Üzerine ölü toprağı serpilmişliği bir diğer nedeni de bu kimliksizlik. Bunun en somut örneği ise basın emekçilerinin mücadele tarihidir. Ses ve Hayat dergilerinde yaşanan grevin dışında, basın emekçilerinin mücadele tarihinde Güneş gazetesinde gerçekleştirilen ancak bir sonuca ulaştırılmadan sona eren direniş, bir de '89 baharında yapılan ek zam emellerini görebiliyoruz.

Belirttiğimiz üç ana unsur basın emekçilerinin gerçekleştirmek istedikleri direnişlerin başlamadan bitmesi veya yasa kalmalarına yol açıyor. Hatta içinde bulundukları kadere çölye bir hal almış ki, birçok yasaaların kendisine tanıdığı hakları dahi bilmiyor. Kitlel bir karşı koyma olmaduğı için tek tek bireylerin hakk araması da soruna çözüm sağlamıyor.

İşten çıkartmalar kader değildir. Ancak çözümü de patronların insafına sığınmak, seffere, maddelere yararlanmak değildir. Türkiye Gazeteciler Sendikası gibi bir sendikadan soruna çözüm bulmasını beklemek ise mevcut durumu kabullenmenin bir başka adıdır. Bugün işten atılmaları ve diğer anti-demokratik uygulamaları ancak devrimci, demokrat basın emekçilerinin öncülüğünde yürütülecek mücadele ile karşı konulabilir. Örgütlü bir mücadele ile sorunlara sahip çıkılduğı takdirde, basın emekçilerinin birbirlerine ve kendilerine karşı güvensizlikleri ortadan kalkacaktır.

Kankımsama, korku ve kimliksizlik ancak kendine ve örgütlü güce güvenmekle ortadan kaldırılabilir. Bugün basın emekçileri için gerekli olan inanç, üzeri ve kararlılıkla mücadele etmektir. Çözüm basın emekçilerinin ellerindedir, ellerimizdedir. ○



Isırgan

Yürütme adamı

Yürütölmeyen bu kez ne işçiler, ne memurlar, ne de öğrencilerdi. Bu ülkenin koskoca başbakan yardımcısı, "sosyal demokrat" ortak, Karayalçın'dı yürütölmeyen!

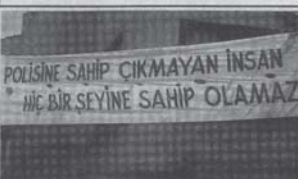
Gecenin bir yarısında "soygun paketi" ne imzası bir "sosyal demokrat" olarak attıktan sonra, iş sıkıntılarını gidermek için yalnız başına -elbette korumalarıyla birlikte, onlarzı olmaz- yürütmek ister.

Bilir, ertesi gün ve sonraki günlerde caddeler ve alanlar emekçilerin ağır adimlarıyla sarsılacak, güçlü sloganları meclise değin ulaşacaktır.

Bilir, o ve onun gibiler sokağı adını atamayacaktır. Emekçileri aldatuğı için utanuğından değil, korkularından ötürü çıkamayacaktır sokağı, korumalarıyla bile...

İşte bunun için o gece "slyası kaderini" belirleyen imzadan sonra çıkıp yürümek ister canı. Koruması polisi yalnızuğında Ankara caddelerini adimlamak ister.

Ama olmaz, yürütmez. Yürütmeyen ne polistir, ne de henüz sokağı çıknamas adam emekçilerdir. Bir kez gazeteciler, soruları, kameraları, mikrofonlarıyla bunaltmış ve yürütmesine, iş sıkıntılarını serin Ankara gecesinde atmasına izin vermemişlerdi. Çaresiz biner arabasına Ankara'nın karanlık sokaklarında kaybolur.



Kimin polisesine o sahip çıksın, halkın olmaduğı açık...

Demek durum bu kadar kötü!..

Arife Tarif...

"Son model arabaların prasa, ıspanak taşıyor..."

DYP Milletvekili Teyfik Türsin ıspanağı boğyor... O arabalarda devletin kasasından deste deste paralar taşıyor.

"Türk-İş olarak gücümüzi ortaya koyan o acı ilacı sahiplerine ıçırız."

Bayram Meral

Türk-İş'te Şeyket Yılmaz geleneği: Gürle ama yağma.

"Refah'ın Adil Düzen'i safata."

Hasan Mezarcı

Geç oldu ama temiz oldu.

"Halkuma verdiğim sözleri yerine getiremediğim için çok utanıyorum."

Japonya Başbakanı Morihiro Hosokawa Sen bir de Türkiye'de söz verip yerine getirmeyen "utanmaz"ları görseydin harakiri yapardın.

"Toplanan paraların çarçur edileceğinden korkuyorum."

Sakıp Sabancı

O kadar endişelenme Sakıp ağa, nasıl olsa eminde sonunda senin cebine girecek hepsi.

"Binanın sadece camları kırıldı. Bu içinde oturulamaz demek değildir."

Süleyman Demirel

Binanın camları kırıldı, duvarları çatladı haberin yok.

2 aylık bebeği askere çağırıyor!

● Milli Savunma Bakanlığı, bu kez 2 ve 3 yaşındaki çocukları da asker bebeği de asker kampa olarak açmaya başladı. İstanbul Askerlik Dairesi Başkanlığı'ndan yapılan duyuru, 947 kişilerin askerlik yapmamasını durumunda vatandaşlaştıktan çıkarılacakları bildirildi.

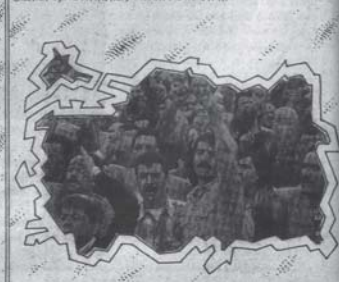
Bamteli

İstikrarlı çalışmaya

BASKI ALTINDAKİ MİHDELER PATLARLAR!

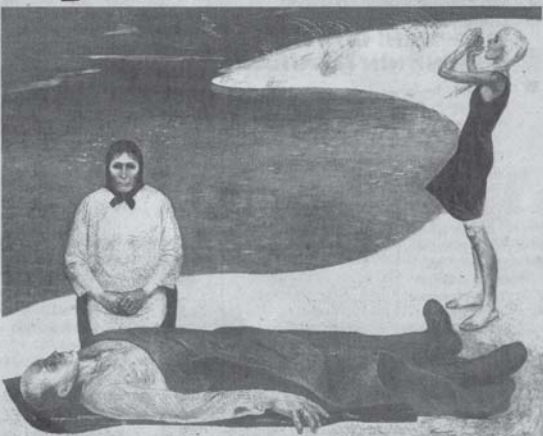


ENTRFLERSON BASKI YASALARI, SOYGUN PAKETLERİ, KATLİMLER LARLA SIKIŞTIRILMIŞ HALLERDE PATLARLAR! PATLARLAR! HİT TIRIPIR GÜÇÜ ÜKÜLERİ KÖRÜNDEN SAKIRAR... POLİTİKACILAR, İŞADAMLAR, PATLAR DOKATIR!



Sımsıkı sarılıyoruz onlara...

Yepyeni bir dünya için ışılan sabahları onlar. Nehirler çavlanında beslediler kıyasıya, çıldırasıya bağlandıkları hayatı. Enginlere de tutkundular, sarp yamaçlara da. Gündoğumunu ve günün orta vaktini de severlerdi, ama emekçilerin karanca kümeleri gibi sokaklara dolduğu paydos saatlerini ipe çekerlerdi. Vardiyaarla öfkelenir, grevlerle gülümserlerdi. Kan çiçekleriydiler bu ülke toprakları. Karanfilleri, açelyalarını, kardelenleriydiler. Dersim'de mayalanan süt, Anzer'de kıvama gelen bal, Tokat'tı, Denizli-Aydın ovalarını, Toros elini onlarla tatlıydı. Varoşlar onlarla doğruldu, durdu dizleri üstünde. Alın teriyle yaşayan herkes kendinden bir şey buldu onlarda; öfkesini, hüznünü, hıncını buldu onların kavgalarında. Hayata ilişkin en güzel işlerde onların izi var; yüreklendirici sesleri, ateşleyici sıcaklıkları var...



Avcılar Sanat Merkezi gecesi

7 Nisan 1994 Perşembe günü Avcılar Sanat Merkezi tarafından düzenlenen dayanışma gecesi Avcılar Belediyesi Düşün Salonu'nda gerçekleşti.

Yaklaşık 500 kişinin katıldığı geceye ASM Halk Müziği Topluluğu ve Şafak Müzik Topluluğu'nun yanı sıra, İstanbul Üniversitesi Veterinerlik ve Mühendislik fakülteleri tiyatro gruplarıyla Genç Şafak Tiyatro Grubu, ASM Şiir Grubu ve İstanbul Üniversitesi Kültür Merkezi Halk

Oyunları Ekibi katıldı.

Ayrıca Firuzköy'de yeni açılacak olan kültür merkezi de semah ekibiyle gecede yer aldı.

Devrimci, demokrat ve yurtseverlere uygulanan başlıkların kınandığı gecede, "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları öne çıktı.

Gecenin ASM Halk Müziği topluluğunun söylediği türküler ve çekilen halaylarla sona erdi. ☺

Grup Yorum'un Bandırma konseri



Grup Yorum 9 Nisan günü, Bandırma'da yayınlanan Realite dergisinin düzenlediği konserlere katıldı. İki konser gerçekleştiren Grup Yorum'u yaklaşık 1000 kişi izledi. Çevre illerden gelen öğrenciler çoğunluğu oluşturyorlardı. Konserde birçok kurum ve kuruluşun mesajlar gönderilirken, Grup Yorum'un yaptığı konuşmalar da sık sık sloganlarla kesildi. Devrim Şehitlerini Anma Günleri nedeniyle devrim şehitleri de sloganlar ve yapılan konuşmalarla anıldı. Türküler, marşlar onlar için söylendi. "Halkız Haklıyız Kazanacağız", "Öndere Selam, Savaş Devam", "Mahir, Hüseyin, Ulup, Kurtuluşu Kadar Savaş", "Yaşasın Ordu-Dersim Direnişimiz" atılan sloganlar arasındaydı.

Konser öncesi çıkarılan "Grup Yorum dağıldı" spekülasyonlarına karşı da konser iyi bir cevap oldu. Ayrıca konserde, İstanbul Zeytinburnu, Pir Sultan Abdal Parkı'nda yapılmaya başlanan Sivas Şehitleri Anıtı için maddi destek çağrısı yapıldı. Konser marşlar ve halaylarla sona erdi. ☺

Sivas'ta engeller aşıldı Ekin-Yorum konseri yapıldı

Sivas (Mücadele)-Sivas'ta 2 Nisan'da başvurusu yapılan "Destanlarla Geliyoruz" isimli Grup Yorum konserine Sivas Emniyeti'nce izin verildi.

Tertip Komitesi'nin başvurusu kabul edilmeyle geri çevrildi ve konser keyfi bahaneler bulunarak engellendi. Emniyetin bu tavır karşısında, Tertip Komitesi'nin bu defa da Grup Ekin için başvurdu. Ancak Emniyet tipki Grup Yorum'a olduğu gibi Grup Ekin'e de aynı keyfi gerekçelerden dolayı izin vermedi.

Başvuruların engellenmesi karşısında,

Tertip Komitesi Sivas Egit-Sen Şubesi'nde bir basın açıklaması yaparak, yasaklamanın devrimci müzik ve sanata karşı olduğunu söyledi.

Ama iki kez başvurusu yapıp Emniyet ve Valliğin engellediği konser, Mücadele okurlarının kararlı tutumları sonucunda gerçekleştirildi.

Grup Ekin ve Grup Yorum'un demokrat bir çiftin nişan törenine katılması şeklinde gerçekleştirilen konserde, sivilliler bütün tehditlere rağmen görevliler tarafından içeri sokulmadılar.

Konserde sık sık "Halkız Kazanacağız",

"Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yaşasın Ünye, Dersim Direnişimiz", "Öndere Selam Savaş Devam" sloganları atıldı.

Birçok kişi ve anlayış tarafından "saldırı olacak", "onları da yakacaklar" gibi söylentilerin çıkarıldığı ve 2 Temmuz katliamının etkilerinin belleklerden silinmediği koşullarda, bütün olanaksızlıklara rağmen gerçekleştirilen konser, günümüzde artık devrimci sanatın da halka ulaştırılmasının yolunun devrimci kararlara ve yaratıcılıktan geçtiğini somut kanıtı oldu. ☺

BOSNA-HERSEK

✓ Sırp milliyetçiliğinin arkasında emperyalizm var **İŞTE "YENİ DÜNYA DÜZENİ" NİN FATURASI**

1992'de başlayan iç savaş Yugoslavya'yı tam bir kan gölüne çevirdi. Nazi işgaline karşı birlikte mücadele veren halkların kardeşlik ve eşitliğe dayalı ilişkilerini dinamikleyen emperyalizm "böl, parçala, yönet" politikası ile milliyetçiliği kıskırtarak, egemenliğini güçlendirmek istiyor. Bosna-Hersek'te kitlesel kıyımaya yönelen Sırp milliyetçileri emperyalizmin kuklasıdır.

MEYDANLARDA FAŞİST-GERİCİ GÖSTERİ-Yalan haberlerle insanları kıskırtarak Taksim'e çağırmanın amacı, Bosna-Hersek halkına sahip çıkmak değil, halkın tepkisini hükümetin iflas etmiş politikalarının arkasına çekmektir. Ancak olaylar denetim dışına çıkınca, Taksim gösterisi gerici ve faşistlerin gövde gösterisine dönüştü.

Yazısı sayfa 20-21'de

✓ **BURJUVA İLETİŞİM ORGANLARINDA EMEKÇİ KIYIMI**

Özel televizyon kanallarında, günlük gazete ve haftalık dergilerde çalışan basın emekçileri büyük gruplar halinde kapı dışarı ediliyor. Basın-yayın patronları daha az ücretle daha fazla iş yapan ve kendilerine kölece bağlı çalışanlar istiyor.



ÇÖZÜM DİRENİŞTE-Basın emekçileri gerçekte bilinsiz ve örgütsüz. Ashında toplumun en bilinçli kesimlerinden olması gereken basın emekçileri, bugün kendi arkadaşlarının kapı önüne konmasına karşı tam bir duyarlılık içinde. Bu ise kendi yasal haklarına sahip çıkmanın, direnmenin ölümlük ve büyük engeldir... İşten atılan ya da her an atılmaya "aday" basın emekçilerinin, iş güvenliği için örgütlenme ve mücadeleden başka seçenekleri yok.

Yazısı sayfa 22'de

Almanya'nın göz boyama manevrası

Silah "ambargo" su

TC ordusunun silah ihtiyacını karşılayan Almanya, kamuoyu tepkilerini yumuşatmak amacıyla, silah sevkiyatına bir süre ara veriyor.

1.5 milyar marklık Alman silah "yardımı"nın tamamına yakını geldi. 40 milyon marklık son parti gecikse bile bu olgıya sıkıntıya sokmuyor.

Almanya'nın göstermelik ambargosunu abartmak ve ciddi bir tavır düzeyinde değer vermek Alman emperyalizminin politikasının hiç anlaşılamaması demektir.



Alman panzerleri Kudüs'te.

■ **DEVİRCİLİK ULUSAL KİMLİĞİN İNKARI DEĞİLDİR**

Kürt ve Türk uluslarından, Laz, Çerkez, Arap, Gürcü vd. azınlık milliyetlerden devirciler, kendi ulusal kimliklerine sahip çıkmalıdır. Devircilik ya da enternasyonalizm "milliyetsizlik" demek değildir. Mücadelenin sınıf perspektifi ile ele alınması, M-L'lerin halkın ulusal taleplerine ilgisiz oldukları anlamına gelmez.

- ✓ Kontrgerilla çetelerinde istihdam edilen itiraflılar, halka karşı suç işlemeye devam ediyor...
- ✓ Kontrgerilla cinayetleri durmuyor: Diyarbakır'da üç kişi daha katledildi.
- ✓ Diyarbakır Cezaevi'nde baskılar ve protesto.
- ✓ Malatya'da polis tehdidi.

Yazısı sayfa 15-17'de

27 Mart yerel seçimleri üzerine

Bataklıkta bir adım daha

SEÇİMLER YÖNETEMEME KRİZİNİ DERİNLEŞTİRDİ-Oligarşi seçim sonuçlarıyla rahatlama yapmadı. Yerel seçim siyasi istikrarlılığı pekiştirdi. Oligarşinin yönetememe krizi büyüyerek sürüyor.

SOL VE SEÇİMLER-Oligarşinin gayri meşru seçim dayatmasını kabul etmemenin onuru ve bir halkın iradesinin terörü yok edildiği seçim oyununa alet olmanın aybı, seçimler özelinde solda bir yol ayrımı oldu.

KAYBEDEN YİNE HALK OLDU-Tüm yerel yönetimler düzenin temsilcilerinin elindedir. Halk yine kaybeden olmuştur. Çünkü yerel seçimler halkın hiçbir sorununu çözmemiştir. Ancak seçimin asıl mağlubu düzen partileri ve oligarşidir. Yerel seçimler de düzene umut tazelemeye yetmemiş, düzen partileri, meşruiyetlerini biraz daha yitirmişlerdir. 27 Mart seçimleri de halkın düzenden ve düzen partilerden kopuşunun önüne geçemedi, geçemeyecek...



Yazısı sayfa 12-13'te